

Genç Birikim'den...

Kıymetli Genç Birikim Okurları,
Ekim ayı içerisinde Kurban Bayramını idrak edeceğiz. Ama bayramlar biz Müslümanlar için hep buruk geçiyor; Müslümanlar yine katliam görüyor; Müslümanlar yine kan, acı ve gözyaşı içinde; Müslümanlar yine açlık ve sefalet içinde; Müslümanlar yine vahdetten uzak dağınıklık içinde.

En son ifade ettiğimiz husus daha önce ifade ettiğimiz hususların aslında açıklayıcısı, özeti. İslam düşmanlarının yaptıkları, bizler açısından en etkili politikası da zaten Müslümanlar arasına nifak sokup vahdeti engellemek; gerisi zaten kolay: işgal, katliam, tecavüz... Bizler, Dünya Müslümanları olarak artık bunu kırmamız, asgari müştereklerimizde birleşmemiz ve İslam düşmanlarına karşı tek saf olmamız gerekiyor. Tam da bu noktada Suriye'deki olaylarda İran ve Hizbullah'ın yaklaşımları biz Dünya Müslümanlarının tabii ki bilhassa Suriyeli kardeşlerimizin canını yakıyor. Bunu son zamanlarda çokça dile getirdik ama gerçekten İran'ın bu yaklaşımından vazgeçmesi, İslam'ın düşmanları olan Rusya, Çin gibi ülkelerle birlikte hareket etmemesi gerekiyor. Aksi takdirde bunun hesabını Rabbimize veremezler.

Gündemimizden düşmeyen Suriye konusu Genel Yayın Yönetmenimiz Ali Kaçar tarafından yine konu edildi. Çok ilgi çekeceğini umduğumuz İsrail ile katil Baas rejiminin ilginç ittifakını yazdı. Bu konuda Kudüs'ün muhafızı ve Filistin denilince akla ilk gelen isimlerin başında gelen

Şeyh Raid Salah ile yapılan röportajda da benzer konuları görebilirsiniz.

Washington'daki Filistin Merkezi'nin müdürü, yazar ve siyasal analizci Yusuf Munayyer'in kaleme aldığı "İsrail Filistin Sorununun On Yılı Üzerine" yazısı da gerçekten kaçırılmaması gereken bir yazı. Bu yazıyı tercüme eden Abdullah Metin'e de teşekkür ediyoruz.

Bu ay dergimizde yine biz Müslümanlar için vazgeçilmez bir konu olan eğitimle ilgili yazılarımız devam ediyor.

Yine eğitimin başladığı yer olan aile konusu ile ilgili yazılarımız var. Bunlardan bir tanesi Muhammed Mahi Münir'in, Sema Maraşlı'nın kaleme aldığı Hayat Yayınlarından çıkmış olan Sevmek Bu Kadar Güzelken/Yuvanız İçin Mutluluk Reçetesi isimli kitabının tanıtımı. Tanıtım yazısı aynı zamanda kitabın bir özeti mahiyetinde ve bize artık yozlaşmış olan aile ve aile ilişkileri hakkında dinimizdeki önemli hükümleri hatırlatıyor.

Biz Müslümanların bu halde olmamızın en önemli sebeplerinden birisi belki de en önemli eğitimsizlik. Müslümanlar en başta dinlerini sonra dünyayı bilmek, öğrenmek ve tanımak için okumak durumundadır. Aksi takdirde her zaman kullanılacak, yönlendirilecek, kandırılacaktır. Rabbimizin ilk emri de bunu gerektirmektedir. Biz de bu yolda sizlere küçük bir vesile olabiliyorsak ne mutlu bizlere...

Sizleri dergimizle başbaşa bırakıyor, yaklaşan Kurban Bayramınızı tebrik ediyoruz. Allah'a emanet olun.

Yıl: 15 Sayı: 161

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri
İlkiz Sokak No: 22/B
Sihhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 7/A
Sihhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
10.10.2012

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sihhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sihhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

Suriye, Direniş Cephesinde Mi?

Ali KAÇAR

8

Peygamber'i Anlamak ve Gerçekler!

Süleyman ARSLANTAŞ

12

Halep'in Ölümcül Hava Saldırıları

Aktaran: Celal SANCAR

15

Raid Salah ile Röportaj

Genç Birikim

23

İsrail Filistin Sorununun On Yılı Üzerine

Yusuf MUNAYYER / Çev: Abdullah METİN

28

Şehâdetinin 46. Yılında Büyük Dâvâ Adamı: Şehid Seyyid KUTUB - III

Ubeydullah TOPRAK

34

İslâmî Eğitim Ya Da Yeni Bir Yaşam Tarzı Oluşturma Üzerine

İsa MEMİŞOĞLU

39

Nefsi Bilmek

Hayriye BİCAN

42

Kitap Tanıtımı: Sevmek Bu Kadar Güzelken/

Yuvanız İçin Mutluluk Reçetesi

Muhammed Mahi MÜNİR

50

İslam'da Tesettür - II

Hicret İMAMOĞLU

56

Aile: Bireyden Cemaate, Düzensizlikten Nizama,

Günahlardan İbadete Geçiş - II

Yalçın YILDIRIM

63

Artık Uyanacak Mısın?

Bekir TOK

Suriye, Direniş Cephesinde Mi?

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Suriye’de halk ayaklanması 15 Mart 2011’de başlamış ve yaşanan bunca katliama rağmen de bütün hızıyla hala devam etmektedir. Olayların ilk günlerinde katledilen masum insanların sayısı 20-30 rakamı ile ifade edilirken, son aylarda ise bu rakam 100’le, 200’le ifade edilmeye başlanmıştır. Esad’ın zulmünden canını zar zor kurtaranların bir kısmı Ürdün’de, bir kısmı Türkiye’de, bir kısmı Lübnan’da ve çok az kısmı da Irak’ta mülteci konumunda ve çok zor şartlar altında yaşamaktadır. Suriye içerisinde kendi evlerini terk eden ve sayısı birkaç milyon olduğu söylenen mültecilerin durumu ise, bu mültecilere göre daha da kötü durumdadır. Çünkü komşu ülkelerdekiler az da olsa sıcak bir tas çorba bulabilirlerken, Suriye içerisindeki mülteciler ise bırakın sıcak bir tas çorbayı, her gün ölüm korkusu altında bir parça kuru ekmek bile bulmakta zorlanmaktadırlar.

Suriye’de, 15 Mart’tan beri tam anlamıyla bir insanlık trajedisi yaşanmaktadır. Bu trajedi, Siyonist ve emperyal işgalci devletlerin kendi menfaatleri doğrultusunda takındıkları tavır/sızlık/larından dolayı daha da büyümektedir. Buna bir de İran gibi isminde İslam olan bir devletle ve yine düne kadar özellikle de Suriye Müslümanlarının gözdesi olan Hizbullah örgütünün eli kanlı Baas rejimine verdikleri destek de eklendiğinde bu trajedi daha da vahim hale gelmektedir. Oysa 1979’daki İran Devrimi, mazlumların, mahrumların, tabiri caizse yalın ayaklıların zulme karşı, diktatörlüğe karşı ve küresel Batı ve Doğu emperyalizmine karşı gerçekleştirdiği ve Suriye halkı dahil bütün mazlum halkların desteklediği bir kıyamdı. Ancak bugün, benzeri bir ayaklan-

madan dolayı İran devleti, Suriye’deki mahrumların ve mazlumların sesini kısmak, esaretlerinin devamını sağlamak için eli kanlı katil Baas rejimini desteklemektedir. Niçin bu destek diye sorulduğunda ise, Siyonist İsrail, ABD ve bilmem kimler gerekçe olarak gösterilmektedir. Oysa Ortadoğu’daki olaylar, oyunlar ve senaryolar incelendiğinde, Ortadoğu’daki halk ayaklanmalarına kadar var olan mevcut bütün bölge ülke yönetimleri, kendi halkları aleyhlerine Rusya, ABD ve Siyonist İsrail terör örgütünün müttefiki, işbirlikçisi olan devletlerdi. Suriye’deki Baas rejimi de, gerek Hafız el-Esad ve gerekse oğul Beşşar döneminde, gerek Siyonist İsrail’in ve gerekse diğer emperyal işgalci devletlerin memnun olduğu bir rejimdir. Bugün Esad rejiminin katliamlarına hâlâ devam ediyor oluşu, hem ABD’nin hem de Siyonist İsrail’in işine gelmektedir. Ve her işgalci devlet de yerine güvendikleri yeni bir yönetim gelinceye kadar da Esad rejiminin değişmesini istemeyeceklerdir. Eğer Esad’dan sonra kendi güvendikleri, işbirlikçi bir yönetimin işbaşına geleceğini bilseler bugün, Esad rejiminin devrilmesi için hem Rusya’yı hem de Çin’i kolaylıkla ikna ederler. Bunun örneklerine dünya kamuoyu daha önceleri defalarca şahit olmuştur.

Baas Partisi de, Esad ailesi de İslam düşmanıdır. Bu nedenledir ki, İslam’a ve Müslümanlara düşman olan herkesle; Siyonist İsrail’le, ABD ile Rusya ile işbirliği yapmaktan hiç çekinmemiş, bilakis ideolojisinin bir gereği olarak kabul etmiştir. Böyle bir rejimi savunmak, onun yanında yer almak hele hele Müslüman olmasa bile masum bir halkı katletmede, bu rejime destek vermenin -hangi gerekçe ile olursa olsun- hiçbir izahı

yoktur. Vicdan sahibi herkesin Suriye’de aylardır devam eden bu insanlık trajedisi karşısında yapması gereken hem azınlık Nusayri rejimine, hem de Suriye üzerinden menfaat çatışmasına giren Siyonist ve Batılı/Doğulu emperyal güçlere karşı durmaktır; bu çerçevede bir direniş hattı/cephesi oluşturmaktır. Çünkü zalim Esad ailesi 1970’den beri kendi halkını esaret altında tutarak zulmetmektedir. Esad ailesi bu zulmü, sadece Suriye’deki Müslüman halka değil, Nusayrilere¹ de, Dürzîlere de, Kürtlere de velhasıl bütünüyle Suriye halkına yapmaktadır. Bu nedenle, vicdan sahibi olan herkesin Suriye’de işlenen bu vahşete karşı çıkması gerekir; velev ki direnen Suriye halkı Müslüman olmasa bile! Çünkü Suriye’deki azınlık Nusayri rejimi, sadece Suriye halkını değil, aynı zamanda insanlığı/insanlık vicdanını da yok etmektedir. Her gün katledilen 100’den fazla insan; bebek, küçücük çocuklar, kadınlar ve yaşlıların kulakları sağır edercesine canhıraş feryatları karşısında, bırakın desteklemeyi sessiz kalmak bile, gerçekleştirilen bu zulümlere ortak olmayı beraberinde getirir.

HAFİZ EL-ESAD KİMDİR?

Hafız el-Esad 6 Kasım 1930 yılında Lazkiye kentinde Nusayri/Alevi bir aileye mensup olarak doğmuştur. İlkokulu doğduğu köyden okuyan Esad, henüz küçük denebilecek yaşlarında, 1946 yılında, Arap Sosyalist Baas Partisi saflarına katılmıştır. 1951’de girdiği askeri akademi-den sonra Sovyetler Birliği’nde savaş pilotu eğitimi görmüştür. Mısır’da da eğitim gören Esad, Mısır’da iken kendisi gibi Nusayri/Alevi olan Muhammed Ümran ve Salah Cedid ile beraber Baas Partisi’nin gizli Askeri Komitesi’ni kurmuşlardır. 1958 yılında, amcasının kızı Enise Ahmet Mahluf ile evlenen Hafız Esad, bu tek evliliğinden, Büşra, Beşşar, Basil, Mecid ve Mahir isminde beş çocuk sahibi olmuştur.²

1 Nusayrilik; Muhammed b. Nusayr en-Nemiri (ö.883) tarafından kurulmuş aşırı bir Şii fırkasıdır. İbni Nusayr, İmamiyye’nin onuncu imamı Ali en-Naki’nin gönderilmiş bir peygamber olduğunu iddia etse de, mezhebin asıl felsefesi, Kufe ve Halep arasındaki Cunbula’da yetişip 968 yılında Halep’te ölen Hüseyin bin Hamdan el-Hasibi tarafından oluşturulmuştur. El-Hasibi tarafından yazılan ve 16 sureden oluşan Kitabü’l-Mecmu, Nusayrilik’in kutsal kitabı kabul edilmektedir. Ali’nin ilahlaştırılması temelinde yükselen mezhebin nazariyesi, Hristiyanlık’taki Baba/Oğul/Kutsal Ruh üçlemesine benzer şekilde Ali/Muhammed/Selman üçlemesi yaparak Batını bir akideye dayanmaktadır. Giriş için büyük seramoniler gerektiren mezhebin en belirgin özelliklerinden biri de erkeklerle has olmasıdır. Çoğunlukla Suriye’de yerleşmiş, Hatay, Tarsus, Adana, Fırat boyları ve Lübnan’a da yayılmış olan Nusayriler’in toplam sayısı kesin olarak bilinmemekle birlikte yaklaşık 400.000 civarında olduğu tahmin edilmektedir.

2 Bunlardan Eczacılık eğitim alan kızı Büşra Albay Asaf Şevket ile evlenmiştir. Asaf Şevket, bombalama neticesinde ölünceye

Esad, 33 yaşında iken Hava Kuvvetleri Komutanı olmuştur. 6 Haziran 1967’de 6 gün savaşları olarak da anılan Siyonist İsrail’le yapılan savaşta aynı zamanda savunma bakanı olarak da görev yapmıştır. Hafız el-Esad, genç yaşta bu makamlara gelişi çok zeki, çok yetenekli olduğundan kaynaklanmamaktadır. 1958’de Mısır ile Suriye birleşip Birleşik Arap Cumhuriyeti adını alınca, Mısır devlet başkanı Cemal Abdu’n-Nasır yeni Cumhuriyet’in de devlet başkanı olmuştur. Ordu da tek/birleşik ordu haline gelince, Nasır, 11 bin civarında çeşitli rütbelerdeki Suriye subayını emekliye sevk etmiştir. 1961 Eylül ayında bir darbe gerçekleştiren Suriyeli subaylar, BAC’dan çekilince, Esad için altın günler de başlamıştır. Çünkü 1961’de Birleşik Arap Cumhuriyeti döneminde birçok üst rütbeli Suriyeli Subayın emekliye sevk edilmesi nedeniyle Suriye Silahlı Kuvvetleri’nde yüksek rütbeli subay kalmadığı için kısa sürede Hafız el-Esad rütbe atlayarak hak etmediği halde üst rütbeli makamlara getirilmiştir. Esad’ın hızlı yükselişi Mart 1963 Baas darbesinde aldığı önemli rolden dolayı ivme kazanmıştır. Bir süre Suriye Hava Kuvvetleri’nde büyük bir askeri havaalanının komutanlığını yapan Hafız Esad, birkaç ay içerisinde yarbaylığa terfi etmiş ve 1963 yılının sonlarında fiilen Suriye Hava Kuvvetleri’nden sorumlu bir duruma gelmiştir. 1964’ün sonunda ise Tuğgeneral rütbesiyle resmen Hava Kuvvetleri Komutanlığına atanmıştır.

Mart 1963’de Baas Partisi darbeyle yönetimi ele geçirince, Baas partisi kadroları arasında kavgalar çıkmış, bu kavgalara rağmen 1966 yılına kadar Emin el-Hafız yönetimi elinde tutmuştur. 1966’da Sünni olan Baasçı Emin el-Hafız, Nusayri olan Salah Cedid ve Hafız el-Esad ikilisi tarafından kanlı bir darbeyle devre dışı bırakılarak Suriye yönetimi ele geçirilmiştir. Hafız el-Esad, kısa bir süre sonra Eylül 1970’de arkadaşları ve mezhepdaşı olan Salah Cedid’i devirerek yönetimi ele geçirmiştir. 2000 yılında ölünceye kadar ülkeyi bir demir yumrukla idare etmiştir.

1980’den sonra Esad ailesi içerisinde de iktidar mücadelesi başlamıştır. Hafız el-Esad’ın 1983

kadar Suriye İstihbaratı’nın üst düzey görevlilerinden biri idi. Mühendislik okuyan Basil, babasının direktifiyle orduya katılıp yönetimin en güçlü adayı olarak yetiştirildiyse de 1994 yılında şüpheli bir trafik kazasında ölmüştür. İkinci büyük oğlu Beşşar, tıp öğrenimi alarak göz doktoru olmuştur. Babasından sonra 2000 yılında Suriye Devlet Başkanlığına getirilmiştir. Mecid ekonomi okuyarak ülkenin önemli zenginlerinden biri olmuştur ve siyasetle doğrudan ilgili görünmüyor. Diğer evlat Mahir ise makine mühendisi olarak okumuş, Dera’daki katliamı gerçekleştirmiş, ancak bombalama olayında ağır yaralı olarak kurtulmuşsa da sonradan öldüğü iddia edilmiştir.

yılında kalp krizi geçirmesini fırsat bilen Hama Katili kardeşi Rıfat Esad, kardeşine karşı darbe girişiminde bulunmuştur. Hafız el-Esad iyileşmesinin ardından kardeşi ile birlikte hareket eden bütün subayları tasfiye etmiş, annesi Naesa Esad'ın araya girmesi ile Rıfat Esad'ı göstermelik bir görevle "üçüncü derecede başkan yardımcısı" yaparak yönetim konusunda problem çıkarmaması için önce Moskova'ya oradan da Fransa'nın başkenti Paris'e sürmüştür. İki kardeş arasındaki kavga, çocukların³ da devreye girmesiyle daha da alevlenmişse de, Hafız el-Esad'ın, Rıfat Esad ve oğlunu tamamen yönetimden ve Suriye'den uzaklaştırmasıyla sona ermiştir.

HAFIZ EL-ESAD, DAİMA İHANET İÇERİSİNDE OLMUŞTUR!..

Hafız el-Esad'ın, bölgedeki direniş örgütlerini desteklediği, kendi ülkesinde barındırdığı hep iddia edilmiştir. Oysa Hafız el Esad, iddia edildiği gibi direniş cephesinde yer alan Hamas, İslami Cihad, Hizbullah gibi örgütleri desteklememiştir. Ortadoğu'nun kanlı tarihine kısa bir göz atan herkes, Siyonist İsrail kadar olmasa da bazen Siyonist İsrail'i bile aratır katliamların Suriye'nin Nusayri Esad rejimi tarafından gerçekleştirildiğini görecektir. Yalnız kaldığını ve uluslar arası emperyal güçler tarafından çeşitli gerekçelerle kuşatıldığını hissettiği zamanlarda direniş örgütlerini desteklemiştir. Ancak bazen kendi menfaatine, bazen de emperyal güçlerin menfaatlerine aykırı gelişmeler söz konusu olduğu zaman da, bu direniş örgütlerine yönelik katliam gerçekleştirmekten de geri kalmamıştır. Esad rejiminin kuşatılma gerekçesi ise, bazen direniş örgütlerini kontrol altında tutmaya, bazen emperyal ve Siyonist güçlere daha çok boyun eğmeye, bazen de bölge ülke halkları nezdinde prestijini yükseltmeye yönelik olmuştur. Yoksa Siyonist ve emperyal güçler, gerek baba Esad ve gerekse oğul Esad rejiminden görüldüğü ve gösterildiği gibi hiçbir zaman rahatsız olmamışlardır. Bu çerçevede gerektiğinde Hizbullah'a gerekli desteği vermiş, gerektiğinde de Siyonist ve emperyal batılı eli kanlı istihbarat örgütleri tarafından başkent Şam'da İmad Muğniye⁴ gibi

Hizbullah'ın askeri komutanlarına yönelik suikast gerçekleştirilmesine zemin de hazırlamıştır. Suriye istihbarat örgütü Muhaberat'ın bu suikasttan haberinin olmaması kesinlikle mümkün değildir. Ayrıca Lübnan'da Emel örgütünün ideologu ve imamı Musa Sadr'ın Libya diktatörü Kaddafi tarafından öldürülmesinde bile Suriye'nin rolü olduğu şüphesi hala giderilebilmiş değildir.⁵ Hafız el-Esad ya da Rıfat Esad yani Esad ailesi birbirlerine karşı verdikleri iktidar mücadelesi bile göstermektedir ki, Esad ailesi, kendi menfaati için yapamayacağı hiçbir şey yoktur.

GOLAN TEPELERİNİN KAYBEDİLMESİ!..

Hafız el-Esad, kendi halkına ve direniş örgütlerine karşı yapmadığı ihanet kalmamıştır. Hafız el-Esad'ın ilk ihaneti 6 gün savaşı olarak da bilinen 5 Haziran 1967'de başlayan savaş esnasında gerçekleşmiştir. Bu savaşta, Esad hem Savunma Bakanı ve Hava Kuvvetleri Komutanı, hem de Genel Kurmay Başkanı'dır. Yani Suriye Silahlı Kuvvetleri'nin tek patronu Hafız el-Esad'dır. 1967 Savaşı'nda ortaya çıkan iki önemli çelişki bugün bile cevaplanamamıştır. Bunlardan ilki, Suriye'nin sahip olduğu muazzam taktik avantajlara ve Golan bölgesinin büyük stratejik önemine rağmen, işgale karşı ordunun gösterdiği direncin zayıf kalması ve Esad'ın başında bulunduğu komuta kademesinin gösterdiği zafiyettir. İkincisi de, Mısırlı komutanlarla daha önce anlaşmış olmasına rağmen, savaşın üçüncü günü olduğu halde Suriye kuvvetlerinin Mısırlı askerlerle eş zamanlı olarak harekete geçmeleri gerekmesine rağmen bunu yapmamalarıydı. 1967 savaşındaki kötü yönetimi, Baas içinde Esad'a karşı güçlü bir muhalefet çıkarmıştı.

Toplam altı gün süren savaşın 4. gününde İsrail birlikleri Golan Tepeleri'ne girerek hızla ilerlemeye başladığında anlaşılabilir bir sebeple Şam radyosu sabah 8.45'de Şam'a 40 km mesafedeki stratejik Kuneytra yerleşim biriminin düştüğünü ilan etmiştir. İsrail kuvvetlerinin Kuneytra'ya ulaşmasına bir hayli mesafe olduğu halde Şam radyosunun böyle bir açıklama yapması, Şam'dan yardım gelmeyeceğini gören Suriye kuvvetlerinin Kuneytra'yı boşaltarak geri çekilmesine neden olmuştur. Esad, Salah Cedit'i ve ekibini zor durumda bırakmak için Suriye askeri

3 Hafız el-Esad'ın oğlu Beşşar, Rıfat Esad'ın oğlu Sümer.

4 Hac İmad Muğniye, Hizbullah'ın askeri kanat lideri idi. Muğniye, 25 yıldır 42 devlette, CIA ve Mossad ajanları tarafından aranmaktaydı. Amerika, Muğniye'nin yeri hakkında bilgi verenlere 25 milyon dolar ödül vereceği ilan etmişti. İmad Muğniye, 12 Şubat 2008'de, Hz. Rukeye'nin kabrini ziyaret ettikten ve matem gecesine katıldıktan sonra Suriye'nin başkenti Şam'da uğradığı suikastla şehid edilmiştir. Muğniye, kendi aracının arkasına parkeden bir araca yerleştirilen bombanın patlatılması neticesinde şehid olduğu öğrenilmiştir.

tir. Daha geniş bilgi için bkz; <http://www.israhaber.com/sehadetinin-2-yilinda-bilinmeyen-yonleriyle-imad-mugniye-8400-haberi.html>

5 Kaddafi'nin uydu telefonu ile yerini tesbit ederek adresini NATO güçlerine verenin de oğul Esad olduğu daha yeni basında yer almıştır. Bkz: <http://www.sabah.com.tr/Dunya/2012/10/02/kaddafi-esad-satti/#>

güçlerini zamanında harekete geçirmediğini iddia etmiştir. Bu savaşta asıl suçlu Esad ve başındaki silahlı güçler olmasına rağmen, Esad'ın sivil yöneticileri suçlaması ve buna ilişkin güç kullanarak yönetim kademesinde bazı değişiklikler yapması da bu iddiayı doğrulamaktadır.

KARA EYLÜL KATLİAMI

İkinci İhaneti ise, Kara Eylül olaylarında olmuştur. 1967 mağlubiyetinden sonra evleri ve yurtları işgal edilen Filistinlilerin bir kısmı Suriye'ye, çoğunluğu ise Ürdün'e göç etmek zorunda kalmıştır. Ürdün'de sayısı gittikçe artan Filistinliler, Siyonist İsrail açısından bir tehdit oluşturmaya başlamıştır. Aynı zamanda Ürdün kralı Hüseyin de, Filistinlileri kendi geleceği için tehdit olarak görmekteydi. 1970 yılı Eylül ayında Ürdün ordusunun, Filistin Kurtuluş Örgütü'ne (FKÖ) bağlı gerillaların kaldığı kamplara yönelik başlattığı saldırı sırasında, Filistinlilere yardım etmek için yaklaşık 200 Suriye tankı Ürdün'e gönderilmişti. Kara Eylül olayları olarak bilinen çatışmalarda Irak da Ürdün Kralına yardım amacıyla 12 bin kişilik askeri güç göndermişti. Salah Cedit'in Filistinlilere yardım etmesini ve Ürdün kralının devrilmesine yönelik politikasını benimsemeyen Genelkurmay Başkanı Esad, çatışmalara müdahale edilmesine karşı çıkarak uçak göndermeyi reddetmiştir. Ürdün ordusu ile Filistinli gerillalar arasındaki çatışmalar 10 Temmuz 1970'de başlamış ve aralıklarla 27 Eylül'de yapılan ateşkes antlaşmasına kadar devam etmiştir. Kral Hüseyin bu ateşkes antlaşmasına rağmen ABD ve Siyonist İsrail'in de kışkırtmasıyla 13 Temmuz 1971'de tekrar Filistinlilere saldırarak toplam 3000 Filistinliyi katletmiştir. Kral Hüseyin'in Filistinlilere yönelik gerçekleştirdiği bu katliam tarihe Kara Eylül olarak geçmiştir.

TEL ZAATAR'DAKİ KATLİAM!

Esad'ın üçüncü ihaneti ise 1976'da gerçekleşmiştir. Aralıklarla 15 yıl devam edecek Lübnan iç savaşı 13 Nisan 1975'de Falanjistlerin, içinde Filistinlilerin bulunduğu bir otobüse ateş açarak 27 kişiyi öldürmeleri ile başlamıştır. Lübnan'ı kendi tabii uzantısı olarak gören Suriye, farklı amaçlarla da olsa Ürdün ve Siyonist İsrail de, Filistinlilerin Ürdün'de etkin bir konumda bulunmalarından hoşlanmıyordu. Hele Filistinlilerin 12 Nisan 1976'da yapılan seçimlerde, Ürdün Batı Yakası'nda zaferle çıkmalarına bu güçler hiç tahammül etmediler. Çünkü Filistinlilerin burada güçlenmesi Hafız Esad'ın "Doğu Cephesi" planlarını bozarken, Siyonist İsrail'in genişleme siyasetine ve Ürdün'ün de uzlaşmacı ve işbirlikçi

yönetimi için bir tehdit oluşturmaktaydı. Bu nedenle, Filistinlilerin oluşturduğu bu tehdidin bir an önce giderilmesi gerekmekte idi. Bu amaçla da, Lübnan'ın tamamına yayılan bu iç savaşta, Filistinli güçlerle müttefiklerinin daha da güçlenmesini engellemek için Lübnan'a giren Suriye güçleri, Siyonist İsrail ve ABD ile birlikte Lübnan sağcı güçleri Falanjistleri desteklemişlerdir. Lübnan iç savaşının, Suriye aleyhine Filistinliler lehine gelişmesinde endişeye kapılan ABD, Arap Barış Gücü oluşturulmasına katkıda bulunarak, Filistinliler lehine oluşmaya başlayan dengeyi bozmaya çalışmıştır. Bu çerçevede Haziran sonlarında Tel Zaatar ve Cisir El-Paşa Filistin mülteci kampları kuşatılmıştır. Cisir El-Paşa, Hristiyan Filistinlilerin yaşadığı küçük bir mülteci kampı idi ve fazla dayanamadan teslim olmuştu. Tel Zaatar ise inanılmaz bir direnme göstermekteydi. Tam bir abluka altında yiyeceksiz, içeceksiz ve ilaçsız olmalarına ve tepelerine yağmur gibi kurşun, top, tank ve roket mermileri yağmasına rağmen Tel Zaatar Kampı'ndaki Filistinliler dayanmaya yemin içmişlerdi. 53-54 gün dayanan Tel Zaatar, Filistin Devrimi'nin onur simgesi haline gelmişti. Lübnan'ın sağcı Falanjist güçleri, bir taraftan Siyonist İsrail tarafından eğitilerek silahlandırılırken, diğer taraftan da ABD, Siyonist İsrail ve Suriye donanmaları Filistinlilere yardımı engellemek için Lübnan kıyılarını abluka altına almışlardı. Zaman zaman zor duruma düşen Lübnan'ın sağcı Hristiyanlarına Suriye ordusu imdada yetişmekteydi. Abu İyad, Tel Zaatar'ın düşüşünden Hafız el-Esad'ı sorumlu tutarken hiç de haksız değildi.⁶ Çünkü Hafız el-Esad, bu kampta işlenecek katliamı durdurabilecek tek güçtü; yapmaları gereken ise Tel Zaatar yolu üzerinden çekilmektir. Ancak bunu yapmayarak tam anlamıyla bir katliam yaşanmasına neden olmuştur. 5000 civarında Filistinli bu direnişte can vermiştir. 12 bin Filistinli kamptan tahliye edilmiş ve evleri buldozerlerle yerle bir edilmiştir.

Tel Zaatar direnişçileri 13 Temmuz'da "dünya halklarına" gönderdikleri açık mektupta şöyle diyorlardı:

"Şimdi size,... sempati toplamak için değil, bu uzun süreli kuşatmanın tümü boyunca sürdürdüğümüz kahramanca kararlılık konumundan sesleniyoruz...

"Hâlihazırda, yüzde 40'ı yoksul Lübnanlılar ve gerisi Filistinlilerden oluşan 30,000 dolayın-

da insanın bulunduğu kampımız tam bir yıkım manzarası arz ediyor. Top ateşi ve ölüm tehlikesi altında kuyulardan taşıyabildiğimiz çok az su dışında suyumuz yok; evlerimizin enkazından kurtarabildiklerimiz dışında yiyeceğimiz yok; ne herhangi bir elektriğimiz var, ne de ilacımız ve tıbbi tedavi olanağımız...

"Kampımıza karşı -ne yazık ki- Suriye silahları kullanılırken, Şam'daki yöneticiler, Lübnan'da bulunmalarının nedeninin kampımızı korumak olduğunu söylemeye devam ediyorlar. Bu, herkesten çok bizi yaralayan alçakça bir yalandan başka bir şey değil... Ama şunu bilmenizi isteriz ki, bütün cephanemiz tükenmiş ve silahlarımız sussa da bu kampı çıplak ellerimizle savunmaya, açlıktan ölmek için kemerlerimizi sıkmaya devam edeceğiz. Edeceğiz; çünkü biz teslim olmamaya karar verdik ve teslim olmayacağız da..."

"Açlığa, susuzluğa ve tam bir ilaçsızlığa, hiç kimsenin felç edemeyeceği ve kıramayacağı bir kararlılıkla meydan okuduk. Bunu yapabilmemizin nedeni, kampımızı savunmakla varoluşumuzun ta kendisini, halkımızın yaşamını, onun var olma iradesini ve anayurduna geri dönme savaşımını sürdürme kararlılığını savunuyor olmamızdır."⁷

Lübnanlı Marunîler ve Falanjistler, Hafız Esat yardım ve desteğiyle Tel Zaatar kampında bu insanlık dışı vahşeti işlediklerinde, ne işbirlikçi Arap rejimlerinden, ne de Filistinlileri desteklediğini söyleyen Sovyetler Birliği'nden herhangi bir yardım gelmemiştir.

Bu katliamlara, Hafız el-Esad'ın Suriye İhvan'ına karşı 1970'lerden itibaren gerçekleştirdiği katliamları da ilave edersek, Esad'ın ne kadar zalim, ne kadar gaddar olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Bu katliamlardan sadece Hama katliamı bile Esad'ın nasıl eli kanlı bir katil olduğunu göstermeye yeter.

ESAD REJİMİ, SİYONİST İSRİL'İN GÜVENCESİDİR!..

İslam düşmanı Nusayri Esad rejimi, kendisini daima direniş rejimi olarak takdim etmiş ve meşruiyetini Amerikan ve İsrail düşmanlığı üzerinden sağlamaya çalışmıştır. Oysa Hafız el-Esad'ın, Suriye'de oluşturduğu azınlık rejimi, hem Siyonist İsrail için, hem de ABD için birçok ülkeyle mukayese edilmeyecek derecede bir güvence oluşturmıştır. Merhum Kelim Siddiki'nin

de belirttiği gibi, Suriye ve benzeri komşu Arap ülke yönetimleri Siyonist İsrail için koruyucu bir zırh gibidir. Beşşar Esad'ın anne tarafından birinci dereceden kuzeni ve Suriye'nin en güçlü işadamları olan Rami Mahluf da, Selefilere karşı ön cepheyi oluşturdıklarını ve gitmeleri halinde Selefilere geleceğini ve savaşı dışarıya (İsrail'e) yayacaklarını ileri sürmesi de, Suriye'nin Siyonist İsrail için nasıl bir güvence oluşturduğunu göstermesi açısından önemlidir. Daha da önemlisi Hafız el-Esad'ın, 'İsrail Golan'dan çekilsin, saldırmazlık antlaşması imzalarız' şeklindeki açıklaması, Esad rejiminin Filistin davasına ya da direniş cephesine olan bağlılığının konjonktürel ve ne kadar çürük olduğunu göstermektedir. Zaten Esad'ın, Suriye'nin Golan Tepeleri'ni kaybettiği 1967'den 1970'e kadar en etkin bir isim iken, 1970'den sonra ise tek isim olmasına rağmen o günden bu güne Golan Tepeleri'ni tekrar almak için konuşmanın⁸ dışında ciddi hiçbir adım atmaması da Siyonist İsrail'e düşman olduğu iddialarını boşa çıkarmaktadır. Siyonist İsrail ve ABD için Esad rejimi bilinen kötüdür, bilinen kötü ise, her zaman bilinmeyen kötünden iyidir.

Esad rejiminin düşmesi durumunda direniş cephesinin çökeceği yönündeki iddialar da doğru değildir. Tam tersine Ortadoğu'da direniş cephesi, Siyonist İsrail'e ve emperyal Batılı ve Doğulu devletlere karşı daha da güçlenecektir. Çünkü ilk defa, bu Siyonist ve emperyal işgalci güçlerin karşısında halkın iradesiyle işbaşına gelmiş yeni yönetimler olacaktır. Bu yönetimler ise, asla eski diktatörlükler gibi Siyonist İsrail ya da Batı yanlısı politikalar izlemeyeceklerdir. Üstelik bu yeni yönetimler, İslami olmasalar bile, yine de Siyonist İsrail'in ve emperyal işgalci devletlerin uykularını kaçırmaya yetecektir.

Esad rejimini devirmek için Suriye halkı korku duvarını aşmıştır. Bu korkusuzluğunun ve fedakârlık ruhunun ilerde Siyonist İsrail'e ve diğer emperyal işgalci güçlere karşı yönelmesi için hiçbir engel yoktur. Suriye halkı, Esad rejimini devirmek için gösterdiği büyük cesaretin ve ödediği büyük bedelin aynısını pekâlâ hem Siyonist İsrail'e ve hem de diğer işgalci güçlere karşı gösterebilir.

⁸ Esad, 1986'da İsrail işgali altındaki Golan Tepeleri için şöyle diyordu, 'Sizi temin ederim ki vatanımız iyi durumdadır. Golan için endişe etmeyiniz, çünkü 12 milyon Suriye vatan-daşı Golan'ı geri almaya muktedirdir.'

Bu konuşmanın üzerinde 26 yıl geçti, Suriye'nin nüfusu iki kat arttı, Sovyet ve İran yardımı sayesinde ordusu daha da güçlendi ama işgal altındaki Golan'dan bir karış toprak parçası bile al(a)madi.

⁷ <http://turkishmarxist.wordpress.com/2005/01/28/tel-el-zaatarin-53-gunuu/>

Peygamber'i Anlamak ve Gerçekler!

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Hz. Peygamber(a.s)'ı ele alırken onun hayatını genelde iki ana başlık halinde incelemeliyiz. Birincisi, kendisine peygamberliğin geldiği tarihe kadar olan dönem, yani sadece 'Kul Muhammed' dönemi, ikincisi de peygamberlik geldikten ruhunu teslim ettiği zamana kadar olan dönem ki; bu dönem de; 'Kul ve Resul Muhammed' dönemidir.

Hz. Muhammed (a.s) her iki dönemde de örnek bir şahsiyet, ilgiyle izlenen emin-dürüst bir insan.. Öyle ki peygamber olmazdan önceki dönemde bile Mekke müşriklerinin güven duyduğu, önemli meselelerinin hallini havale ettikleri bir kişilik. Nitekim Kâbe'nin tamiratı sonrası Hacerül Esved taşı kimin koyacağı tartışmasında Hz. Muhammed'e işi havale etmişler ve o da herkesi memnun edecek şekilde sorunu çözüme kavuşturmuştur. O peygamber olmazdan önce bir eş, baba, yeğen, çarşıda pazarda alış-veriş yapan bir insan. Yani o günün sosyal hayatının içinde yaşayan birisi. Ancak O'nu birçoklarından ayıran temel bir özellik adil, dürüst ve her şeyi yerli yerince yapabilen bir şahsiyet olmasıdır.

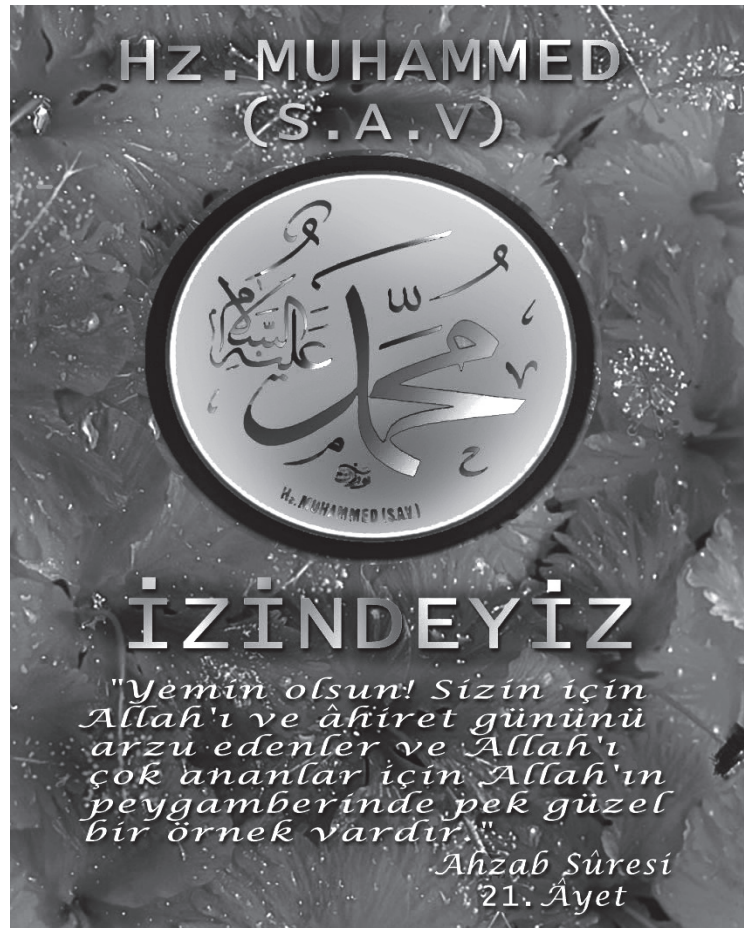
Elbette ki Hz. Peygamber'in (a.s) insani yönü de, elçilik yönü de dikkatle incelenmeye, örnek alınmaya değer. Her insanda olduğu gibi Hz. Muhammed'in de 'Kul Muhammed' olarak bir takım özellikleri vardır. Yemesinden-içmesinden, istirahat biçimine, Allah'ın yarattığı çeşitli nimetlerden kimisini fazla sevmesi, kimisini az sevmesi gibi. Ya da o günün örf-adet ve iklim şartları gibi çeşitli nedenlerle giyim-kuşamı, saç-sakalı tüm bunlar 'Kul Muhammed'in yaptıklarıdır. Bir Müslüman bunları Hz. Peygambere (a.s) bir saygı vesilesi ile ele alır ve uygularsa hiçbir problem olmaz. Ama ibadet gayesiyle ya da Peygamber yaptı diye şemail-i şerif'te belirtildiği gibi öne kaykılarak yürümesi, ya da peygamber sevdiği gerekçesi ile kabak yemesi ne sevab nede ikâb getirir.

Hz. Peygamber'in (a.s) hayatının ikinci ve en önemli bölümü risalet geldikten ölümüne kadar olan bölümdür ki; bu dönemdeki Hz. Muhammed'in sıfatı; 'Allah'ın kulu ve Resulü'dür.' İşte biz Müslümanları bağlayan ve hayatımız için yegâne model olan Hz. Muhammed (a.s)

H. Peygamber'in sünnetine uymak, O'nun örnekliğini kabul etmek ancak ve ancak O'nun ümmetine şamil davranışlarını örnek almak ve hayatımıza uygulamakla olur. Aksi halde Peygamber'i örnek almak O'nun reddettikleri ya da tasvib etmediklerini inanç ve amele dönüştürmekle olmaz. Keza O'nun da unutulmaması gereken en büyük sünneti: 'Yâ Muhammed! Emrolunduğun gibi dosdoğru ol..' (12/112) hükmünde görüldüğü gibi Yüce Allah tarafından bildirilen hükümlere uymasındır.

bu dönemdeki Muhammed'dir. Kur'an-ı Kerim mü'minlere hitaben diyor ki: "Ey mü'minler! Hakikaten Allah'ın elçisi, sizler yani ölüm sonrasında Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı arzula-yan ve Allah'ı çokça anıp zikreden kimseler için, son derece güzel bir örnek teşkil etmektedir." (33/21) Bu güzel örneğin elbette örnekliğinin de bir sınırı vardır. Zira adı üstünde O, kul ve resul Muhammed'dir. Bir beşer olarak sevdikleri-sevmedikleri bağlayıcı olmadığı halde; bir resul olarak yaptıkları-yapmadıkları, sevdikleri-sevmedikleri 'ben de Müslümanlardanım' diyen herkesi bağlar. Bu nedenle Resul Muhammed'in de hayatını iki bölüm halinde ele alabiliriz. Birincisi nev-i şahsına münhasır davranışlar ortaya koyan Hz. Muhammed, yani aynı anda dörtten ziyade hanımla evli olması, oruçta visal hali, O'na vahyin gelmesi hâli gibi. İkincisi de ümmetini bağlayan davranışlarıdır. Usul-ü Fıkıh'ta bu davranışlarına şer'î hükümler de dendiği bilinmektedir. Bunlar genel-geçer bir ifadeyle; Farz'lar, Haram'lar, Mendub'lar, Mekruh'lar ve Mübah'lardır. Hz. Peygamber'in sünnetine uymak, O'nun örnekliğini kabul etmek ancak ve ancak O'nun ümmetine şamil davranışlarını örnek almak ve hayatımıza uygulamakla olur. Aksi halde Peygamber'i örnek almak O'nun reddettikleri ya da tasvib etmediklerini inanç ve amele dönüştürmekle olmaz. Keza O'nun da unutulmaması gereken en büyük sünneti: 'Yâ Muhammed! Emrolunduğun gibi dosdoğru ol..' (12/112) hükmünde görüldüğü gibi Yüce Allah tarafından bildirilen hükümlere uymasidir.

Hz. Peygamber'in (a.s) geldiği, ya da içerisinde bulunduğu toplumun da kendisine has bir takım ibadet, adet ve yaşama biçimi vardı. Onlar da Allah'a iman ediyor, kendilerince namaz kılıyor, Kâbe'yi tavaf ediyorlardı. Keza yine siyaseten de uygulaya geldikleri bir rejimleri, dünya görüşleri mevcut idi. Hz. Muhammed 'Kul Muhammed' iken de, 'Resul Muhammed' iken de toplumunun aşırılıklarından uzaklaşmış, evrensel değerlerle örtüşen, insan hak ve hürriyetlerini önceleyen davranışlarında da onlarla beraber olmuştur. Nitekim 'erdemliler ittifakı' denilen 'Hilf'ul Fudul' cemiyetine hem Resul olmazdan önce hem de Resul olduktan sonra destek vermesi bunun önemli bir örneğidir. Elbette mü'min, muvahhid akraba ve dostlarına daha çok önem vermiş olsa da, hainlik yapmayan, aşırılık göstermeyen akraba, kavim-kabile mensupları ile de ilişkisini kesmemiş, bilakis onların içerisinde ehliyetli olanlara görev vermek, onlarla yardımlaşmak konusunda da geri durmamıştır. Mesela

İkinci Akabe Biatı olarak bilinen ve başlarında Esad İbn-i Zürrare'nin bulunduğu Medine heyetinin karşısına henüz Müslüman olmayan amcası Abbas'ı sözcü olarak tayin etmesi bunun çarpıcı bir örneğidir. Hiç kimse makamı, serveti, ilmi ne olursa olsun Hz. Peygamber'den daha iyi insan olamayacağı gibi, O'ndan daha çok Müslüman olamayacağı da bir vakıa'dır. O halde O'nun hem Mekke, hem de Medine hayatını dikkate alarak tıpkı O'nun gibi bizler de hayatımızı düzenlemeliyiz. İşte bu düzenlemede tebliğin ve irşadın boyutlarını, stratejisini de iyi tanzim etmemiz gerekmektedir. Gerek şahsi hayatımızda ve gerekse sosyal hayatımızda istikrar ve itidal ehli olmalıyız. Kendimizden olanlara merhametle, şefkatle yaklaştığımız gibi, Müslüman olmayanlara yaklaşımımızda da ötekileştirmeden, birbirimizin yüzüne bakabileceğimiz bir mesafeyi koruyarak yaklaşmalıyız.

Malûmunuz son günlerde tüm İslam âleminde ve içerisinde Müslümanların da yaşadığı sair âlemde: 'Müslümanların masumiyeti' isimli bir film nedeniyle yoğun protestolar olmakta, yer yer kan dökülmekte, ortalık ateşe verilmekte vs.

Tüm bunlar İslam ve Hz. Muhammed (a.s) sevgisi ile yapılmakta. Muhakkak ki 'ameller niyetlere göredir.' Kimsenin niyetini sorgulamaya mamur değiliz. Ancak bizlerin yani Hz. Muhammed'i (a.s) örnek alan insanların tıpkı namazda, oruçta, hac'da zekât'ta örnekliği olduğu gibi sevgi ve nefretimizde de o yüce Resul örnek alınmalı değil mi? Ya da bizler hayatımızın tüm şubelerinde Hz. Peygamber'i örnek alıyoruz da, bu tepkilerimizi de bunun bir devamı olarak mı sergiliyoruz? Hz. Peygamber'i ve onun sünnetini hatırlamamız için illâ birinin hakaret etmesini mi beklemeliyiz? O, sevgili Resul'ün dünya insanlığına bıraktığı en güzel sistem; 'iyiliği emir, kötülükten nehiy' esasına dayalı olan sistemdir. Neredeyse o sistemin uygulamasından kaldırılışının üzerinden asırlar geçti. Saltanat dönemlerini de bu sisteme dâhil edersek 90 yıl geçti. Aradan geçen bunca zamana rağmen burnunun delikleri sızlamayan Müslümanlar ve İslam dünyası o mahut filmin yapımcısının başına 100 bin dolar ödül koymuş. Behey akıllı kardeşim! İslam'ı bir sistem olarak yeryüzünden kaldıranların başına hangi ödülü koydunuz? İllâ ödül koyun demiyorum ama lütfen attığınız her adımın muhasebesini yapın. Aldığınız-aldığımız her nefesin bir hesabının olduğunu hesap günü gelmeden önce hesap edelim..

Bakınız, Hz. Peygamber'in (a.s) hayatından aktaracağımız bazı kesitler belki de davranışlarımızı yeniden gözden geçirmemize vesile olabilir.

Hz. Peygamber'e (a.s) Medine'de Yahudiler selam verirken; 'Sâm yeli üzerine olsun ya Muhammed' dediklerinde Hz. Peygamber: 'Ve aleyküm' demiştir. Ve bunu ümmetine de tavsiye etmiştir. Keza cahiller O'na ve Müslümanlara sataştıklarında; Kur'an'ın buyruğu gereği 'selam' deyip geçmişlerdir. Mekke'de ise Ammar b. Yasir ve arkadaşı Hubbab b. Münzir'i Mekke müşrikleri yakalayarak Hz. Peygamber'i ve İslami değerleri

Peygamber'i örnek alan O'nun sünnetine uymayı ibadet kabul eden Müslümanlar şunu iyi bilmelidirler ki, hâşâ Allah kimseye zulmetmez. Allah, elçileri vasıtasıyla doğru yolu, hakk olanı bildirir ve insanların bu esaslara göre inanmasını ve yaşamasını ister. Keza peygamberler de bunun talimini yaptırırlar. Eğer bu buyruklar ve talimlere rağmen insan ya da onun içerisinde yaşadığı toplum halini değiştirirse Allah da onların hayatını, sosyal, siyasal tüm yaşam biçimini değiştirir. Çünkü O'nun sosyal bir yasası vardır. Bu yasanın ihlâl ya da ihmal edildiğinde gelecek olan musibetlerden dolayı insanın ve toplumun kendisini hesaba çekmesi gerekir.

reddetmeleri konusunda sıkıştırmışlar. Hubbab onların isteklerini yerine getirmeyerek şehadete ulaşmıştır. Ancak Ammar b. Yasir, müşriklerin dediklerini yapmış ve canını kurtarmıştır. Büyük bir nedamet içerisinde Hz. Peygamber'e geldiğinde Resulullah (a.s): 'yine benzer durumla karşılaşırsan aynısını tekrar et' buyurmuşlardır. Zira yüce Allah (c.c) Nahl suresinde: "Gönlü imanla dolu olduğu halde baskı ve şiddet yoluyla inkârcılığa zorlanan kişinin durumu hariç, her kim imana eriştikten sonra gönül kapısını inkârcılığa açarsa, bilin ki böyleleri dünyada Allah'ın hışmına uğrar; ahirette ise çok korkunç bir azaba mahkûm olur." (16/106)

Kur'an-ı Kerim'de yüce Allah (c.c): "... Bir

toplum sahip olduğu güzel değerleri kötü yönde değiştirmedikçe Allah da o toplumun iyi halini durduk yere değiştirmez..." (13/11) Yine Enfal suresinde: "Bir kavim kendinde olanı değiştirinceye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir." (8/53) Buyurmaktadır.

Peygamber'i örnek alan O'nun sünnetine uymayı ibadet kabul eden Müslümanlar şunu iyi bilmelidirler ki, hâşâ Allah kimseye zulmetmez. Allah, elçileri vasıtasıyla doğru yolu, hakk olanı bildirir ve insanların bu esaslara göre inanmasını ve yaşamasını ister. Keza peygamberler de bunun talimini yaptırırlar. Eğer bu buyruklar ve talimlere rağmen insan ya da onun içerisinde yaşadığı toplum halini değiştirirse Allah da onların hayatını, sosyal, siyasal tüm yaşam biçimini değiştirir. Çünkü O'nun sosyal bir yasası vardır. Bu yasanın ihlâl ya da ihmal edildiğinde gelecek olan musibetlerden dolayı insanın ve toplumun kendisini hesaba çekmesi gerekir. Kendisini Müslüman kabul eden ve buna rağmen de çeşitli musibetlerden kurtulamayan toplumlar tekrar tekrar Kur'an'a ve Hz. Peygamber'in (a.s) sünnetine bakmalıdırlar ve şu soruyu sormalıdırlar: 'Biz nerede hata yaptık?'

Geçtiğimiz günlerde AK Parti'nin 4. Olağan Kongresi yapıldı. Başta Başbakan Erdoğan olmak üzere neredeyse tüm konuşmacılar DEMOKRASİ vurgusu yaptılar. Mısır Cumhurbaşkanı Mursi de dâhil. Pekil! Bu konuşmaları yapanların "İSLAM" gibi bir aidiyetleri var. Bir bakıma yüce Allah'ın 'hükmetme', 'Rabb' olma sıfatlarını gasp etmenin adı olan 'Demokrasi'yi hangi anlayışla sahiplendiler? Bu ve benzeri kavramlar Batı dünyası ve onların sosyologlarının, siyaset bilimcilerinin ortaya koyduğu kavramlar değil mi? Ya da

insanlara nasıl hükmedileceğini, yönetimin temel ilkesinin, yasamanın temel ilkesinin neler olduğunu, bizim aidiyetimiz ortaya koymuyor mu? İsterseniz şöyle soralım; Kur'an-ı Kerim'de buyruluyor: "Onlara yeryüzünde bir iktidar verdiğimizde onlar Allah'ın indirdiği ile hükmederler ve onlar iyiliği emreder, kötülüğü de yasaklarlar." (22/41) Bir başka ayet-i kerime'de "Ey mü'minler! Namaz'ı özenle kılmaya devam edin, zekâtı verin ve Peygambere her daim itaat edin ki ilâhi merhamete nail olasınız." (24/56)

Bu hükümlerin ışığı altında tekrar düşünelim; bu gün bizler İslam'ın öngördüğü kavramlarla mı düşünüyor, yaşıyoruz; yoksa başkalarının ortaya koydukları ile mi? Doğrusu kendi adıma cevap vermem gerekirse İslam'ın özünü rafa kaldırdık, teferruatla idare ediyoruz. Ve bizler düşmanlarımızın yani İslam düşmanlarının muhabbetinden korkmamız gerekirken, nefretinden korkuyoruz.. Batı'nın değer yargılarını, İslam'ın yerine ne kadar kaim kılsak, onların bizden o kadar hoşnut olduğunu unuttuk gibi.

Hz. Peygamber'in (a.s) sünnetinde taksimat yaptık, suya-sabuna dokunmayan bir sünnet anlayışı ihdas ettik ve onunla da İslam'ı yaşadığımız zehabına kapıldık.

Batı'nın kokuşmuş değerlerini değer kabul ettik. İlkelerimizi ve aidiyetimizi unuttuk. Ama birileri kalkıp İslami değerlerimize hakaret ettiğinde ya da karikatür, film vb. çalışmalarla mukaddeslerimizi tezyife kalktıklarında ayranımız kabarıyor. Esas ayranımızın kabarması gereken husus Hz. Peygamber'in Kur'an'ın en önemli tefsiri olan sünnetine olan ilgisizliğimiz karşısında olmalıdır.

Batı'nın kokuşmuş değerlerini değer kabul ettik. İlkelerimizi ve aidiyetimizi unuttuk. Ama birileri kalkıp İslami değerlerimize hakaret ettiğinde ya da karikatür, film vb. çalışmalarla mukaddeslerimizi tezyife kalktıklarında ayranımız kabarıyor. Esas ayranımızın kabarması gereken husus Hz. Peygamber'in Kur'an'ın en önemli tefsiri olan sünnetine olan ilgisizliğimiz karşısında olmalıdır. O'nun bir beşer olarak ortaya koyduklarını ihyadan ziyade bir resul olarak ortaya koyduklarını ihya etmeliyiz. Dinin bir kültür olarak algılandığı ve 'din kültürü' adı-

na derslerin okutulduğu ülke ve ülkelerde gerçek din, gerçek sünnet kutuplara kaçmış bir fener... Bulana aşk olsun!...

Peygamberler geldikleri toplumların öncelikle davranış bozukluklarına bakmazlar. Zira onlar davranış bozukluklarının; insan hayat ve kâinat gerçeğine şaşı baktıklarından kaynaklandığını bilirler. Bu nedenledir ki, o kutlu nebi'ler, resuller önce geldikleri toplumun-toplumların insan, hayat ve kâinat hakkındaki telakkilerini değiştirirler. Zira insanın eşyaya bakışı ve yaşayışı, hayat hakkındaki telakkileri ile şekillenir. Aslında bu günün dünyasında öncelikle; 'Ben de Müslümanlardanım' diyenlerin kavramlarını, hayata, eşyaya bakışlarını yeniden gözden geçirmeleri gereklidir. İsmen Müslümanlarız, namaz da kılıyoruz. Ama ne Müslümanlığımız ne de namaz ve diğer ibadetlerimiz bizi kötülüklerden ve hatta Allah'ın bazı sıfatlarını inkârdan alıkoymuyor. Allah'ın Rab'lık sıfatı ne manaya geliyor, bunu hiç düşünmüyörüz, Rezzak sıfatından habersiziz. Oysa Hz. Peygamber, geldiği toplumda bilinen ve fakat yanlış değerlendirilen Allah inancını ve O'na kavuşma, O'nu razı etme anlayış, inanış ve eylemini ortaya koymuştu. Sapık film yapımcılarına küfretmekle, sağı-solu yakıp-yıkma ile Hz. Peygamber ve O'nun sünneti anlaşılmaz... (01.10.2012)

Dergimiz yazarı Süleyman Arslantaş ağabeyimiz, geçirmiş olduğu bir rahatsızlık sonucu ameliyat olmuştur. Kendisine geçmiş olsun der, Rabbimizden acil şifalar dileriz. / Genç Birikim

Halep'in Ölümcül Hava Saldırıları

BBC'den Aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Suriye Hava Kuvvetleri'ne ait bir jet üzerimizden gürültüyle geçerken herkes hızla başını eğdi. Küçük bir nokta halinde gördüğümüz bir bomba uçaktan koptu ve ufuk çizgisindeki binaların üzerinde gözden kayboldu. Patlamayı duymadan önce ancak beşe kadar sayabildik. Bir anda tüm pencereler titredi. Ufuktan siyah kocaman bir duman bulutu yükselip gökyüzünü kapladı. Bombanın düştüğü yere gittiğimizde kendimizi gürültülü bir kaosu ortasında bulduk. Yüzlerce kişi yardım etmek için yıkıntılara koşuyordu. Beyaz bir minibüs alevler içindeydi; çevresindeki 30, 40 metrelik alanda toprak yanmış, kararmıştı.

Beton zeminin kenarlarındaki otlar da hâlâ yanıyordu. Ev kıyafetleri içindeki başı bağlı tombul bir kadın küçük bir oğlan çocuğunu

çekıştırerek yıkıntıların arasında dolanıyor, yüksek sesle "Abdo, Abdo" diye bağıırıyordu. Adının Abdo olduğunu anladığımız bir adam kadının yanına gidip çocuğun üstünü başını temizlemeye başladı. Kadın sözlerine devam etti: "Abdo, benim ailem öldü." Ayakları çıplak olan kadın bir kaç dakika öncesine kadar evi olan üç katlı apartmanın yıkıntıları arasından çıkmıştı. Çatısı çöken apartmanın yıkıntıları içinde hâlâ canlı insanlar vardı.

"Mecburiyet"

Erkekler binanın yıkıntısının üzerine tırmandı, döküntülerin arasında çılgınca bir geçit arıyorlardı. Sokak siyah bir dumanla kaplıydı. Bir adam bina yıkıntısını eliyle işaret edip: "Siviller Beşar, siviller! Seni domuz, seni tanrı düşmanı!" diye bağırdı. Kalabalık bir anda şiddetle

‘‘Allahu ekber!’’ diye bağırmaya başladı. Sonra bir anda durdular ve herkes kaçışmaya başladı. Yanımdaki adam ‘‘Tayyare! Uçak!’’ diye bağırdı. Bu bizi harekete geçirdi. Düşmemeye çalışarak açık alandan uzaklaşmaya çalıştık. Uçağın geri dönmediği anlaşılmaya kalabalık yaralıları kurtarmak için yeniden bina yıkıntısının önünde toplandı. En üst katın dış duvarı tamamen yıkılmıştı. Birinin oturma odasına bakıyorduk. Yıkıntının arkalarından pijamalı iki kız çocuğunu kucağında taşıyan bir Özgür Suriye Ordusu militanı çıktı. Üçüncü bir kız çocuğu da onları takip ediyordu. Kızlar belli ki şoktaydı, ancak yaralı değillerdi.

Çocukları gören kalabalık bir kez daha ‘‘Allahu Ekber’’ diye bağırmaya başladı. Daha adam kızları kucağından indiremeden kalabalıkta bir hareketlenme yaşandı. Savaşçılar havaya ateş açmıştı. Uzakta görünen uçakları mı vurmaya çalışıyorlardı, kalabalık dağılsın diye havaya ateş mi ediyorlardı emin olamadı. Ancak ne olursa olsun bu sefer kesinlikle bir uçak bize doğru geliyordu. En yakın sığınağa, kalın beton bir çatısı olan bir garaja daldım. Yüksekten uçan bir füzenin gümüş pırıltısını gördük. Füze uzaklaşınca bazıları apartman yıkıntısına geri döndü, ancak biz uzaklaşmanın vakti geldi diye düşündük. Daha sonra orada 10 kişinin hayatını kaybettiğini öğrenecektik. Ölenlerden biri üç yaşında bir oğlan çocuğu ve annesiydi. Evleri yıkılınca ezilerek ölmüşler. 10 ve 12 yaşlarında iki kız çocuğu da sokakta oynarken hayatını kaybetmiş.

Günler sonra Suriye Özgür Ordusu militanının apartman yıkıntısından çıkardığı kız çocuklarından biriyle tanışma fırsatını buldum. 10 yaşındaki kızın ismi Rana’ydı. Patlamada ölen 3 yaşındaki bebeğin yeğeni olduğunu söyledi. Ölenler arasında teyzesi ve amcası da vardı. Çocuk belli ki hâlâ yaşadıklarının şokunu atlatamamıştı. Bomba evlerini vurduğunda Zouba adlı bir bilgisayar oyunu oynamakta olduğunu söyledi.

Rana ‘‘Bir anda her yer karardı ve çatı çöktü. Ben bağırmaya başladım ve Özgür Ordu savaşçısı gelip beni alana kadar da susmadım. Sanırım yarım saat falan orda öylece bağırdım. İki arkadaşım da öksürüp, çılglık atıyordu’’ dedi. Kızın babası Ebu Hasan’ın başı patlamada aldığı yaralar nedeniyle sargılarla kaplıydı. Ebu Hasan yaşadıkları için Esad’a sinirli olduğunu ama Özgür Suriye Ordusu’na da aynı derece-

de tepkili olduğunu söyledi. Özgür Suriye Ordusu Hasan’ın evinin yanındaki apartmana bir füzesavar yerleştirmiş. Ebu Hasan ‘‘Komutana kaldır onu demiştim. O da akşama kadar kaldıracağına söz verdi. Ancak konuşmamızdan iki saat sonra saldırı gerçekleşti’’ dedi. Yaralı adam ‘‘Özgür Suriye Ordusu’na karşı değilim. Ancak onlara o füzesavarın vurulacağını söyledim. ‘Siz saklanacaksınız bizi vuracaklar’ dedim. Ama dinletemedim’’ dedi.

İsyancılar sivillerin yaşadığı bölgelerde savaştan başka çareleri olmadığını söylüyor. Yerel bir komutan olan Mudar el Najar’ın söylediğine göre yerlerini saklamaya çalışmışlar ancak muhbirler daima hükümete gizli bilgileri ulaştırmış. Ona göre hükümet sivilleri ‘‘bilerek’’ öldürmeye pek meraklı.

Ordu sık sık Halep’te hapishaneleri ve ekmek kuyruklarını vuruyor. Komutan ‘‘Bunu bilerek yapıyorlar. İnsanlar bize yaklaşmaya korksın

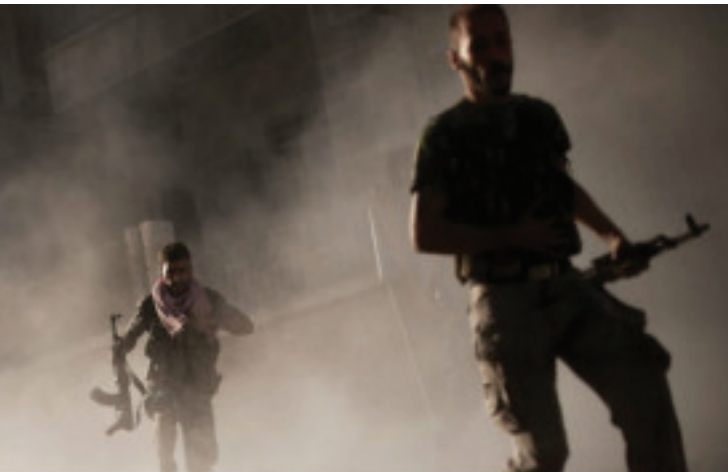

diye yapıyorlar. Bu rejim nasıl savaşılacağını bilmiyor. Sadece öldürmeyi biliyor. Bizimle karşı karşıya gelip dövüşmüyorlar. Sadece uzaktan vuruyorlar” dedi.

Aylardır Suriye rejimi ülkedeki isyanı bastırmak için kendi halkına füzelerle saldırıyor. Bu durum artık öyle bir noktaya geldi ki yaşananlar ‘iç savaş’ olarak tanımlanıyor. Halep’te savaş başladığından beri hava bombardımanı devam ediyor. Jetler bombalamaya başladı mı bazen bu saatlerce sürüyor. Bu şehirde alçaktan uçan uçakları izlemek gerçekten oldukça sinir bozucu bir deneyim. Şehrin isyancılar tarafından kontrol edilen bölgelerinde bu saldırılar altı haftadır neredeyse aralıksız olarak devam ediyor.

Hava saldırısının 10 kişiyi öldürdüğü o mahalleden ayrılırken, bir jetin geri dönüp aynı yere bir bomba daha bıraktığına şahit olduk. Uçak üzerimizden geçerken o kadar alçaktan uçuyordu ki pilotu net olarak görebiliyordum.

Kendimi yere atmak zorunda kaldım. Jet daha sonra 180 derece döndü ve bombayı bıraktığı yerin üzerinde bir tur attı. O sırada cızırtılı bir ses duyuldu. Özgür Ordu Komutanı’nın telsizinden geliyordu. Telsizdeki ses ‘‘Uçak geliyor. Elimde sadece bir Rus (Kalaşnikof) var. Ne yapayım?’’ dedi. Komutan ‘‘Silahını uçağa doğrult ve ‘Allahu Ekber’ de. ‘Allahu Ekber’ de ve ona ateş et’’ dedi.

‘Yalnız savaşmak’

Halep’teki Özgür Ordu militanlarının elinde hava saldırısına karşı koyacak ekipman bulunmuyor. Rejimin uçakları neredeyse keyifle şehrin üzerinde uçup bombalarını bırakıyor. Kesinlikle vurulma korkusu yaşamıyorlar. Özgür Ordu komutanları dış dünyanın özellikle de Batılı ve Arap hükümetlerin burada yaşananlar yüzünden sorumlu hissetmesi gerektiğini söylüyor. Gittiğimiz her yerde insanlar sinirli, kırılgan.

Özgür Suriye Ordusu’nun sivillerin ölümüne olan katkısı ile ilgili konuştuğum bir komutan ‘‘Sana bir soru sormak istiyorum’’ dedi. Komutan ‘‘Neden bütün dünya bizi izliyor ve bir şey yapmıyor? Sokaklar ceset dolu. İnsanları bahçelerimize gömüyoruz. Dünya neden Beşir’i koruyor’’ diye sordu. Batılı hükümetler Suriye’ye doğrudan müdahale etmek istemiyorlar. Çünkü böyle bir müdahale herkes için kötü sonuçlar doğurabilir. Hele geçen hafta Orta Doğu’nun başka ülkelerinde yaşanan karışıklıklardan sonra Batı Suriye’ye mesafeli duruyor. Halep’te Özgür Suriye Ordusu adaletsiz bir savaşta başarı gösterdiğini iddia ediyor. Şimdilik, en azından, birinin gelip onlara yardım edeceği gibi bir inançları yok. (Paul Wood/BBC News Halep/18 EYLÜL 2012)

Raid Salah ile Röportaj

Genç Birikim

Dergimiz Genel Yayın Yönetmeni Ali KAÇAR, 48 topraklarındaki İslami hareketin kurucusu ve lideri olan ve Filistin Davası denilince ilk akla gelen isimlerden biri olan Raid Salah ile Filistin ve Kudüs'ün son durumuyla Tunus'ta başlayan ve Suriye'de devam eden halk ayaklanmaları üzerine bir röportaj gerçekleştirdi. Röportajın çevirisini yapan Muhammed Demirci'ye teşekkür ediyor, sizleri röportajla başbaşa bırakıyoruz.

Raid Salah Kimdir?

48 topraklarındaki İslami hareketinin kurucusu ve lideri olan Raid Salah 1958 yılında şu an İsrail işgali altında olan Ummu al-Fahm'da doğdu. Batı Şeria Şeriat Fakültesini bitirdi. Mücadeleci kişiliği yanı sıra sanata olan ilgisi ve şairliği ile de bilinen Salah, açık sözlülüğü, cesareti, insani yönü yanı sıra gördüğü tüm tehdit ve baskılara rağmen kararlılığı hem Filistinlilerce hem de İslam dünyası ve gayrimüslim dünyada sevilip saygı görmesini sağladı.

Mescidi Aksa-Kudüs savunması, hak savunuculuğu Raid Salah'ın çokça hapis cezası ve ölüm tehditleri almasına neden oldu. Çeşitli bahanelerle, uydurma isnadlarla gözaltına alınmak, tutulup hapsedilmek rutin baskılar arasında yer alıyordu. Zalimane ve kötü davranış, tehdit, şantaj vs ise cabası.

1989 yılında İsrail istihbaratı cebine uyuşturucu madde koydurarak onu mücadelesinden vazgeçirme girişiminde bulundu. İsrail bir türlü durduramadığı Raid Salah hakkında 2009-10 yıllarında Kudüs'e girmesini yasakladı. Ancak

bu yasak karşısında da O, gerek hukuksuzlukları dillendirmede gerekse fiili mücadeleden geri durmadı, Kudüse kendisi giremse de her gün Kudüs'ün dışından Kudüs'e otobüs dolusu insanların taşınmasında önemli rol oynadı.

Mescidi Aksa'nın korunması için birçok kuruluş kurdu. Bu kuruluşların İsrail tarafından kapatılması yada faaliyetinin engellenmesinde her seferinde yeniden bir kuruluş kurmaktan yılmadı.

Sonraki yıllarda işgal sürecinde İsrail ordusu Salah'ın memleketi olan Umm al-Fahm da bir ortaokula girdi ve tesislerin üç günlük istilası boyunca 600'den fazla öğrenciyi ve yerel halkı yaraladı. Dönemin belediye başkanı olan Raid Salah, İsrail askerler tarafından fena şekilde dövüldü; yere düştüğünde İsrailli bir asker üzerine ağır bir kaya atmaya çalıştı. Ancak kayanın üzerine değil de yanına düşmesiyle kurtuldu ve hastanede tedavi gördü. 2000 yılındaki Al-aqsa Intifadasında Raid Salah, göstericileri denetlemek ve olayların kontrolden çıkmasını engellemek için Umm al-Fahm'ın başında yolun kenarında duruyordu. O sırada askeri bir araç belirdi ve plastik mermilerle Raid Salah'ı başından vurdu. Raid Salah tedavi için tekrar hastaneye yatırıldı.

Her koşulda her gördüğüne Mescidi Aksa'yı anlattı ve Mescidi Aksa ve Kudüs'ün korunması talebinde bulundu. Bu nedenle Kudüs Muhafızı olarak ta isimlendirildi.

Raid Salah, Mayıs 2010'da İsrail ordusu tarafından saldırıya uğrayan Gazze'ye Özgürlük Filosunda Mavi Marmara gemisindeydi. Raid Salah'e benzediği için İbrahim Bilgen İsrailliler tarafından yakın mesafeden vurulup katledildi. Raid Salah'ı öldürdüklerini anons eden İsrail askerlerinin sevinci şehit naaşlarına baktıklarında yanıldıklarını anlayınca bitti.

Saldırdan 10 saat sonra İsrail Genelkurmay Başkanı bizzat kendisi gemiye gelerek Raid Salah'ın hala yaşadığını görüp büyük bir hayal kırıklığına uğradı ve sinirini saklayamadı. Ancak Filo dönüşünden hemen sonra İsrail bu sefer de hapis ile Raid Salah'ı durdurmak istedi ve bir İsrailli polisi tokatladığı gerekçesi ile 5 ay hapis yattı. Gazzeye Özgürlük Filosunun ardından hapse giderken şu sözleri çok şey anlatıyordu: "Kendimi zindanın eşiğinde değil işgal devletinin çöküşünün eşiğinde hissediyorum."

İngiltere'ye Gidiş

Raid Salah, Filistin halkının sorunlarını, Kudüs ve Mescidi aksa'nın problemlerini tüm dünyaya da taşımaktan da geri durmadı. Sadece 2008 ve 2011 yılları arasında İngiltere, Danimarka, İsviçre, Almanya, İtalya, Ürdün, Fas, Katar, Suudi Arabistan, Doha, Güney Afrika ve Türkiye'yi ziyaret etti. Dört kez de Amerika ve İngiltere'yi ziyaret etmiştir. Çeşitli baskı ve risklere rağmen yılmadan faaliyetlerini sürdüren Raid Salah dünya kamuoyunda da artan

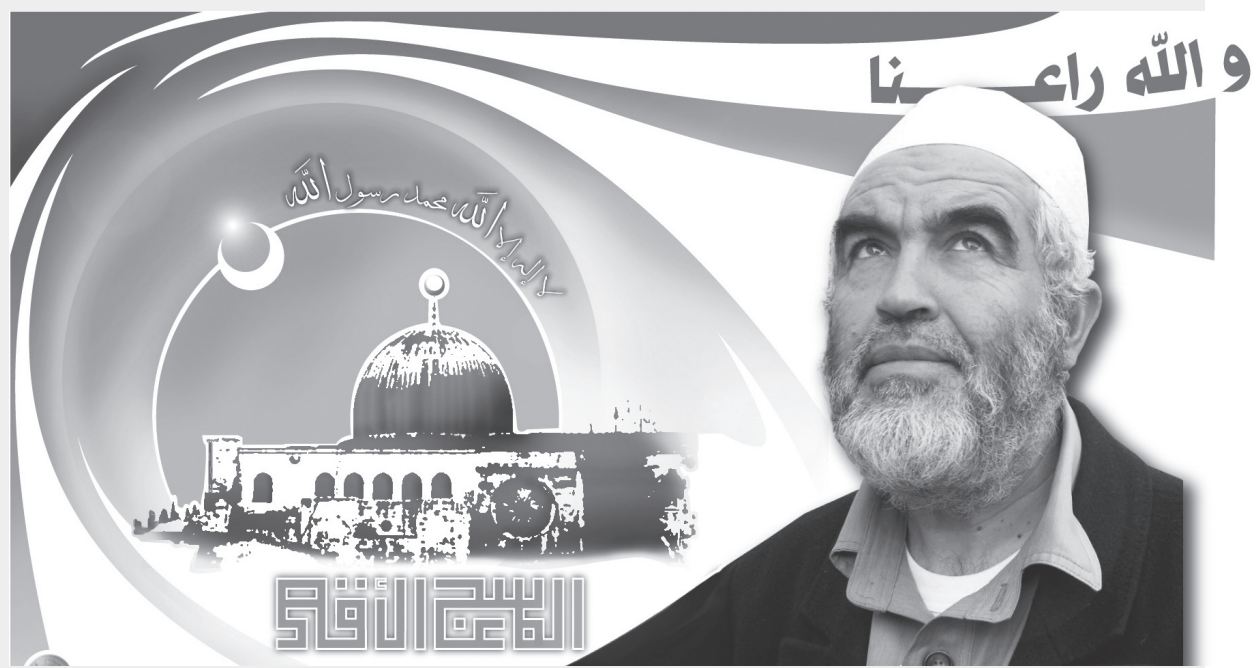
bir ilgiyle karşılanmaktadır. Dünyanın dört bir yanında davetler almakta ve Filistin halkının sorunlarını anlatmaya devam etmektedir. İşte bu ziyaretlerden biri olarak bağımsız ve sivil bir kuruluş olan Middle East Monitor (MEMO) un daveti üzerine bir dizi kamusal organizasyonda konuşmak ve Parlamentoda milletvekilleri ve araştırmacılarla toplantılara katılmak için 25.06.2011 cumartesi günü İngiltere'ye giriş yaptı. Daha önce pek çok defa olduğu gibi bu sefer de İngiltere'ye daveti de girişi de tamamen hukuki bir şekilde gerçekleşti. İngiltere programı 1 ay önceden netleşmişti ve duyurusu da yapılmıştı.

İngiltere'de Gözaltı ve Tutuklanma

28 Haziran 2011 tarihinde bir konuşmasını bitirip koruması ve tercümanı eşliğinde otele döndüğünde odasının dışında İngiliz polisleri tarafından karşılandı. Polisler tarafından tutulurak karakola götürüldü.

Polis merkezinde göçmenlikle ilgili suç işlediği ve bu nedenle sınır dışı edileceği bildirildi. O ise ne bu suçlamayı, ne bu muameleyi nede kararı kabul etti ve itiraz edeceğini söyledi. 28 Haziran 2011 akşamı geç saatlerde Göçmenlik Yasası hükümleri gerekçe gösterilerek tutuklandı. Bu tutuklama sürecinde birçok defa sorgulandı. Bu sorgulamalarda İngiltere'de daimi olarak kalmak gibi bir isteğinin olmadığını, ancak İngiltere'den çıkışının ancak programlarını gerçekleştirdikten sonra olabileceğini ve bu muameleyi kabul etmediğini belirtti. Ancak polisler tarafından sınırdışı kararına binaen kendi rızası ile gitmesi için çok yoğun baskı yaptı. 30 Haziran'da ancak avukatlarıyla görüşmesine izin verildi. Israrla sınır dışı edilmek isteniyordu. Ancak bu kararı temyiz hakkı da mevcuttu. Bu arada İngiltere'de ve dünyanın birçok yerinde Raid Salah'ın tutuklandığı duyuldu ve tepkiler başladı.

O ise kendisine yapılan muameleyi Müslümanlara, Filistin halkına ve davasına karşı bir hakaret olarak yapılmış sayıyor ve bunu kabul etmiyordu. Hapiste uzun süre kalmak pahasına temyize gitmeye karar verdi. Bu kararının üzerine 1 Temmuz'da önceden kendisine herhangi bir tebligat yapılmadan, nereye götürüldüğü söylenmeden ve nakil için hiçbir neden gösterilmeden, uzakta bir hapis haneye nakledildi. Avukatları ile irtibatına hiçbir şekilde izin verilmedi. Dünyayla irtibatı kesildi.

İngiliz İçişleri Bakanlığı verdikleri beyanatta Raid Salah'ın giriş yasağı olmasına rağmen İngiltere'ye girdiğini ifade etmekteydi. Gazetelerdeki köşe yazılarına yansıyan bu imaya göre Salah ülkeye giriş yasağını görmezden gelmiş ve ülkeye girmek için gizli kapaklı yollara başvurmuştu. Aslında olan bitene bakıldığında İngiltere'deki İsrail lobisinin baskısıyla skandal denilebilecek bu süreç başlamış ve devam etmişti. Süreç muğlaklıklar ve çelişkiler barındırıyordu. Görünen oydu ki, İçişleri Bakanı önce önüne konulan emri imzalamış sonra da ona gerekçe oluşturmaya ve kararını savunmaya çalışmıştı.

İngiliz medyasında ve politik kulislere bu durum, sadece Raid Salah'ın itibarının ve özgürlüğünün değil aynı zamanda İngiliz Hükümeti'nin de saygınlığının ve Filistin'le birlikte Arap dünyasıyla olan ilişkiler için de tehlike işareti olarak yorumlanıyordu. Karar, aynı zamanda İngiltere'ye İsrail'in bir tuzağı olarak da görüldü.

Dünyadan Tepkiler ve Protestolar Yükseliyor

Raid Salah'ın tutuklanmasının ardından, dünya çapında hemen serbest bırakılmasını talep eden protestolar yapıldı. Kudüs başta olmak üzere Türkiye, İngiltere, Ürdün ve daha birçok ülkede binlerce destekçi İngiliz hükümetinin verdiği kararı kınayarak Raid Salah'a destek

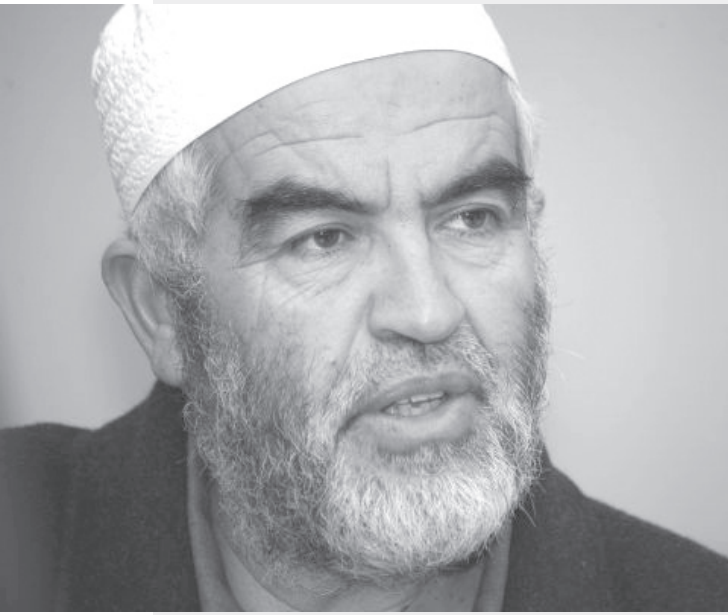
için gösteriler yaptı. İngiliz büyükelçilikleri ve konsolosluk önleri eylem yerlerinin abşında yer alıyordu.

İngiliz İçişleri Bakanı'na Raid Salah'ın hapisten hemen çıkarılmasıyla ilgili gönderilen Al-aqsa'nın Arkadaşları "dilekçesi bir haftadan daha kısa bir süre içinde neredeyse 10.000 imza topladı. Türkiye'de de başta Mavi Marmara yolcuları olmak üzere çocuk, genç yaşlı birçok kişi, insan hakları kuruluşları, Filistin dernekleri birçok kez İngiliz Konsoloslugu önünde eylem ve basın açıklamaları gerçekleştirdi.

Ağır Kefalet Koşulları ve Ev Hapsi

8 Temmuz 2011 ilk kefalet duruşmasında, İçişleri Bakanlığı Raid Salah'ı sınır dışı etmesinin başlıca nedenlerini; savunduğu şiddetli antisemitizm ve bu konudaki görüşlerinin bilinmesi, Hamas'la ilişkisi olduğu ve açıklamalarının "terörizm ve ciddi cezai suçları kışkırtma ve İngiltere'de toplumlar arası şiddete neden olabilecek nefret oluşturma potansiyeli" olarak gösterdi. Kefalet, mahkeme tarafından firar etme riski ve kamu düzenini ve kamuyu koruma nedeniyle reddedildi.

Raid Salah'ın avukatları, kefaletini reddeden karara karşı 15 Temmuz 2011'de Yüksek Mahkeme'ye temyiz başvurusunda bulundu ve oldukça katı koşullarla kefaletle serbest bırakıldı. Daha doğru deyişle hapis ev hapsine çevrildi. Ayağına elektronik izleme cihazı takıldı. Her-

gün polis karakoluna imza verme, kamuoyuna açıklama yapmaktan men edilme, terörizm ve ciddi cezai suçları kışkırtma potansiyeline sahip aktivitelere katılmaktan ya da başkalarının böyle hareketler yapmasını teşvik etmekten ve İngiltere’de toplumlar arası şiddete neden olabilecek nefret oluşturabilecek aktivitelerden men edilme ve 34.000£ kefalet bedeli ile 18 Temmuz’da ev hapsi süreci başladı.

Bundan sonraki süreçte duruşmalar devam etti. Duruşmalarda hukuk garabeti denilebilecek iddialar ve kararlar verildi. Tüm sinir bozucu sürece rağmen asla haklı ve onurlu duruşunu bozmayan ve azimle, sabırla mücadelesini sürdüren Raid Salah İsrail – İngiltere işbirliği ile gerçekleşen bu oyunu bozdu ve davayı kazandı. Karar kendisine 07 Nisan 2012’de tebliğ edildi.

Bu Tutuklamanın Perde Arkası’ndaki Aktör: CST

Çok açık bir şekilde ortaya çıktı ki; İngiltere’nin Raid Salah’ı sınır dışı etme, tutuklama ve alıkoyma kararının özünde politik ve İsrail yanlısı unsurların hükümet üzerinde uyguladığı baskı vardı. Salah İngiltere’ye ulaşmadan önce ona karşı, onun itibarını sarsmak, kamusal alanlarda konuşmasını yasaklamak ve muhtemelen de ülkede konuşmasını tamamen engellemek için iftira niteliğinde bir medya kampanyası başlatılmıştı.

Hakkında gerçekliği kanıtlanabilir herhangi bir delil olmadığı için, üç gün boyunca ona doku-

namadılar. Buna rağmen, tutuklandığı günden sonrası için planlanan İngiliz Parlamentosunda yapacağı konuşmanın politik önemi göz önüne alındığında, ne olursa olsun bunu engellemeye yönelik olara bu tutuklama kararı verildi. Zira İçişleri Bakanının Raid Salah’i suçlarken kullandığı kanıtların birçoğu Community Security Trust (CST)’ın hazırladığı bir rapordan ibaretti. Community Security Trust (CST), İngiltere’de İsrail lobisini etkili bir şekilde gerçekleştiren ve faaliyet alanının antisemitizm’i denetlemek olduğu belirtilen bir Yahudi organizasyonuydu. İçişleri Bakanının savunmasında, CST’nin güvenilir ve inandırıcı bir hükümet ortağı olduğu da açıkça belirtiliyordu.

Raid Salah’ın parlamentoda konuşmasını engelleme çabaları İngiliz medyasında birçok kişi tarafından “İngiliz parlamenter demokrasisine yapılan direkt bir saldırı” olarak nitelendirildi. Bu dava bir göç mahkemesinde gündeme gelmiş olsa da, açık bir şekilde bir göç davası değil ve gelecek için bir mihenk taşı oluşturabilecek bir niteliğe sahip olduğu belirtildi.

İngiltere birçok kişiye Müslüman veya Ortadoğulu olduğu için benzer sınır dışı uygulamaları gerçekleştiriyordu. Raid Salah bu hukuk mücadelesi ile onların diline de tercüman oldu ve muazzam bir içtihat oluşturdu. Raid Salah kendisi açısından bakıldığında belki hayatı boyunca İsrail’de yaşadığı problemlerin bir benzerini yaşadı. O her zamanki gibi mütebessim, Rabbine teslimiyetini dimdik ayakta durarak koruyabilen onurlu MÜSLÜMANCA bir duruş sergiledi. Bu olay herkes için önemli bir örnek İngilizler için de önemli bir sınav oldu ve İngiliz hükümeti, İngiliz yargısı kaybeden taraf oldu. Daha da önemli bir kayba uğrayan taraf ise İsrail. Zira İngiltere’deki İsrail yanlısı Yahudi lobinin İngiliz yönetimi ve yargısı içerisindeki etkisinin bu kadar açıkça deşifre olması ve tartışılması İsrailin hiç te istemediği bir durumdu.

Teşekkürler Raid Salah

Tüm Müslümanlar, mazlumlar, vicdanlılar adına.

Ve birkez daha İsraile ve İşbirlikçilerine inat
Hoş Geldin Filistin’e ”

Kaynak:<http://www.timeturk.com/tr/2012/04/17/rait-salah.html>

Ali KAÇAR: Öncelikle Genç Birikim Dergisi adına size hoş geldiniz diyoruz. Ayrıca Filistin, Kudüs ve Mescid-i Aksa için verdiğiniz mücadeleden dolayı sizi tebrik ediyor, Allah sizden razı olsun diyoruz. Bu ziyaretinizle bizleri memnun ettiniz, Allah (cc) da sizleri memnun etsin İnşallah!

Sizinle, Mayıs 2012’de Ankara’da düzenlediğimiz Uluslararası Hasan el-Benna Sempozyumunda görüşmeyi ummuş ve İhvah-ı Müslimin Hareketi’nin Filistin’deki mücadelesinin seyrini sizden dinlemeyi ummuştuk. Kismet olmadı, demek ki kismet bugüne imiş! Tekrar sizlere hoş geldiniz diyoruz.

Raid SALAH: İnşallah.

A.K.: Size, daha önce defalarca sorulduğunu tahmin ettiğim klasik bir soru ile konuşmamıza başlamak istiyorum: Kudüs’ün son durumu nedir, özellikle Siyonist İsrail’in Kudüs ile ilgili planları hakkında hem okuyucuların hem de bizlerin malumat sahibi olması için kısaca nelerden bahsedebilirsiniz?

R.S.: Mescid-i Aksa’da yapılanları söyleyecek olursak, İsrail’in Mossad ajanları, Yahudi fanatik grupları, Yahudi hahamları ve turistler Mescid-i Aksa’nın içine girmeye çalışıyorlar. Günde yüzlerce Yahudi Mescid-i Aksa’nın içine girebiliyor ve girdiklerinde ibadetlerini gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Böylece hedefledikleri Mescid-i Aksa’yı ikiye bölmektir. İsrail şuan

Mescid-i Aksa’yı kısmen ikiye bölmek için yani bir kısmı Müslümanların, bir kısmı Yahudilerin olacak şekilde bölmeyi gerçekleştirmek için ciddi adımlar atmış durumda ve bunu sadece saldırılarla ve Mescid-i Aksa içine girmelerle yapmıyor, bununla yetinmeyip İsrail meclisinden de onay almaya çalışıyor. Bununla alakalı bir yasa tasarısı hazırladılar. Bu yasa tasarısına göre, Mescid-i Aksa’nın bir kısmı Yahudilerin bir kısmı Müslümanların olacak. Eğer bu plan gerçekleşirse Mescid-i Aksa ciddi bir tehlike altına girer. İsrail bunu Mescid-i Aksa’yı ikiye bölmek için bir adım olarak görüyor. Son amaçladığı ise Mescid-i Aksa’yı tamamen ortadan kaldırıp yerine Süleyman tapınağını inşa etmektir. İsrail siyasetçilerinden biri olan eski meclis başkanı Abraham Burk resmi bir şekilde medyayla paylaştığı bir teorisinde diyor ki, “gökten bir ateş inecek Mescid-i Aksa’yı yıkacak ve biz de ondan sonra Süleyman tapınağını inşa etmek için bir bakan atayacağız. Bu bakan da Mescid-i Aksa yerine Süleyman tapınağını inşa edecek.” Bu, tehlikelerden sadece bir kısmı. Bununla beraber İsrail 45 yıldır Mescid-i Aksa’nın altında kazı çalışmalarını devam ettirmeye çalışıyor. Bundan dolayı şuan Mescid-i Aksa’nın altı adeta bir tünel ağı haline geldi ve böylece Mescid-i Aksa’nın altı nerdeyse tamamen boşaltılmış durumda. Yahudilerden bu kazı çalışmasını yapanlar diyorlar ki, “biz artık Mescid-i Aksa’nın temellerine kadar ulaştık ve şuan ki yaptığımız kazı çalışmalarının en tehlikeli aşamasına gel-

dik. 150 yıldır böyle tehlikeli ve ciddi bir adıma hiç gelememiştik.” Bu kazı çalışmalarının neticesinde Mescid-i Aksa’nın duvarlarında ve Mescid-i Aksa’nın etrafındaki evlerde çatlaklar oluşuyor. Bu kazı çalışmaları sadece Mescid-i Aksa’da değil, Mescid-i Aksa’nın güney tarafındaki Silvan mahallesinde ve Mescid-i Aksa’nın batı kısmında da devam ettiriliyor. Bundan dolayı hem evlerde çatlaklar oluşurken hem de Mescid-i Aksa’nın duvarlarında çatlaklar oluşuyor. Ayrıca bu sebepten zaman zaman hem evlerde hem de Mescid-i Aksa’da çöküntüler meydana geliyor. En son geçenlerde Mescid-i Aksa’nın avlusunda geniş çaplı bir çöküntü meydana geldi. Mescid-i Aksa’nın avlusu neredeyse tamamen çöktü. İsrail bunları yaparak son aşamaya gelecek ve Mescid-i Aksa’yı tamamen ortadan kaldırıp, yerine Süleyman tapınağını inşa ettirecektir. İsrail Siyonist hareketinin liderlerinden David Ben-Gurion teorisinde şöyle demişti: “Kudüs’üz İsrail’in bir anlamı yok ve tapınaksız bir Kudüs’ün de bir anlamı yok.”

A.K.: Ortadoğu’daki halk ayaklanmaları, Tunus, Libya ve Mısır’da yönetim değişikliğine neden oldu. Bu değişikliklerden önce ve sonra bölge halkının ve diğer yerlerdeki Müslümanların Kudüs’e olan ilgisinde Siyonist İsrail’in Mescid-i Aksa’daki kazılarına yönelik olarak tepkilerinde sizin değerlendirmenize göre müspet bir gelişme oldu mu?

R.S.: İsrail, geçmişte yaptığı planlarda da gördüğümüz gibi uzun vadeli planlarla çalışır. Normalde yaptığı bütün planlar uzun vadeli planlardır. Ve bir şey yapacaksa tanınmadan yapar. Ama şimdi görüyoruz ki, Arap dünyasında ayaklanmalar oldu. Mısır’da ve diğer ülkelerde halk özgür iradesini kazanarak artık düşündüğünü yapabiliyor. Bu halklar üzerlerindeki korkuyu attı, artık istediği şekilde ve İslam’ı savunma çerçevesinde hareket edebiliyor. İsrail bu durumdan korktu ve Siyonist hareketine ciddi bir tehdit olarak algıladı. Bundan dolayı bundan sonraki atacağı adımları hızlı atmaya çalışıyor. Bundan dolayı Mescid-i Aksa’daki durum daha tehlikeli olmaya başladı çünkü İsrail adımları hızlı atmaya başladı. Aşık olan, herkesin görebileceği bir örnek verirse, İsrail’in cumhurbaşkanı Şimon Peres Fransa’ya gittiğinde şunu açıkça ifade etti: “Biz bu günlerde ciddi tehlikelerle karşı karşıya geldik, bu Arap baharı bizi bitirecek” şeklinde ifadeler kullandı. Bundan dolayı, Mescid-i Aksa’yı yok etmek, Süleyman Tapınağını inşa etmek ve yer yer

projelerini gerçekleştirmek için adımlarını hızlandırmaya başladılar. Bunun da tek sebebi az önce söylediğimiz gibi Suriye dahil bütün Arap ülkelerindeki son gelişmeler İsrail’i ciddi manada korkuttu.

A.K.: Türkiye’de azınlık da olsa bazı kesimler diyorlar ki: “Bu halk ayaklanmalarının arkasında Siyonist İsrail, Amerika ve Fransa gibi emperyal ve batılı devletler bulunmaktadır.” Bu dış emperyal ve Siyonist güçler, yönetimde bulunan diktatörlere karşı gittikçe yoğunlaşan halk tepkilerini azaltmak için, bu diktatörlükleri destekledikleri halk ayaklanmaları ile yıkıp, yine kendi güdülerinde yeni bir yönetim oluşturmak istiyorlar. Acaba Libya, Tunus, Mısır ve özellikle Suriye’deki bu halk ayaklanmalarına Siyonist ve emperyal işgalci devletler iddia edildiği gibi destek vermişler midir? Yani bu ayaklanmaları gerçekleştiren halklar, İsrail ve Batı’nın destek, öngörü ve planlarıyla mı hareket ediyorlar? Yoksa bu ayaklanmalar, halkın kendi yerel dinamikleriyle ve gerçekten kendi iradesiyle gerçekleştirdiği ayaklanmalar mıdır? Bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?

R.S.: Öncelikle şunu söylemek istiyorum; bu diyarlardaki ayaklanmaların Amerika ve Siyonist hareketlerden destek aldığı ile alakalı ifadeler doğru ifadeler değildir. Artık bu söylentilere inanmamamız lazım. Değişim peşinde olan bir halkın iradesini bu şekilde suçlamak uygun bir şey değil. Halk değişmek ve iyiye gitmek istiyor. Halk İslam’a kavuşmak istiyor. Özgür iradesiyle liderlerini seçmek istiyor. Biz böyle bir halka, siz Siyonist hareketler ve Batı tarafından destekleniyorsunuz ifadesini kullanarak, bunu bu şekilde görmemiz uygun bir şey değil. Öyle bir şey söyleyebilmek için ciddi deliller lazım. Diktatörlük rejimleri ve halkı sopayla, demirle yöneten rejimler ve sistemler artık ortadan kalkmalı. Böyle bir devirde halk artık kendi iradesini kullanmalı. Tunus’tan başlayarak Mısır’da, Yemen’de, Libya’da ve son olarak Suriye’de gerçekleşen halk ayaklanmalarını, Allah’ın izniyle halk kendi iradesiyle başlattı, diktatörlük yönetimlerini kendi değiştirmek istedi, kendi özgür iradesini ortaya koymak istedi ve kendi liderlerini seçmek istedi. Halkların bu isteklerini destekleyen gruplar, cemaatler ve temiz insanlar mevcuttur. Bunları kirletmek ve suçlamak uygun bir şey değil. Tüm bu ayaklanmalar, ortalıkta somut ve belli bir sonuca ulaştı, herkesin görebileceği bir sonuca ulaştı. Mısır’da olsun başka diğer ülkelerde olsun

ulaştığımız netice, herkesin görebileceği ve herkesin memnun olacağı bir neticedir. Halk artık bundan sonra liderlerini kendisi seçecek ve dolayısıyla İslam'ı seçecek. Bütün ayaklanmalar bu şekilde oldu ve devam etti. Benim Suriye konusunda biraz endişem var. Çünkü Suriye halkının ayaklanmasının doğru neticelere ulaşmaması için Batı ciddi çalışmalar yapıyor. Bunun için ben Suriye konusunda endişeliyim. İnşallah Suriye halkı buna kendisi karşı çıkar ve Suriye'deki bu ayaklanmalar iyi bir sonuca ulaşır. Batı şuan Suriye üzerine çalışmalar yapıyor. Onlara göre, eğer halk kendi iradesiyle ortaya çıkacak ve liderlerini kendileri seçecekse halk bunun bedelini ödemeli. Eğer siz böyle bir şey istiyorsanız bedelini ödeyin, kanlarınızı dökün, insanların ölsün, evleriniz yıkılsın ondan sonra alacaksanız özgür iradenizi alın şeklinde bedel ödettirmek istiyorlar. Ama ben Suriye halkına inanıyorum ki Suriye halkı zafere kavuşacak ve bu savaştan galip çıkacak. Ve ben şuna da inanıyorum ki, Suriye ve Mısır halkı kendi hür iradeleriyle liderlerini seçtikten sonra birleşecek. Ben Suriye ve Mısır konusuna çok olumlu bakıyorum. İnşallah bu iki devletin birleşmesi Kudüs ve Mescid-i Aksa'nın özgürlüğüne kavuşması için ciddi bir adım olacak.

A.K.: Yine aynı çevrelerce bir başka iddia gündeme getirilmektedir. Bu iddia, Suriye'nin direniş cephesini desteklediği ve dolayısıyla bu halk ayaklanmaları ile Suriye rejimini yıkmak suretiyle var olan bu direniş cephesini Siyonist İsrail açısından tehdit olmaktan çıkarmak şeklindedir. Gerçekten Suriye'de 1963'den beri devam eden Baas rejiminin gerek Filistinlilerle ve Mescid-i Aksa ile ilgili, gerekse de Ortadoğu'da diğer ülkelerdeki direniş gruplarına, bilinen ve bizi ikna edebilecek tarzda bir destekleri var mıdır? Yani Suriye rejiminin uzun zamandan beri, Hafız el-Esad döneminden bu tarafa bölge ülkelerindeki İslami direniş gruplarını desteklediği ve onlara güç verdiği, dolayısıyla bu cephenin yıkılması ya da zayıf düşürülmesi için Suriye'nin devre dışı bırakılması isteniyor gibi iddialar doğru mu? Kısacası Suriye'deki azınlık Nusayri rejimi, Mescid-i Aksa, Filistin, Hamas ve bölgedeki diğer direniş gruplarını destekliyor mu?

R.S.: Suriye rejimi, gösterişle de olsa direnişi desteklemiş gibi görünmek istiyor. Böyle olmuş olsa bile, Suriye rejimi direnişi destekliyorum diye halkını öldüremez, şehirleri yıkamaz, camileri yakıp yıkamaz. İşte bütün bunları yapan bir rejim direnişi desteklemiş olamaz. Bunlar

birbirine tamamen zıt noktadadır. Beşşar Esad rejimi muhalif olan herkesi katletti. Suriyelileri, Filistinlileri, hatta mülteci kamplarındaki Filistinlileri. Bununla alakalı biraz araştırma yapınca şu ilginç gerçeği gördüm; Filistinlileri en çok Siyonist hareketi öldürdü, Siyonistlerden sonra Filistinlileri en çok öldüren rejim ise şu anki Suriye rejimidir. Lübnan'daki mülteci kamplarındaki Filistinlileri de katlettiler. Aynı zamanda, Esad ailesi Lübnan'daki Filistinliler arasındaki bölünmede de rol oynadılar. Böyle bir rejimi desteklemek veya direnişçilere destek verdiğini iddia etmek uygun değil ve gerçeğe bağdaşmaz. Suriye rejimi bütün bunları yaparken ve Filistinliler arasındaki bölünmeyi ve ihtilafı körüklerken Esad rejimi direnişi destekliyor diye bir iddia asılsızdır. Suriye rejimi bunları niye ve kim için yapıyor ve bu tutumundan kimler faydalananıyor? tabi ki işgalci İsrail ve Amerika, Suriye'nin bu tutumundan istifade ediyor. Dolayısıyla Suriye'nin bu tutumu Müslümanlara bir fayda sağlamaz. Şu gerçeği de belirtmek istiyorum 1975 yılından bu yana Suriye sınırlarından İsrail'e tek bir kurşun bile atılmamıştır.

A.K.: İsrail'in Golan tepelerini işgal ettiğinde bile.

R.S.: Evet Golan tepeleri için tek kurşun bile atılmadı, hatta tam tersine Suriye tarafından İsrail tamamen korundu. Suriye tarafından İsrail için ciddi bir güvenlik bölgesi oluşturuldu. Tüm bunları yapan bir rejimin direnişi destekleyen bir rejim olarak görülmesi gerçekten çok garip. İnsanlar böyle bir yalana nasıl inanabilirler bilemiyorum. Son olarak şu gerçeği söyleyelim; Esad rejimi dine düşman olan bir rejimdir ve derhal oradan gitmelidir.

A.K.: Biz de direniş cephesi diye bir cephe olduğuna inanmıyoruz. 1967'den beri, baba Esad'ın Milli Savunma Bakanı ve Genel Kurmay Başkanı olduğu dönemlerde, 1970 Kara Eylül olaylarında ve 1976'da Filistinli Müslümanlara yönelik yaptıklarını henüz unutmuş değiliz. Ama Türkiye'de böyle bir kanaat İran dolayısıyla oluşuyor. İran'ın özellikle 1979'dan bu tarafa Suriye ile çeşitli aşamalarda gelişerek devam eden ilişkilerinin stratejik boyutlara ulaştığını görüyoruz. Ve İran'ın 1982 Hama olaylarında olduğu gibi şimdi de yoğun bir şekilde Suriye Baas rejimini desteklediğini görüyoruz ki, Devrim Muhafızları komutanı olan Muhammed Ali Cafer yaptığı açıklamada, biz Suriye'ye asker gönderdik diyor. İran'ın bu şekilde Suriye

Nusayri rejimine yaklaşmasını nasıl değerlendiriyorsunuz? İran'ın bu yaklaşımını mezhebi olarak mı, stratejik olarak mı, yoksa başka nedenlere dayandırıyoryorsunuz? Buna ek olarak şunu da sormak istiyorum; Suriye rejiminin yıkılmasını şuan İsrail, Amerika ve Fransa gibi Batılı devletler istiyor mu?

R.S.: Öncelikle şunu söylersek; Amerika, İsrail ve Batı Suriye rejiminin düşmesini kesinlikle istemiyor. Neden istemiyor? Bunun iki sebebi var. Birincisi, Suriye'deki ayaklanmanın bu şekilde devam etmesini ve şuan devam eden savaşın bitmesini istemiyorlar. Çünkü oradaki ayaklanma biterse, bu ayaklanmalar başka bir ülkeye sıçrayabilir. Bunun için Batı ve İsrail bu ayaklanmayı mümkün olduğu sürece uzatmak ve Suriye rejimini elden geldiği kadar orada tutmak istiyorlar. İkinci sebep ise şu; Esad rejimi düşerse İsrail'in güvenliği tehlike altında olur. Bunun için de Batı ve İsrail Esad rejiminin aslında düşmesini istemiyorlar. Diğer yandan, halkı Müslüman olan hangi ülke olursa olsun, Suriye'de veya herhangi başka bir yerde. Halk kendi iradesiyle bir rejimi seçme hakkı bulabilirse eğer, sadece İslam'ı seçer. Çünkü herkes biliyor ki, çözüm İslam'dadır. Halk bunu biliyor ve halkın ahlakı, terbiyesi, ibadeti bunu emrediyor zaten. Bunun için Batı ve İsrail bunun olmasını kesinlikle istemiyorlar. Ve şunu da biliyorlar ki, Arap ülkelerindeki bu halk ayaklanmaları devam ederse, halk kendi hür iradesiyle liderlerini ve rejim olarak ta İslam'ı seçecektir. Bu da İslam hilafetine alt zemin hazırlamış olacaktır. Batı tüm bu olabilecekleri bildiği için, bu ayaklanmaları desteklemek istemiyor. Tekrar İran konusuna gelecek olursak, İran'ın önceden yaptığı bazı şeylere hak vermeye çalışıyordum ancak şimdi Suriye rejimini desteklediği için ke-

sinlikle hak vermiyorum. İran olmasaydı Suriye rejimi aylar öncesinden düşmüş olacaktı. Fakat İran hem askerleriyle, hem parasıyla, hem de silahıyla Suriye rejimini destekliyor. İran'ın Suriye üzerine etkisiyle alakalı başka bir örnek vermek istiyorum, İran'ın Irak devleti üzerinde de ciddi etkisi var. Şuan Irak'ı halk yönetmiyor. Irak'ı tamamen İran yönetiyor. Irak devlet başkanı Maliki'de istediği gibi devlete hakim olamıyor. Çünkü İran, Irak'a tamamen müdahil olup istediği gibi yönetmeye çalışıyor. Irak'ta, İran'ın yönlendirdiği Mehdi ordusu ve İran ordusu var. Bu orduları İran, Esad rejimine destek amacıyla Suriye'ye gönderdi. Sadece Esad'ın ordusu değil, Şuan Suriye halkını İran'da katlediyor. Irak'taki İran'ı destekleyen gruplar da Suriye halkını katlediyor. Eğer ben bir Müslüman isem, Keşmir'deki, Arakan'daki ve Suriye'deki Müslümanlar benim kardeşimdir. Onlara bir şey olursa bana da bir şey olmuş oluyor. Onun için Suriye meselesi benim de meselemdir. Bundan dolayı İran'ın Suriye konusundaki tavrına razı değiliz. İran bu tavrından tamamen vazgeçmeli ve Suriye halkını katletmeyi terk etmelidir.

A.K.: Mehdi ordusunun Suriye rejimine destek için katliama katıldığıyla alakalı kesin bir bilginiz var mı? Gerçi Devrim Muhafızları komutanı asker gönderdikleriyle alakalı bir açıklama yaptı ama.

R.S.: Evet Irak'taki tanıdıklarımızdan biz de yeni öğrendik.

A.K.: Sizi yorduk. Bize zaman ayırdığınız için sizden Allah razı olsun! Mescid-i Aksa ve Kudüs mücadelenizden dolayı Allah sizlere güç ve kudret versin İnşallah! Mescid-i Aksa'da ve başkenti Kudüs olan Filistin Devleti'nde buluşmak ümidiyle!..

İsrail Filistin Sorununun On Yılı Üzerine

Yusuf MUNAYYER¹
Çeviren: Abdullah METİN

İsrail Filistin sorunu önümüzdeki 10 yılda nereye doğru evrilecek? Geleceği tahmin etmek zor, aslında imkânsız. Fakat sağlam verileri kullanarak eğilimleri analiz etmek ve muhtemel çizgiyi tahmin etmek mümkün ve önemlidir. Amerika, Filistin ve İsrail siyasetine, meselenin gerçeklerine, medya ve kamuoyuna baktığımızda İsrail Filistin sorunun nereye doğru gittiğine dair güçlü argümanlar görebiliriz.

Amerikan Politikası

Mevcut başkanlık yarışından, İsrail'in, daha önce hiç olmadığı kadar Amerika için önemli bir konu olduğunu öğrendik. İsrail Başbakanı Benyamin Netanyahu'ya göre, Başkan Barak Obama'nın yönetimi altında, Amerika-İsrail güvenlik işbirliği "benzersiz" bir duruma geldi. Benzer şekilde, İsrail Savunma Bakanı Ehud Barak da Obama iktidarı boyunca Amerika İsrail güvenlik bağlantılarının "hiç olmadığı kadar yüksek bir noktaya" ulaştığını ve Obama iktidarının İsrail'in güvenlik kapasitesini sürekli olarak güçlendirdiğini belirtti.

Buna rağmen, Obama'nın Cumhuriyetçi rakibi Mitt Romney seçim kampanyası boyunca, sağdaki müttefikleri ile birlikte, Obama'yı İsrail'e yeterince yakın durmamakla eleştirdi. Bu durum, Amerikan siyasal söyleminde İsrail'in konumunu makbul sınırların biraz daha ilerisine götürdü ki, bu, İsrail yanlısı çıkar grup-

larının gayretleri sayesinde gerçekleşmiştir. Tüm bu gelişmeler, Amerikan kamuoyu nezdinde Filistinlilere karşı iyi niyetin kayda değer bir şekilde arttığı, İsraillilere karşı ise belirgin bir değişimin olmadığı bir ortamda yaşanıyor.

Bugüne kadar çıkar grupları ve onların etkileri Amerikan'ın arabuluculuğu sırasında İsrail yanlısı bir eğilim ortaya çıkardı ve bu çıkar grupları aynı şeyi, geçmiş iki yüz yılda değişmeyen ve önümüzdeki yıllarda da değişecek gibi görünmeyen Amerikan seçim yarışlarında da yapabilirler.

Amerika'da her dört yılda bir başkanlık seçimleri var ve İsrail yanlısı çıkar grupları ilk dönemini yaşayacak olan başkanları kontrol altında tutabilmek için bu iç sıkıntıları kullanma konusunda istikrarlı bir yetenek sergiliyorlar. Bu sebeple, başkanlar ancak ikinci dönemlerinde İsrail ile Filistin arasında barışı ihdas etmeye çalışmışlardır. Camp David ve Annapolis'i örnek verelim: her ikisi de Clinton ve Bush'un son dönemlerinde gündeme geldi. Erken bir döneminde, İsraillilere yükümlülüklerini yerine getirmelerini ve yerleşimciler için konut inşasını durdurmasını isteyen Obama, inatçı İsrail başbakanına karşı bu baskıyı uyguladığında ilk döneminde siyasi iktidarı tamamıyla elinde bulundurmadığını hemen kavradı.

Bu, İsrail'in özellikle yerleşim-bağımlısı sağcılar tarafından yönetildiğinde, ilk defa seçilecek başkanları desteklediği bir durum ortaya çıkarır. Bu tablo, İsrail tarihinde en fazla yerleşim taraftarlığı yapan İsrail hükümetinin, ilk

1 Washington'daki Filistin Merkezi'nin müdürü, yazar ve siyasal analist. Kaynak: <http://www.aljazeera.com>

dönemini yaşayan ve yerleşimciler konusunda ilk önce girişimde bulunup sonra geri adım atan Amerikan başkanıyla niçin çatıştığını açıklamaktadır.

Ama, Ortadoğu'da barışa geçişi sağlama noktasında başkanların ikinci dönemlerindeki meziyetleri sınırlıdır. Bunun sebebi barış sürecinin doğasıdır. Oslo süreci Gilligan'ın "üç saatlik turuna" benziyor (Amerika'da yayınlanan "Gilligan's Island" isimli bir komedi programına atıf yapıyor, ç.n.), birkaç yıl gibi bir sürede barışı getirmesi amaçlanan "geçici anlaşmalar" uzun bir yolculuğa dönüştü. Barış süreci hep aşamalı geçişlere, yükümlülöklere, uygulamalara vurgu yapan anlaşmalar ve taslaklar tarafından yönlendirildi. Oslo'yla birlikte 1. geçici anlaşma ve 2. geçici anlaşma, Başkan Bush'un 2003 Yol Harita'sıyla da 1. 2. ve 3. Aşama'lar ortaya çıktı. Başlangıçta 3. Aşama'nın 2005'te bitirileceği öngörölüyordu ama Başkan Bush'un koltuğunu bırakmasından sonra Obama hâlâ İsraililere birinci aşamanın bir yükümlölüğü olan yerleşim yeri inşasına son verilmesini uygulamaya çalışıyor, ama bunu başaramadı.

İkinci dönemine başlayan bir başkanın, tüm oyuncuların dikkati onun potansiyel halefine çevrilmişken, siyasi iktidarını genişletmek için yaklaşık 3 yılı var (daha az da olabilir).

Bu anlaşmaları kısa bir süre içinde uygulamak imkânsızdır, çünkü İsrail toprakları üzerinde kontrol kurmaktan vazgeçmek zorunda olan bir aktör için bazı adımları ertelemek, ülkeyi ve onun kaynaklarını korumak ve bir sonraki yönetimi beklemek daha caziptir. Bu, ciddi bir siyasi güç gerektirir ve hiçbir başkan, ne birinci döneminde ne de ikinci döneminde, bu girişimin siyasi maliyetlerini yüklenmeye cesaret edemedi. Bu, uzun zamandır değişmeyen Amerikan seçim sistemi etrafında yapılandırılan Amerika arabuluculuğunun ve siyasi söylemde giderek daha fazla etkin olmaya çalışan İsrail yanlısı çıkar gruplarının paradoksudur ve bunun değişme ihtimali yok.

Filistin Politikası

Oslo Anlaşması'nın imzalanması Filistin siyasetinde belirgin bölünmeler yarattı. Daha sonra, İsrail işgali sebebiyle bölünmelerin bo-

yutu ve sayısı arttı. Filistinli lider Yaser Arafat'ın 2004 yılında ölümü bu problemi şiddetlendirdi. Arafat bir siyasi parti olan Fetih ile özdeşti, hatta çoğu kişiye göre o, Filistin davasıyla özdeşti. Onun ölümü ve ardından başkanlık ve yasama meclis seçimlerini takip eden siyasi değişimler Hamas ve Fetih arasında derinleşen bir sürtüşme yarattı.

Tüm bu bölünmeler, faal olmayan Filistin Ulusal Konseyi'ne işlerlik kazandırılması çağrısını da içine alarak, Filistin kurumlarının gerçek temsilcisine duyulan ihtiyacı ciddi şekilde sorgulanmasını sağladı. Bu çağrılarının artması muhtemeldir.

Filistin Yönetimi önemli itirazlarla karşı karşıya. Bu yönetim Filistinlileri Batı Şeria ve Gazze'de devletleşme sürecine taşıyacak geçici bir aygıt olarak oluşturulmuştu. Oslo sürecinin başlamasından 20 yıl sonra, Batı Şeria yerleşim yerleri ve yerleşimcilerle dolduruldu ve sürdürülebilir gelişme umutları gittikçe zayıflayan Gazze Şeridi'nden ayrıldı. Eğer sonuçta bir devlete ulaşılmayacaksa Filistin Yönetimi'nin amacı ne? Kendi kaderini tayin hakkı konusunda bir ilerleme kaydedemeyince, Filistin Yönetimi dikkatini bu çetrefilli sorundan ekonomik gelişmelere doğru yöneltti. Burada çok ciddi engeller var. Finansal krizler ortak bir sorun haline geliyor ve Filistin Yönetimi işçilerin ücretlerini düzenli bir şekilde ödemede zorlanıyor. Ekonominin öncelikli olarak hibe edilen dolarlar üzerinden döndüğü bir ekonomide, borç yükünün üstesinden gelinebilmesi, İsrail işgalinin sıkıntıları altında ekonomik büyümenin fiziksel sınırlarına ulaşmasına sebep olmuştur.

Siyasi ilerlemenin mümkün olmaması sonucu, Filistin Yönetimi kendi yönetiminin bir gereklilik olduğunu ispatlamalıdır ama İsrail'in ayrıştırdığı bu yerlerdeki altyapı engel üzerine engel çıkartmaktadır. Batı Şeria'nın %60'ına

İsraillilerin ve Filistinlilerin her ikisinin de iki devletli çözümü istedikleri çok sık duyuluyor. Gerçekten de İsrail halkı ve Batı Şeria ve Gazze'deki Filistinliler ile yapılan anketler böyle bir bulgu ortaya koyar. Fakat yakından incelendiğinde İsraillilerin iki devletli çözümünden genel olarak ne anladıklarını ortaya koymak zorlaşır. İsraillilerin çoğunluğu yerleşim bölgelerinin boşaltılmasına ve Kudüs'ün bölünmesine karşıdır. Bu durumda İsrailliler iki devletli çözümü desteklerken, bunu başarabilmek için atılan adımlara karşı çıkmaktadırlar. Bu durum, özünde, İsraillilerin statükoyu destekledikleri anlamına gelmektedir.

denk gelen C Bölgesi tamamıyla İsrail kontrolü altındadır ve bu bölge Filistinlilerin özel yatırım yapmasına kapalıdır. Bu, Filistin ekonomisi üzerinde mutlak bir güçtür. İsrailliler, C Bölgesi'nde kısıtlamaları rahatlatmak yerine, İsrail siyasetinde çok önemli bir aşama olan yerleşimcilerin siyasi çıkarlarına yoğunlaşmış durumdadır.

İsrail Filistinlilere mal ve hizmet götürme imkânını kısıtlamasına rağmen hâlâ Filistin Yönetimi'nden, kendisi ile (Filistin Yönetimi) halk arasında sürüşme noktalarından birisi olan güvenlik koordinasyonunu devam ettirmesini istiyor.

Bu durum uzun süre devam ettirilemez, devam ettirilmesi ne dair gayretler Filistin

Yönetimi'nin kaçınılmaz şekilde zayıflamasını ve çöküşünü getirir.

İsrail Politikası

İsraillilerin ve Filistinlilerin her ikisinin de iki devletli çözümü istedikleri çok sık duyuluyor. Gerçekten de İsrail halkı ve Batı Şeria ve Gazze'deki Filistinliler ile yapılan anketler böyle bir bulgu ortaya koyar (ancak, son zamanlarda). Fakat yakından incelendiğinde İsraillilerin iki devletli çözümden genel olarak ne anladıklarını ortaya koymak zorlaşır. İsraillilerin çoğunluğu yerleşim bölgelerinin boşaltılmasına ve Kudüs'ün bölünmesine karşıdır. Bu durumda İsrailliler iki devletli çözümü desteklerken, bunu başarabilmek için atılan adımlara karşı çıkmaktadırlar. Bu durum, özünde, İsraillilerin statükoyu destekledikleri anlamına gelmektedir.

İsrail siyasetinin geleneksel solu bir bütündür ama ortadan yok oldular. Tarihi bir güç olan İşçi Partisi'nin bugün siyasal iktidarı ele geçirecek bir yolu yok. Siyaset, sağın egemenliği altında, İsrail koalisyonunda iktidarı belirleyen ise kendisi Batı Şeria'daki bir İsrail kolonisin-

de yaşayan Avigdor Lieberman'ın İsrail Evimiz Partisi'dir. Yerleşimcilerin sayısı geçen 45 yıl içerisinde belirgin bir şekilde arttı ve koalisyon hükümetinde yerleşimcilerin çıkarlarının daha fazla dile getirilmesine şaşkınlık gerek. Likud'un içinden doğan bir parti olan Kadima tecrübesi başarısız olmuştur ve muhtemelen tekrarlanmayacaktır. Anketlere göre geçmişte Kadima partisine verilen oylar bölünecek ve çoğunluğu sağ partilere gidecektir.

Bugün İsrail'de siyasi iktidara giden en güvenli ve istikrarlı yol sağ-kanat koalisyonlardır, bu olmadığı takdirde herhangi bir büyük olay da İsrail siyasetinin tepesindeki isimleri büyük ölçüde değiştirebilir ki, zamanla yerleşimcilerin sayısının İsrail'in geri kalanındaki seçmenlerin sayısından üç kat daha hızlı artmasıyla bu mümkün olabilir.

Bu büyük ölçekli değişiklik iki şekilde olabilir. Birincisi, bunalıcı bir Amerikan baskısının koalisyon hükümetini düşürmesidir. Yukarıda sayılan sebepleri göz önüne alırsak, bu çok da ihtimal dâhilinde değildir. İkincisi, İsrail'de gerçek bütüncül bir sosyal hareketin, sağ siyasetin düşüşünü getirmesidir. J14 hareketi² uyumun bazı işaretlerini gösterdi, işgale karşı değil, giderek yerleşik itirazlar oluşturabilecek ciddi meseleleri dile getirerek sosyo-ekonomik sorunlar etrafında örgütlendiler.

Bundan 10 yıl önce İsrailli solcu bir siyasetçiye iki devletli çözüm hakkında konuşurken dinlediğimi hatırlıyorum da, bu çözümü çiğ köfteye benzetiyordu. Dinleyicilerden, içinde üç tane çiğ köfte olan bir dürüm düşünmelerini istedi. Her biri İsrail'in bir talebini temsil ediyordu: taleplerden birisi Yahudi devleti, birisi demokrasi ve diğeri de işgal edilmiş topraklar. Dedi ki, İsrailliler Yahudi çoğunluğuna sahip olamayabilirler ve vatandaş statüsünde olmayan milyonlarca Filistinlinin üzerinde iktidar kurarak da demokrasi olabilir. Böylece dürümü ağız tadıyla yiyebilmek için (yani üç köftede içindeyken, ç.n.) çiğköftelerden birini kurban etmek zorundaydılar: işgal edilmiş toprakları.

Daha sonra bu politikacı İsrail'in gerçeklerinin onu imkânsız kıldığına inanarak iki devletli çözümden vazgeçti. Öyle görünüyor ki, İsrail hâlâ bu üç iddianın birisinden vazgeçmek zorunda, açıkça sorulursa hangisinden, Yahudi

devletinden mi, demokrasiden mi? Eşit haklar altında bir üniter devleti savunanlar etnik çoğulculuğun terk edilmesi gerektiğini söylerler ama inatçı İsrail seçmeni demokrasinin herhangi bir suretinin uygulanmamasından dolayı mutludur.

Meselenin Gerçekleri

On yıllardır dürüst gözlemciler İsrail yerleşimlerinin durumunun Batı Şeria'da filizlenebilecek olan bir Filistin devletini giderek tehdit ettiğini not ettiler ve on yıllardır bu yerleşimler sayı ve boyut olarak katlanarak arttılar. Batı Şeria'da bir komşu Filistin devletine inanan hiçbir kimse ne Batı Şeria'ya ayak basmıştır (Ramallah'ta yabancıların uğrak yeri olan küçük bir yer dışında) ne de toplumu fiziğin yasalarıyla anlamaya çalışmaktan vazgeçmiştir.

İsrail Filistin arasındaki görüşmelerde en kolay şekilde nihai statüye kavuşturulabilecek konu belki de sınır çizgileridir. Mültecilerin durumu ve Kudüs'ün bölünmesi meseleleri çok ama çok daha zordur. Ama bu meselelerin en kolay olanı bile Annapolis konferansında İsrail'in Ariel ve Maale Adumim isimli iki yerleşim yeri üzerindeki ısrarından dolayı çözülemedi. En problemli olan Ariel, Batı Şeria'nın içlerinde ve Oslo sürecinin başlamasından bu yana nüfusunu üçe katladı.

Yerleşimler; çeperler, tampon bölgeler, çitler, duvarlar, kontrol noktaları, barikatlar ve dışlanmış C bölgesinin diğer unsurlarıyla dolmuş durumda. Ama yerleşimler meselenin tek gerçeği değil. İsrail'in Batı Şeria'da yaptığı ve yapmaya da devam ettiği milyarlarca dolarlık sanayi yatırımı bölgeden çıkmama konusunda ekstra bir sebeptir. Büyük ve öngörülemeyen değişiklikler olmazsa, İsrail'in yerleşimlerinin ileri ve Batı Şeria'nın içlerine doğru genişleyip, C Bölgesi'nin daha fazla alanına yayılması mümkün değildir.

Medya ve Kamuoyu

Genel olarak, Amerika İsrail'e sempati beslerken, küresel kamuoyunun çoğunluğunun Filistin halkına sempati beslediği söylenir. Bu doğru olmakla birlikte, bu durum değişiyor. Kapsamlı ve sistematik bir yolla İsrail-Filistin üzerine söylemleri ölçmek ve bunların bir haritasını çıkarmak zordur. Ama meseleyi yakından takip eden biri, on yıl ve hatta beş yıl öncesine kıyaslandığında piyasadaki söylemin değiştiğini kabul edecektir. Bunun birçok sebebi vardır.

2 Nüfusu İsrail'in %20sine ulaşan Filistinlilerin, tamamen sosyo-ekonomik meselelerin gündeme geldiği protestolara katıldığı 14 Temmuz gününe atfen, harekete J14 ismi verilmiştir, ç.n.

İlk olarak, İsrail'in devam eden işgali ve bu işgali sağlama alması, işgalin geçici veya güvenlik amacıyla olduğu iddialarıyla çalışmaktadır. Batı Şeria ve Gazze işgal edileli 47 yıl oldu ve üç yıl içinde 50 yıl dolacak. "Yarım yüzyıl" etiketinin yaratacağı psikolojik etkiyi göz ardı etmeyin. Bu noktadan sonra, dünyanın çoğu ve Filistinlilerin büyük bir çoğunluğu İsrail işgalinin öncesini hatırlamıyor olacak. Gerçekten de o tarihte İsrail, bir devlet olarak ömrünün %73'ünde bu toprakları işgal etmiş olacak.

İkinci olarak, teknolojik gelişmeler dış dünyaya ulaşan görüntüler ve bilgiler üzerinde İsrail devletinin kontrolünü sarstı. İsrail'in Gazze bombardımanı başlıca örnektir. Batılı muhabirlerin azlığına rağmen, yerel muhabirlerin uydu aracılığıyla destek vermesi ve El Cezire muhabirlerinin itinalı çalışmalarıyla savaştan zarar gören Gazze'nin korkunç görüntüleri anında dünyaya ulaştırılabilirdi. Benzer şekilde, Gazze'ye yardım götürülen bir gemide (Mavi Marmara, ç.n.) sivillerin öldürülme görüntüsü dünyayı karıştırdı ve İsrail sersemlemiş bir şekilde hikâyeyi değiştirmeye kalkıştı. İşgalin her gün yarattığı korku, onları Amerika ekranlarına döndürüyor. Tüm bu görüntülerin sebebi, bu olaylar daha önce olmadığı için değil, görüntüleri dağıtacak araçlar olmadığı içindi.

Üçüncü olarak, çekirdek medya kendi raporlarını bu teknolojik gelişmelerin gösterdiği gerçekliklerle uyuşturmak zorunda kalmaktadır. İşgale dair çok sayıda hikâye ve olay, sosyal medya tarafından teşhir edildiği ve ön plana çıkarıldığı için kolayca muhafaza edilmiştir. Benzer şekilde, editörler de uydurulmuş raporlara tepki göstermek zorundalar. Temel yayın araçları etkisini kaybedince, bugün, bir editörün kontrolünden geçmek zorunda olan veya yayınlanmaktan çekinilen mektupların yerine daha geçerli, doğru, hızlıca paylaşılabilen ve sansür kontrolünden geçmek zorunda olmayan bloglar çıktı.

Zamanla bu söylem genişlemeye devam edecek. Bugün Batı Şeria ve Gazze'den resimler, videolar ve hikâyeler yürekleri parçalıyor ve bu yayınlar Batılı kitlenin kulaklarında gittikçe yankı buluyor. Ama Batı Şeria ve Gazze hâlâ teknolojik kapasitenin gerisinde. Akıllı telefonlar kitlesel pazara henüz daha yeni ulaştı, internet sadece zengin kentsel alanlarda mevcut. Çoğu alanda 3G kapasitesi yok, var olduğu zaman ise çoğu Filistinlinin erişiminin dışında

olan, C Bölgesi'ndeki İsrail'e ait uydu anteni-nin kontrolündedir. İsrail'in ağları kontrol edip, bunları Filistinlilere kısıtlaması şaşılacak şey mi?

Filistin'de bu durum değişecektir. Normalden daha yavaş bir hızda olsa bile, paranın ve piyasaların gücü genelde yanlış uygulamaları düzeltmek için bir yolunu bulur. Ne zaman gerçekleşeceği belli olmasa da, çok uzak olmayan bir gelecekte Filistinliler akıllı telefonlara sahip olacak ve her gün işgal altında yaşadıklarını başkalarına aktarabileceklerdir.

Eğilimlerin Kesişmesi

Amerikalılar kendilerini müdahaleden korumak için dünyaya kelepçe taktı. Ama Amerikalılar kendileri de seçim baskıları ve çıkar grupları tarafından kelepçeye vuruldular. Filistinliler arasındaki bölünmeler onların efektif strateji üretme yeteneklerini sınırlandırıyor ve Filistin yönetimi her geçen gün sallanıyor. İsrail siyaseti yerleşimcilerin çıkarlarını daha fazla önemseyen sağa doğru kayıyor ve bu durumda sağkanat koalisyonlar iktidara gelmenin tek yolu gibi görünüyor. Ayrıştırılan bölgelerin altyapısında hiçbir iyileşme yok. Ve dünya, özellikle de Amerikalılar, bu korku filmini seyretmek için en ön sıradan koltuğunu ayırmış durumda.

Peki, tüm bunlar ne anlama geliyor?

Önümüzdeki kısa dönemde küçük bir değişiklik olacak ama iki devletli çözüm taslağında büyük bir değişiklik olana kadar mevcut durum aralıksız sürdürülemez. O büyük değişikliğe kadar, meselenin doğasındaki gerçekler gibi zihinler de oldukça değişecek ve işgalin sebep olduğu olaylar yorumları şekillendirmeye devam edecek. Değişim gerçekleştiğinde ve neyin öncelenmesi gerektiğini bilmek imkânsız hale geldiğinde ve bahsi geçen Amerika ve İsrail siyasi politikalarının değişmezliği düşünüldüğünde, Filistin kanadında başkalarını rahatsız edici tepkiler göstermeden meydana gelebilecek büyük bir değişim, süreci hızlandırılabilir.

Benim aklıma takılan tek soru şu: inşa edilecek daha kaç yerleşim yerini korumak adına daha kaç Filistinlinin canını ve özgürlüğünü elinden almak için Washington'dan İsrail'e daha kaç silah gönderilecek.

Ve tüm bunlar sürerken bizim uyanmamız daha ne kadar sürecek?

Umuyorum, çok sürmeyecek.

Şehâdetinin 46. Yılında Büyük Dâvâ Adamı: Şehid Seyyid KUTUB - III

Ubeydullah TOPRAK

Yazı dizimizin birinci ve ikinci bölümünde; Şehid Seyyid Kutub'un hayatı hakkında bilgi vermiş, genel olarak görüşleri ve eserleri hakkında bilgi vermiştik. Bu bölümde de Seyyid Kutub'a ülkemizde ve İslam âleminde yapılan eleştiriler ve karalamalar üzerinde duracağız. Gücümüz yettiğince kendi eserlerinden veya onun müdafaasını yapan yazarlardan alıntılar yaparak yanlış anlaşılan veya aksettirilen görüşlerinin tahlilini yapmaya gayret sarf edeceğiz. Tefvik Allah(cc)'tandır.

Türkiye'de ümmet bilincinden yoksun ve birtakım taassuplar içinde olan bazı kişiler insanları Seyyid Kutub gibi yüce şahsiyetlerden soğutmak amacıyla çeşitli iddialar ortaya atmaktadır. Bu gibilerin bütün işleri insanları, sade ve temiz kaynaklardan uzak tutabilmek için o kaynakların zehirli olduğu söylentileri yaymaktır. Kendileri alternatif kaynaklar ortaya koymazlar. İnsanların o kaynaklara olan ihtiyaçlarını gidermek amacıyla da Yüce Allah'ın: **"Ne semirtir, ne de açlığı giderir"** (Gâşiye, 88/7) dediği türden, insanlara bir şey vermeyen ya da asıl kendisi zehirli olan birtakım ürünler sunarlar. Zehirli olduğunu ileri sürdükleri kaynaklar hakkında ise hiçbir test yapma, onu tanıma, gerçekten zehirli mi yoksa besleyici mi olduğunu araştırma ihtiyacı bile duymazlar. İşte insanlarımızın asıl bu gibiler karşısında duyarlı olmaları, onların o zehirleyici dedikodularına karşı uyanık bulunmaları gerekir.¹

Biz bu bölümde Seyyid Kutub'a yapılan ithamları maddeler halinde zikredip, gücümüz yettiğince kendi eserlerinden veya onun müdafaasını yapan yazarlardan alıntılar yaparak yanlış anlaşılan veya aksettirilen görüşlerinin tahlilini yapmaya gayret sarf edeceğiz:

1) İSLAMİ TERÖRÜN BABASI OLDUĞU

İTHAMI: Batılılara göre Militan cihadın öncüsü, bütün dünyadaki Müslüman aşırılık yanlısı hareketlerin manevi babası **Seyyid Kutub**'tur.² Dünyadaki İslami hareketleri inceleyen batılı ilim adamlarından Richard Whelan 'El-Kaidecilik' adlı kitabında Seyyid Kutub'la ilgili şöyle diyor: "Kutub ile Kuran'daki herhangi bir ifadenin diğer ifadeler ile kıyaslanmasını gerektiren geleneksel izahatların yapısı tamamen yıkılmıştır. Dindar Müslümanlar tarafından metinsel ve estetik mükemmellik iddiasının kendisini doğruladığı düşünülen Kuran, sık sık bir fetiş muamelesine tabi tutulmaktadır... Gördüğümüz gibi o cahil değildi; onun Amerikalıları hor görmesinin nedeni onun Amerikalılarda algıladığı cehaletti. Bununla birlikte, kitap, onun şuursuz izleyicilerinin, "savaş alanındaki askerleri"nin elinde bir operasyon kılavuzu, yedinci-yüzyıl zamanı bombası haline gelmiştir... Kutub'un ifadesiyle cihad, tiranlığı yıkmak, belirli bir durumda eldeki tüm imkânları kullanarak insanlığa gerçek özgürlüğü getirme hareketidir... Görüldüğü üzere Kutub'un söylemi, dini metinlerin yorumlanmasında radikal bir bakış açısını yansıtır. Bu nedenle yakın tarih ve günümüz aşırı İslamcı hareketleri bakımından

önemli bir referans kaynağıdır. Kutub'un söyleminde Selefi-Vehhabi ideoloji yeniden üretilir. Bu bağlamda Kutub'un Müslümanlar için kilit önem taşıyan birçok kavrama yüklediği anlam, katı İslam yorumlarına dayanır. Böylece El Kaide üyeleri açısından "intihar eylemi ve/veya ümitsiz siyasal terörizm eylemi olarak görünen şahadet eylemlerinin temeli hazırlanmış olur."³

Batılıların ve onların yerli uşaklarının Seyyid Kutub hakkındaki bu ithamlarının gerçekliği var mıdır? Bunu anlamak için terör nedir? Batılılar neye terör demektedir? 'İslami terör' denilen mefhum nedir? Seyyid Kutub'a niçin böyle yükleniyor? gibi sorulara cevap aramamız gerekiyor.

Latince 'terrere'den gelen terör sözcüğünün, 'korkutmak, dehşete düşürmek, korkup kaçırma, caydırma' gibi anlamları vardır. Terör sözcüğünün Türkçedeki karşılığı ise; '**korkutma, yıldırma, tedhiş, bulunduğu ortamda gerilim yaratmak ve korku salmak**' anlamlarına gelmektedir.⁴

Meydan Larousse Ansiklopedisi'ne göre terörizm, 'ihtilalci grupların giriştiği şiddet eylemlerinin tümü, tedhişçilik, bir hükümet tarafından uygulanan şiddet rejimidir'.⁵ Ana Britannica'da ise terörizm, '**siyasal bir hedefe ulaşmak amacıyla devlete, halka ya da bireylere karşı**

sistemli şiddet eylemlerine başvurma' şeklinde tanımlanmaktadır.⁶

Görüldüğü gibi terör ve terörizm kavramlarının birden fazla tanımlaması ve farklı farklı algılanması bulunmaktadır. Bu tanımlamaların dışında 100'den fazla terör tanımı bulunduğu da ifade edilmektedir. Bu tanımlama ve algılama farklılığının sebebi ise terör ve terörizm kavramlarına nereden bakıldığına bağlıdır. Çünkü olayın neresinde durulduğuna bağlı olarak hangi olayın bir terör eylemi, hangi olayın ise meşru bir direniş olduğu konusunda değişen kanaatlere sahip olunmaktadır.

Emre Öktem, Terörizm adlı eserinde terör kavramına yaklaşımla ilgili şunları ifade etmektedir: "Terör ve terörizm kavramlarının tanımlanması üzerine çalışmalar hâlâ devam etmektedir. Uluslar arası hukukta kabul edilen terör tanımı ise bilimsel değil bir anlamda siyasi yaklaşımlar içermektedir. Ekonomik, siyasi ve sosyal haksızlıklara uğrayan ya da kendilerini böyle gören devletler terörün ve terörizmin biçimsel ve olgusal bir tanımını benimsemeyi reddetmektedirler. Böylece 'mazur görülen' terörizm, 'fakirlerin silahına; teröristler ise halk kahramanlarına dönüşmektedir. Terör mağduru olduğunu iddia eden devletlerin terör eylemlerine karşı başvurduğu tek-tarafli karşı tedbirler, meşru müdafaa kisvesi altında, terör eylemlerine benzer yöntemler izlemektedir."⁷

3 Richard Whelan, "El-Kaidecilik İslam'a Tehdit, Dünya'ya Tehdit", s.74-75, Çev.H.Bağcı,B.Sinkaya, P.Arkan, Ankara, 2006

4 TDK Türkçe Sözlük, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ank. 1988, s. 1459; Dil Dergisi Yay. Türkçe Sözlük, Terör Maddesi, Ank. 2005; Doğu Ergil, Türkiye'de Terör ve Şiddet (Yapısal ve Kültürel Kaynakları), Turhan Yay. Ank. 1980, s. 1

5 Meydan Larousse Büyük Lügat ve Ansiklopedi, Meydan Yay. İst. 1973, XII/83.

6 Ana Britannica Genel Kültür Ansiklopedisi, Hürriyet Mtb. İst.1999, s. 549.

7 A. Emre Öktem, Terörizm (insancıl hukuk ve insan hakları), Derin Yay. İst.2007, s. 29.'den nakleden Mehmet Fatih İldeş, Kur'an-ı Kerim'in Cihad Ve Teröre Bakışı, Sh: 73-74, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2008.

Her farklı inanç mensubu, kendisine göre bir "terör" tanımı yapar; her görüşün farklı bir "terörist"i, daha doğrusu bu damgayla yaftalandığı farklı kimseler vardır. "Öteki" kavramı, bazı saldırgan düşüncelere sahip müstekbirlerde "terörist" demektir. Yani ya dostları, kendi çıkarlarına ters düşmeyen yardakçıları vardır; ya da teröristler. Her çeşit terör eylemleri yapan bir kimse, kendi çıkarlarına ters düşmüyor, hele hele kendi düşmanlarına karşı bu eylemleri sürdürüyorsa, o terörist değildir; o bir "özgürlük savaşçısı"dır. Ama terör saldırılarına karşı kendini savunan "öteki" hemen damgayı yer: Terörist! Nelson Mandela, Usâme bin Lâden, Yaser Arafat, Ariel Şaron, Che Guevara, Deniz Gezmiş, Abdullah Öcalan, Şâmil Basayev, Şeyh Yasin, Saddam Hüseyin, İran Şâhi ve benzerlerinin farklı kesimler tarafından değerlendirilmesini örnek olarak sayabiliriz. Ülkeler için de damgalandırma bundan farklı değildir: Terörist ülkeler ya da teröre destek veren ülkeler diye listeye alınanlar, emperyalist ABD'nin çıkarlarına ters düşen ülkelerdir daha çok. Ve hiçbir zaman en büyük terörist devlet İsrail nedense bu listede yer almaz. El-Kaide, Tâliban, Hizbullah, Filistin'deki İntifâda hareketi, istishâdî (gönüllü şehitlikle ilgili) eylemler kesin bir şekilde terörist ilân edilirken; BBC, CNN ve her ülkedeki kukla medya tarafından; İsrail'in yaptıkları terör filân değil; meşrû müdafaadır, terörist avidir, savaştır. Amerika'nın Irak'taki, Afganistan'daki, Afrika'daki sivil halka bombalar yağdırması hiç de terör diye damgalanmaz. Çıkarlarına uygunsa Apo ve benzerleri bir özgürlük gerillası; değilse, terörist olur. Kimlerin planlayıp icrâ ettiği hâlâ netlik kazanmayan 11 Eylül 2001 saldırısının terörist eylem olduğu konusunda kimsenin şüphesi yoktur ama bu olay bahanesiyle Afganistan'ın yerle bir edilmesi ve söz konusu eylemle hiç ilgisi olmayan binlerce sivilin savaş, intikam, suçluların cezalandırılması gibi sloganlarla vahşice öldürülmesinin terörizm kavramıyla ilişkisi sorgulanmaz nedense...

Küreselleşmenin egemen gücü ABD, terörizm konusunda yaptığı yanlış ve çelişkili açıklamalarla bu kavramın doğru dürüst oturmasına en büyük engeli de oluşturmaktadır. Örneğin ABD, Irak işgalini gerçekleştirmeden hemen önce, Irak ordusunda silah bırakmayan her askeri terörist olarak addedileceklerini basından duyurmuştur. Düşünün ki bir ülkenin savunması için kurulmuş silahlı kuvvetlerini bir anda terörist olarak nitelendirebilmektedir. Bu çerçevede küreselleşme sürecinde terörizmden kastedilen şey, ABD ve Batıya yönelik tüm saldırılardır. Özellikle 11 Eylül saldırılarından

sonra **"ya bizden ya onlardan; bizden olmayan herkes teröristtir"** gibi resmi söylemler yaygınlık kazanmıştır. Yani terör ve tanımı, ABD ve Batı'nın çıkarlarına tehdit olarak ilan edilmiştir.

ABD, 11 Eylül'den sonra küresel liderliğine ve kendi liderliğindeki uluslararası sisteme en geniş ve etkili muhalefet ve tehdit kaynağı olarak gördüğü İslam'ın ehlileştirilmesini(!) de hedefleri arasında saymaktadır.

Bu bağlamda, 2003 tarihinde "RAND Corporation" kuruluşu tarafından Bush yönetimine sunulan **"Sivil Demokratik İslam: Ortaklar, Kaynaklar ve Stratejiler"**⁸ başlıklı 88 sayfalık kapsamlı raporda : "İslam ve Müslümanlar, Batı demokrasisi değerlerine ve küresel düzene uyumlu hale getirilemezse, medeniyetler çatışması olasılığının yüksek olduğu" tezinden yola çıkılarak; İslam coğrafyasının nasıl denetim altına alınacağına dair bir strateji önerilmiş, dünya Müslümanları; köktendinciler, gelenekçiler, modernler (ılımlı İslam) ve laikler olmak üzere dört gruba ayrılmıştır.

Raporda, Amerika'nın İslam'ı kontrol altına alması için neler yapması gerektiği maddeler halinde şöyle sıralanmıştır (özetle)⁹:

1. Önce ılımlı İslam'ı destekle. Bu kapsamda; özellikle mali destek sağla, liderlik modeli oluştur ve bu modele uygun liderler belirle. İslam'da devlet ve dinin ayrı tutulabileceğini (Lâiklik) bunun inanca zarar vermeyeceği aksine onu güçlendireceği fikrini destekle.

2. Gelenekçilerin kusurlarını eleştir, ancak onları kökten-dincilere karşı destekle. Sufiliğin kabulünü ve popülerliğini teşvik et. Modernistlere yakın görüşten gelenekçilerin, modernistlerle ortak hareket etmelerini destekle.

3. Köktendincilerle mücadele et. Bu kapsamda; yasadışı faaliyetlerini açığa çıkar, yaptıkları şiddet eylemlerinin olumsuz sonuçlarını gündeme taşı, kahramanlaştırılmalarını önle.

İşte bu bağlamda İslâm=terör denklemi bağlamında sözde "İslâmi terör"ün fikri kaynakları olarak, Başta şehid Seyyid Kutub olmak üzere şehid âlim Abdullah Azzam, Pakistanlı âlim, hareket adamı Mevdudî, hatta Ortaçağ'da Moğol istilasına karşı eşsiz bir direniş ve diriliş hareketi başlatan İbn Teymiyye batılilarca hedef tahtasına oturtulmuştur.

8 <http://www.rand.org/publications/MR/MR1716/MR1716.pdf>

9 http://tr.wikipedia.org/wiki/Il%C4%B1ml%C4%B1_%C4%B0slam

Buna karşın İslâm dünyasından Nasr Hamid Ebu Zeyd, Fazlurrahman, Tarık Ramazan ve Fethullah Gülen¹⁰ gibi isimler; ılımlı, politik talebi olmayan ve Batı'nın politikalarıyla barışık gibi övgülerle(!) ön plana çıkartılmıştır.

Nitekim "RAND Corporation" raporunda **Fethullah Gülen**, ılımlı İslâm'ın en önde gelen liderlerinden biri olarak sunulmuş ve Gülen'in bilgelikten (sofizm) kuvvetle etkilenmiş felsefesinin, farklılıklara hoşgörülü yaklaşmayı ve şiddeti dışlamayı esas aldığı ve özellikle gençleri çektiği ifade edilmiştir. Ünlü CIA görevlisi Graham Fuller de şöyle demektedir: **"Batı, Fethullah Gülen gibi örnekleri görünce çok umutlanıyor. Çünkü Gülen, modern devlet ve toplumda İslâm'ın nasıl bir rol oynaması konusunda geniş bir vizyonu temsil ediyor"**¹¹

Emperyalizme, küfrün küresel ifsadına karşı onurlu bir direnişin simgesi Usame Bin Laden 2011 Mayıs'ında ABD tarafından şehit edilirken, Siyonistlerin ön planda olduğu Doğu-Batı Enstitüsü'nün, 2011 Yılı Barış Ödülü'nü Fethullah Gülen'e vermesinin mucib-i sebebi ortadadır.

Peki, Fethullah Gülen gibilere bu kadar toleranslı davranan Batı'nın, Seyyid Kutub'u terörün başı saymalarının arka planında ne var? Seyyid Kutub'u Firavnî sistemler açısından "tehlikeli" kılan fikirleri neler? Onun **'Amerikan İslâmı'** diye isimlendirdiği ılımlı İslâm'ı destekleyen küresel güçler, niçin özellikle Seyyid Kutub'u hedef tahtasına oturtuyor? Bunu Seyyid Kutub'un doğduğu yıllardaki İslam dünyasının durumunu hatırlatarak ve Seyyid Kutub'un çözümlemelerini özetleyerek burada zikrederim:

19. yüzyılda Batılı ülkeler, sanayi inkılâplarını tamamlamış, dünya pazarını ele geçirme planları yapmışlardır. Özellikle hammadde ve Pazar imkânları bakımından cazip görünen Asya ve

Afrika'daki birçok meskûn bölgeler, İslam topluluklarının yaşadığı yerler, Batı nüfuzunun saldırgan tesirlerine maruz kalmış veya işgallerine uğramıştır. Libya'nın İtalya, Magrib ülkelerinin Fransa, İran'ın İngiltere ve Rusya, Hindistan ve Mısır'ın İngiltere tarafından işgali, bu bölgelerde yaşayan Müslümanlar arasında sönmeyen tarihsel bir düşmanlığın temel kaynağını oluşturdu. Bu yenilgiler hem yöneticilerde hem de kamuoyunda üzüntülere, utanmalara ve telaşa yol açmıştır. Bu durum ayrıca dini hassasiyetin ayaklar altına alındığı kanaatini de doğurmuştur.

1920'lerde Türkiye ve İran'da, 1950'lerde ise Mısır ve Kuzey Afrika'daki diğer ülkelerde vuku bulan milliyetçi devrimler neticesinde vücut bulan siyasal iktidarlar Şeriatın (İslam hukukunun) bireysel ve sosyal alandaki bir kısım uygulamalarına müdahale etmeye başlamışlardır. Böylesi bir tehditle karşılaşan Müslüman toplumlar da ortaya çıkan İslamcı canlanışın amacı her açıdan İslâm'ın ve Müslümanların bu bozulmuşluktan kurtarılmasıdır.

Genel manzarayı Suriyeli büyük âlim Said Havva'nın kaleminden nakledeyim: **"Müslümanların oldukça güçsüz, parçalanmış ve ezilmiş oldukları bir sırada hicri on dördüncü yüzyıla (miladi yirminci yüzyıl) girildi. Öte yandan batı toplumu teknik ve maddi açıdan bir tırmanış içerisindeydi. İslam âlemi bir şeyler yapmak istiyordu ama çoğu iç ve bir kısmı dış sebeplerle genellikle kendini aciz buluyor, başarıya ulaşamıyordu. Birinci dünya savaşı sonrasında daha da kötü bir duruma düşüldü. Batı emperyalizminin tehdidi altında bulunan bazı Müslüman ülkeler komünizm hareketiyle aldatılmış, kızıl em-**

10 Bu satırların yazıldığı günlerde Amerika'da çekilen ve İslam dünyasında büyük çaplı eylemlere yol açan Hz. Muhammed'e hakaret içerikli "Müslümanların Masumiyeti" adlı filme karşı Libya'nın Bingazi kentindeki protestolar sırasında, ABD Büyükelçisi ile 3 diplomatın öldürülmesi gündem oluşturdu. Binlerce Müslüman'ı katleden, işkencelerle öldüren, yurtlarından çıkaran, Kur'an'ı ayakları altında çiğneyen, peygamberimize küfürler yağdıran, vatanları işgal eden, camileri bombalayan ve Allah'ın Rasulü Hz. Muhammed (sav)'e hakaret eden filmin gösterimine izin veren Amerika'ya hiçbir eleştiri ve kınama yapmayan Fethullah Gülen, Allah için öfkelenen ve intikam alan Müslüman halklara terörist deyip lanetlemekte;" Olayda hayatını kaybedenlerin yakınlarına, Amerikan halkına, hassaten ABD Dışişleri Bakanı Sayın Hillary Clinton'a başsağlığı diliyorum. Yaralılara acil şifalar temenni ediyorum ve acılarını yürekten paylaşıyorum." diyerek gerçekte kim ve kimlerin safında olduğunu ortaya koymaktadır.

11 "CIA eski ajanı Fuller, Zaman'dan TSK'ya saldırdı", Aydınlik, sayı:567, 31 Mayıs 1998, s.11

peryalizmin ağına düşmüşlerdi. İslam dünyasının haritasına şöyle bir kuşbakışı baktığımızda Avrupa'nın ortalarından ta Asya ve Afrika'nın hemen hemen tamamına yakınının çeşitli ideolojilerin sömürgesi küçük devletçikler haline dönüşmüş olduğunu görürüz. Buna "reaksiyon" olarak gerek önceleri gerekse sonraları birçok hareket ortaya çıktı. Bütün bu hareketler arasında, İslamcı hareketin gerçek doğuşu ve İslam için "kapsamlı" bir "yenilik" hareketi, üstad Hasan el-Benna'nın başında bulunduğu harekettir. İslam'ı, "bütün" yönleriyle ihya etme hedefine sadece o sahiptir. Müslümanların problemleriyle içinde yaşadığımız dünyayı bilen ve çözüm yollarını en güzel şekilde takdim eden odur..."¹²

Üstad Said Havva'nın belirttiği gibi 20.yüzyılda **Hasan el-Benna**, İslâm'ın inanç esasları çerçevesinde içtimaî, hukukî ve siyasî uygulamalar ekseninde bağımsız ve topyekûn bir hayat görüşü ortaya koyma yönünde faaliyet gösteren âlimlerin öncüsüdür.

Seyyid Kutub, Hasan el-Benna'nın İslam dünyasına kattığı faaliyetçi ruhu, devrimci ruha dönüştürmüştür. Hasan el-Benna'nın kafasında bir "İslam Devleti" fikri vardı, bunun için yoğun bir faaliyet içine girmiş, gece gündüz durmadan çalışırken suikast sonucu öldürülmüştü. "İslam Devleti" kavramı Benna'nın kafasında genel olarak oluşmuş, üzerinde iyice çalışılmış değildi. Ama şuna inanıyordu; **"Yeryüzünde Müslümanlar devletsiz kalmış, yabancıların boyunduruğuna girmiştir. Bu nedenle yapılması gereken acilen yabancı boyunduruğundan kurtulmak ve kendi devletimizi kurmak için çalışmaktır."** Seyyid Kutub'da ise bu düşünce daha çok "devrim" olayına dönüşmüştür. Hasan el-Benna'da "faaliyet", Seyyid Kutub'da "yöntem" söyleminin daha baskın olması bundan dolayıdır.

Seyyid Kutub'ta öne çıkan "siyasi" vurgu çağdaş İslamcılık tarihi açısından önemli bir aşama olarak kabul edilmelidir. Çünkü o "yöntem" üzerine yaptığı ısrarlı vurguyla İslam siyaset felsefesinin oluşumuna çok önemli katkılar sağlamıştır.

Seyyid Kutub "rabbani yöntem" veya "peygamberi metod" adıyla geliştirdiği siyasi projeye daha çok İslam devletinin "ne olduğu" değil "nasıl kurulacağı" üzerinde kafa yormuş-

tur. Yani "amaç" üzerinde değil daha çok "araç" üzerinde yoğunlaşmıştır. **"Bu din rabbani bir din olduğu gibi onun çalışma yöntemi de rabbani'dir"**¹³ meşhur sözüyle bir dizi ilke belirlemiş, buna "rabbani hareket metodu" demiştir. Bununla kastettiği "gerçekçi, ciddi, olumlu, dinamik, aşamalı, davayı önceleyen, hedefi net, kolay, tevekkül üzere bir İslami hareket"¹⁴ anlayışıdır.

Seyyid Kutub'a göre bu niteliklere sahip bir İslami hareket, "devlete" şu adımlardan geçerek ulaşacaktır; **"Önce özel niteliklere sahip İslami bir cemaat oluşturulacaktır. İslam'a iman edilmesinin hemen ardından pratik, müşahhas, görünen, dinamik ve organik bir topluluğun ortaya çıkması zorunludur. Canlı bir organizma olan "cahiliyye"ye karşı ona denk canlı bir İslam toplumu çıkmak zorundadır. Yoksa her şey sadece teoride kalınmış olacaktır..."**¹⁵

Böylesi bir cemaatin oluşumu aynı zamanda kaçınılmazdır. Çünkü bu din (İslam) kendisine inanan üç kişi olduğunda şunu demektedir; 'Şu anda sizler bir toplumsunuz; **bağımsız** bir toplum. Bu akideyi kabul etmeyen **cahili toplumdan ayrı** bir toplumsunuz. Bu **akidenin temel değerlerinin** egemen olmadığı toplumdan ayrı bir toplumsunuz... İşte bu takdirde Müslüman toplum fiilen ortaya çıkmış demektir. Üç on, on yüz, yüz bin, bin oniki bin olacaktır. Böylelikle İslam toplumunun varlığı ortaya çıkacak ve kesinlik kazanmış olacaktır. Fakat İslam akidesinin karakteri hiç bir kimsenin saklanması, gizlenmesine imkân vermemektedir. Böylesi bir topluluğun hareket halinde olması kaçınılmaz bir şeydir. Çünkü hareketlilik onun akidesindedir, kanındadır, organik toplumun oluşumundadır..."¹⁶

Yeni topluluğun temel nitelikleri şunlar olacaktır; **akide** bağı etrafında toplanmak ve **organik cemaat** niteliği kazanmak. Zira ancak böylesi bir cemaat büyük hedefleri gerçekleştirebilir, geniş çaplı ıslahatlar yapabilir. Fakat bu hedefe giderken esasa yönelmek ve ayrıntılara takılmamak gerekir..."¹⁷

13 Muhammed Berekat, İslami Hareket Metodu Ve Seyyid Kutub, Çeviren: M. Beşir Eryarsoy, s.33,Risale Yay., İstanbul,1987

14 Muhammed Berekat, a.g.e., s. 55- 88

15 Seyyid Kutub, Yoldaki İşaretler, s.113, Pınar Yayınları, İstanbul, 2006

16 Seyyid Kutub, Yoldaki İşaretler, s.152

17 M. Berekat; a. g. e., s. 112-130

Yeni topluluğun eğitim sistemi (yol azığı) ve beslenme kaynakları tıpkı ilk Kur'an neslinde olduğu gibi **Kur'an ve Sünnet** olacaktır. Cemaat insanlarını bu iki kaynakla yetiştirecektir..."¹⁸

İslami hareket cahiliyyeyi ortadan kaldırıp İslam'ı hâkim kılmak için "beyan" ve "hareket" aşamalarını takip edecektir. Bunun anlamı şudur; **"Yeni topluluk, esastan (tevhid: la ilahe illallah) başlayarak İslam'ı açık ve canlı bir şekilde topluma anlatır, tebliğ eder. Daha sonra cahiliyyenin maddi gücüne denk bir İslami güçle karşı koyar, fiilen hareket geçer..."**¹⁹

Zafere ulaşmak için **sabırlı, dirençli**, Allah ile daima **bağlantılı, ihtilaf** ve **iç çekişmelerden uzak, sağlam karakterli** olunacaktır. **Dava** davetçiden önce gelecektir. Davanın menfaati adına **rabbani metoddan** uzaklaşmayacaktır. Cahiliyyeden koparak **bağımsız** olunacaktır..."²⁰

Seyyid Kutub, görüldüğü gibi "Allah'ın hâkimiyetinin" sağlandığı bir "İslam devleti" için gerekli çalışma stratejisi üzerine yoğunlaşmaktadır. Onda derin felsefi analizler ve teorik birikimden ziyade siyasi pratiğe yönelik coşkulu bir "faaliyetçi" söylem vardır. Bu söylemin etkisiyle İslam dünyasının değişik yerlerinde ondan ilham alan birçok hareket "devrimci" oluşumlar meydana getirmişlerdir. İslam dünyasının değişik coğrafyalarında yaşayan farklı ırk ve kültürlerle mensup pek çok İslami hareket bağlısı tarafından adeta ortak bir model kabul edilmiştir Seyyid Kutub.

Sonuçta Seyyid Kutub; **"Din sadece ibadet ve merasimlerden ibaret değildir; yeryüzünde adaleti tesis etmek ve zulme başkaldırmak esası üzerine kurulu bir yaşam biçimidir. Adaletsizliğe ve zulme sebep olan Suret-i Hak'tan bile görünse tağuttur. Tağuta itaat şirktir, onu ortadan kaldırıncaya kadar mücadele vermek Müslüman olmanın gereğidir."** söylemiyle yeni bir mücadele fikri oluşturmuştur.

Üstad Seyyid Kutub'u şeytani odaklar nazarında tehlikeli kılan en önemli husus; onun İslâmî düşünceyi bâtıl ve hurafelerden, tüm cahilî fikir kırıntılarından temizlemek istemesi; dahası İslâm'ın bir din/sistem olarak kendi başına bir bütünsellik taşıdığını belirtmesi, bu

hayat nizamının günümüzde yeniden nasıl tesis edilebileceğine dair pratik öneriler sunması ve İslâm'ın modern dünyanın vicdanı olabileceğini vurgulamasıdır.

Bu bölüme araştırmacı yazar Servet Kızılay'ın tespitleriyle son verelim: "Seyyid Kutub'un "terör" listesinin başında yer alması siyasal kavramların varlığında bulabileceğimiz bir şeydir. Onun 'Selefi' yahut 'Vehhâbî' bir "sapkın" olması ise söylem türü olarak "Türk Müslümanlığı, Anadolu İslâmı" ile alâkalı bir eksen gösterir. Burada 'Selefilik-Vehhâbîlik' teolojinin semantik alanında görünüş itibarıyla kalmıştır daha doğrusu siyasal alanın semantik bir parçası olarak yeni anlam kazanmış, yeni bir anlam alanı ortaya çıkarmıştır.

Seyyid Kutub'un yerleştirildiği konumu anlamak için iç ve dış unsur olmak üzere iki mühim unsurun hesaba katılması gerekir: İlki 'Türk Müslümanlığı'ndan kaynaklanan anlam, diğeri ise "İngiliz-Yahudi Medeniyeti"nden kaynaklanan anlamdır. Seyyid Kutub'un fikri ve ameli sisteminin 'Türk Müslümanlığı'nın temel formlarıyla sistemiyle tamamen çatışması, onun Cumhuriyet İdeolojisi tarafından bertaraf edilmesini kolaylaştırmıştır. Bu bertarafta dinsel ve duygusal alanda yürütülen işlemlerin siyasal alanda karşılıkları bulunmuş ve alınmıştır.

İkincisi ise daha büyük bir tehlike olarak saldırılarını artırmış olan, girdikleri her yeri kan denizine çeviren mega emperyalist "İngiliz-Yahudi Medeniyeti"dir. Sadece Ortadoğu değil tüm dünya bu 'İngiliz-Yahudi terörü'nden yeterince nasibini almaktadır. Siyasal kavramların bu 'İngiliz-Yahudi terörü'nün hâkimiyet alanını artıran araç-gereç olarak kullanılması, Seyyid Kutub'un dünya ölçeğinde "terör listesinin" başında yer almasını ve öyle takdim edilmesini sağlamıştır. O, "Emperyalizmin uşağı, yerel bir ayağı, bir uzantısı" olarak gördüğü Mısır devlet ideolojisine karşı aldığı siyasi tavrı yüzünden hayatına mâl olacak bir cezalandırma ile karşılaştı fakat kendisini katleden siyasi iradenin varlığı, şimdilerde hesabına çalıştıkları tarafından tehdit altına düştü."²¹

(Devam Edecek)

18M.Berekat; a. g.e., 131-140

19 Seyyid Kutub, Yoldaki İşaretler, s.30

20 Berekat; a.g.e., s. 170-186

21 Servet Kızılay, Siyasal Söylemin Oluşumu: Seyyid Kutub'a Linguistik Çerçeveden Bakmak
<http://fikiryorum.net/?p=2648>

İslâmi Eğitim Ya Da Yeni Bir Yaşam Tarzı Oluşturma Üzerine

İsa MEMİŞOĞLU

İslam peygamberi Hz. Muhammed (s.a.v), insanlığın kurtuluşu olan 'la ilahe illallah'ı yüksek sesle dile getirmeye başladığı an, O'nunla ilk ciddi savaşa girişenler önce silahların en ilkelinden faydalandılar. Bu ilkel silahlar, istihza etmek, alaya almak idi.

Hız. Peygamberin 'Tevhid Davası' üzerine kurulu olan bu mücadeleyi yok etmek, İslâm'ın gelişmesini engellemek için, Müslümanların büyümesine paralel olarak daha tesirli silahlarla, Müslümanları ortadan kaldırmak için seferber oldular.

Allah tarafından gönderilen peygamberlerin hepsi 'Tevhid akidesi'ni tüm maksatlarını ifade eden bir formül olarak söz konusu ettiler ve bu akideyi pratik hayata uyguladılar.

Bugün, Müslüman olduklarını söyleyen kitlelerin çoğunun hayatlarından tevhid akidesine uygun yaşantıyı uzaklaştırdıklarını görmekteyiz.

Yeni bir yaşam tarzı oluşturmak ya da İslami eğitim içine alarak Müslümanları tevhid akidesine uygun yaşantıya yönlendirmek için bilgilennmeleri/bilgilerini davranışlarına yansıtmaları gerekir.

Müslümanların sorumluluğu, İslam ümmetini yeniden tevhid akidesine uygun toplumsal yaşantı ortamına ulaştırmaktır. İslam bilgiye ve edindiği bilgi ile yaşamaya çok önem verir.

İslam'a göre bilgi sadece emanet değil, aynı zamanda ibadettir. Bu yüzden Kur'an'ın ilk nazil olan ayetlerinin konusu tartışmasız bilgidir. Bu bilginin başlangıç kısmında vurgulanan ise ya-

ratanın adıdır. Sadece Kur'an'da değil hadislerde de bilgiye vurgu yapılmaktadır. İlmin yüce değerinin öğretildiği yüzlerce hadis vardır.

Peygamber (s.a.v) yalnızca ilmin gereği ve değerini öğretmekle kalmadı, aynı zamanda ilmi kavrayış, araştırma ve inceleme ruhunun kazanılması için insanları teşvik etti.

Hız. Peygamber'in öğretisini kavrayıp, anlayıp, yaşantıya geçirebilmek için, Kur'an ve Hadis öğrenimi gereklidir. Kur'an ve Hadis öğrenimi, İslami terbiyenin kazanılması ve geliştirilmesi için gerekli olan gücü ve dürtüyü meydana getirmiştir.

Kur'an-ı Kerim, okuma ve yazma yoluyla bilgiyi elde ederek mükemmelliğe erişmeyi insanlığa tavsiye eden ilk kitaptır. Kur'an'ın ilk emri oku olduğu gibi, peygamber efendimizden gelen hadise göre ilim öğrenmek her erkek-kadın Müslüman'ın üzerine farzdır.

İlim, tanımanın ve tanınmanın yollarını Müslüman'a açar. Allah kendisini tanımamızın sırrını ilimde vermektedir.

İlim yaratıcı tanımamıza yardımcı olduğu gibi varlığımızın gayesini de bulmamıza yardım etmektedir.

İlim olmadan bazı şeylerin sırrı açıklanmış olunsaydı İslam'ın ilk emri oku olmazdı.

Oku ve rabbinin adıyla oku,

O'nu tanımak için oku,

O'na ibadet etmek için oku,

Sadece O'na kul olmak için oku,

**Kâinatı oku,
Nefsini oku.**

Rabbi tanımanın ve Rabbe doğru ibadet etmenin yolu ilimden geçer.

İlim öğrenmek dinimizde isteğe bağlı bir şey değil, Müslümanlığın alâmetlerindendir.

Hız. Peygamber bilen ile bilmeyeni aynı kefeye koymadığı gibi, ilim öğrenen Müslüman ile öğrenmeyen Müslüman'ı da aynı kefeye koymaz.

Her çağda Müslümanlar dünyaya yön veren âlimler yetiştirmiştir. Araştıran, sistemler geliştiren, teknik bilgiyi kullanmanın imkânlarını sunan, İslami bilgiyi çağa yorumlayan âlimler her dönem Müslümanların arasında bulunmuşlardır.

Özellikle Müslümanların dışında yeni toplum düzenleri oluşturmaya çalışan insanların vurguladıklarına, âlimler İslami süzgeçten geçirecek cevap vermişlerdir.

Fakat günümüzde artık ilim öğrenmek Müslümanlar için yeterli gelmiyor. İlim öğrenme yöntemleri ve öğrenilecek bilginin mahiyeti de önem taşımaktadır.

Sadece bilgi eksikliği değil, bilgi artışı da bizim için artık risk oluşturmaktadır. Bilgi artık tarafsız değildir. Bize sunulan bilgi bizler için en büyük tehlikeye dönüşmüştür. Çünkü batı medeniyetinin önümüze koyduğu seküler/laik sistem ve önümüzü kapatan günümüzün sorunlarına çözüm üretemeyen klasik seküler/laik eğitim sistemi bulunmaktadır.

Bilginin bu kadar fazla olduğu ve bilginin bu kadar verimsiz olduğu bir çağ yaşanmamıştır. Tüm bilgiler elimizde olmasına rağmen toplum sürekli bir yıkıma doğru gitmektedir. Bilgi fazlalığına rağmen toplumların yıkımları durdurulamıyor, tam tersi yıkımları hızlanıyor.

Günümüzde önce düşünmek yerine bir işi yaptığımızı ve sonra düşündüğümüz ifade edebiliriz. Yani iş iştenden geçtikten sonra düşünme melekelerimiz devreye girmektedir.

Tefekkür ve tevekkül sorununuz bulunmaktadır. Bir amaç için hedef tayin ettiğimizde bu hedefin bize neler getireceğini, nelerden mahrum edeceğini planlamıyoruz.

Müslümanlar olarak eğitim sistemimizden tutun diğer tüm alanlarda ciddi bir plan dâhilinde hareket etmiyoruz.

Özellikle sekülerleşmemizi hızlandıran bilginin akışından ziyade bilginin kaynağının bizde

olmamasıdır. Öğreniyoruz, yorumluyoruz, değerlendiriyoruz fakat üzerinde oynadığımız bilgi bizim kaynaklardan üretilen bilgi değildir. Bilgilerimizin kaynağı bize dayanmadığı için ne batılı olabiliyoruz nede doğulu. Ne inancımıza göre hayatımızı, ticaretimizi, eğitimimizi, ahlakımızı düzenleyebiliyoruz; ne de inkâr edebiliyoruz.

Müslüman toplumlar o kadar çökmüşler ki bugün zulümden başka bir şey getirmeyen batı toplumunu hâlâ kurtarıcı olarak görebiliyorlar. Bunun sebebi izzeti ve şerefi yıllarca İslam'da ya da ahlaki değerlerde bulan toplumumuz bugün maddi ve bilimsel gelişmişlik kriterlerine göre hareket etmesidir.

İslam ülkelerinde meydana gelen işgaller, bizlerin 28 Şubat'ta yaşadığımız süreç, elimizde bulunan Müslüman tipinin zorluklara göğüs geremediğini gösterdi. Sadece Müslüman olarak direndiğimiz şu dünyada bilinçli bir Müslüman olarak direnmenin zamanı gelmiştir.

Tarih bize göstermiştir ki dünyayı yönetenler bilgiye daha fazla sahip olanlardır. Bugün zalimin elinde bilgi vardır ve bundan dolayı her tarafta adaletsizlik vardır. Bilgiyi işleme dökmeyi çok iyi beceriyor. Bilgi ile yönetmeyi bildiği gibi bilgi ile teknik üstünlüğü sağlamayı da biliyor. Nelerde

uzmanlaşması gerektiğini, kime ne vermesi gerektiğini çok iyi biliyor. Boş zamanlarını değerlendirmek için savaşılan askerlerine alın size kitap okuyun demiyor, alın size bilginin eseri olan, savaş teknikleriyle donatılmış, teknik üstünlüğü çok olan gerçeğine yakın savaş stratejileri ile hazırlanmış savaş oyunlarını oynayın diyor.

Sosyal oluşumlar bir piramit gibidir. En alta üyeler, onların üzerinde ihtisaslaşmış üyeler, onların üstünde ise öğretim üyesi seviyesindeki bireyler, en üstte ise lider bulunmaktadır. Eğer bu piramidin başucu aşağıda ise yani lider merkezli ise liderin kaybı bu piramidi tamamen dağıtacaktır.

Lider merkezli eğitim sistemi bir lider meydana getirirken, taban merkezli eğitim ise toplumda herkese lider olma vasfını kazandırmaya çalışır. Bu gün bizlerin ihtiyaç duyduğumuz İslami eğitim taban merkezli olmalıdır. Lider ölse bile eğitimin yetiştirdiği insanın toplumsal ayağı sağlam olmalıdır. Yeni oluşturulan yaşam tarzı ise uzun yıllar sonra bile varlığını korumalıdır.

Günümüzde İslami cemaatlerde/kitlelerde gelişme ve olgunlaşmanın olmamasının nedeni lider merkezli bilgilendirme ve teşkilatlanmanın olmasıdır. İslami eğitim taban merkezli olursa yeni oluşturulan hayat tarzı uzun yıllar devam eder. Lidere bağlı olmaz. Bunun en belirgin örneği 1990'lı yıllarda Cezayir'deki Müslümanlarda görüldü. Neredeyse her gün bir lider tutuklanıyordu. Buna rağmen, O lider işlevini/görevini yerine getiremeyeceği kanaatine varılınca cemaat kendine otomatik bir lider belirliyor ve çok önemli zamanda cemaat lidersiz kalmıyor. Bunu için tabandan gelmiş **uzmanlaşmış kişilerin** yetiştirilmesi gerekmektedir.

Uzmanlaşmadaki en büyük tehlike ayrıntılara fazla takılmaktır. Biz bilgiyi kısımlara ayırdığımız için o konuda en ince noktayı öğrenmeye çalışacağız. Bu da bizim ayrıntılara fazla zaman ayırmamıza sebebiyet verecektir. Asli görevimizi ihmal etmemize sebep olacaktır. Tek yönlü gelişme/uzmanlaşma bizi dinin diğer alanları ile bir kopuşa itebilecektir. Bu tip insanlarda uzmanlaşma arttıkça/araştırmalar ilerleyince sadece kişinin anlayabileceği bir dil oluşacaktır.

Kişi kendi alanı ile bilgiyi tükettince bu alana dair yeni hipotezler ortaya koymaya çalışacaktır. Birey artık sadece araştırma amaçlı İslam dinine bakmaya başlayacaktır. Kişi kendini halktan tamamen kopartacaktır. Bilim adamı olacaktır. Sadece kendi konusuyla ilgilenmeye başlayacaktır. Diğer alanlara karşı bir körlük meydana

gelecektir. Bu amacın tamamen unutulmasına neden olacaktır.

Amacını unutmuş uzmanın elinde statü ve para kalacaktır. İnsanoğlunun hayatında devrim yapmış insanlar sadece kendi alanının uzmanı değildir. Genelde tüm alanlarda bilgi sahibidir. Zaten zamanımızın en büyük eksiği uzman eksiği değildir. Hikmet ve irfanla dünyaya bakabilenlerdir.

Uzmanlar hayatı hep bu dar alanda gördüğü için bizi de kendi dar dünyalarına davet etmektedirler. Bundan dolayı hayatın liderliği uzmanlardan daha çok genel kültür bilgisi olan bireylere geçmiştir. Bunun sebebi uzmanın kendini sadece kendi alanına hapsetmesidir.

Günümüz bilgisi artık bir insanın kaldırabileceği bilgiyi aşmıştır. Uzmanlaşmak şart olmuştur ama diğer taraftan her ilacın yan etkisi olduğu gibi uzmanlaşmanın da yan etkisi olmuştur. Bundan dolayı kendini bir alana veren Müslüman kardeşlerimiz Kur'an'la irtibatını kesmemelidir. Her gün mealıyla beraber Kur'an okuyarak İslam ile bağına güçlü tutmalıdır.

Aynı zamanda İslam'da temel konular olan akaid ve ahlak ile ilgili olarak yılda en az bir kitap okuyarak, araştırmalar yaparak kendini sürekli zinde tutmalıdır. Kendi konusuna hâkim olmak için kendi konusuna yakın bir alanda da araştırma yapmalıdır.

Müslümanları dar kalıplara mahkûm etmeden, onlara üniversitelerde meydana gelen uzman tiplerin dışında İslam'a ve hikmete dayalı bir uzman profili çizmek gerekir. Bu şekilde ancak İslam'ın ruhuna daha yakın bir ruh yakalayabiliriz.

"Müslümanları İslam'dan uzaklaştırmada batının ilk planı, ırk ve geleneksel kültürün vurgulandığı laik bir eğitim sistemi kurarak Kur'an-ı Kerim ve yerel dil arasındaki bağlantıyı koparmak oldu. Böylece toplum ile İslam'ı anlamının arasına bir perde çektiler.

Batı tarzı aldığımız eğitim sayesinde yıllarca kendi kültürümüzden uzak kaldığımız gibi babalarımızın yaşam tarzından da nefret ettik. Medeniyeti dış görünüşlerde aradık. Eğitim ve öğretimimiz yıllarca batı medeniyetinin yaptığı işgalden sonra bize miras bıraktığı eğitim oldu. İlk etkisi de bizlerde onlara karşı aşağılık duygusu, geçmişimize karşı ise kin duygusudur.

Batı medeniyetinin amacı aidiyet olarak Kürt olsun Türk olsun fark etmez ama düşüncesi ve

zevki batılı olan bireyler yetiştirmek istemektedir. Burada medya, internet, okullar, basın devreye giriyor. Her gün farkında olmadan imanımızdan bir parça gidiyor.

İslam'da eğitimin amacı iyi bir insan meydana getirmektir. İslam'da iyi insan kavramı edep dairesinde bireyin yetiştirilmesidir.

Müslümanlarda dış sebeplerden bir yozlaşma olduğu doğrudur. Lakin bu bizim eğitim sorununun tam ifadesi değildir. İç sebepler bizi dış sebeplere maruz kalmaya mecbur etmiştir.

Bilginin tanımlarından birisi de bir şeyin varlığının sebebini bilmektir. Zira sebebini bilinmesi sorunun önemli bir bölümünün çözümüdür.

İçinde bulunduğumuz durumun iç sebeplerinden bazıları;

a-Temel problem edebini kaybolmasıdır.

Burada disiplin kaybından bahsediyoruz.

Beden, zihin, ruhun disiplini, insanın kendi nefsi toplum ve cemaatle ilişkisine göre doğru konumunun tanınması ve anlaşılmasını sağlayan disiplin.

Fiziksel, entelektüel ve ruhi kapasite ve gücüne göre birisinin gerçek konumunun tanınması ve anlaşılması.

Edep hayattaki her şeyi yerli yerine koymaktır.

Edep hataların değil yeteneklerin idrakini içerir.

Edebin kaybı bizde her şeyi yerine koymak yerine, farklı yerlere koyarak kargaşaya sebebiyet verdi.

Bilgide meydana gelince edep bilgide karmaşıklığa neden oldu.

Cemaatte meydana gelince, kişilerin lidere olan güven kaybına ve toplumda bir güvensizliğe neden oldu. İnsanlar haddini aşmaya başladılar. Bu da bir yapının ayakta durmasını sağlayan adaletin yok olmasına neden oldu.

Bilgide edep kaybolunca dini bilgileri öğrenen bireyler İslam'a fayda yerine zarar vermeye başladılar. Bilgiyi sadece öğrenmek için okuyan bireyler çıktı. İslami amacı kavrayamamış liderlerin ortaya çıkmasına sebep oldu. Gününü önemsiz fıkhi tartışmalarla geçiren fıkıh âlimleri ortaya çıktı. Sonuçsuz tartışmalar diğer mezhep liderlerine iftiraya kadar varan durumlar ortaya çıktı.

Hangi bilgiyi nereye koyacağını bilmek bilgeliktir (hikmet).

a-Belli bir standardı olan düşünce ve eğitim yapısına sahip değiliz.

Ortak bir düşüncenin olmaması, çok farklı kaynaklardan yararlanmamız, bizleri daha açık fikirli hale getiriyor. Lakin bu hedefe doğru ilerleme noktasında zorluklara ve gecikmeye neden olmaktadır.

Kendi çabalarımızla oluşmuş dokümanlarımızın olması gerekir. Doküman olmaması, eğitim alan kişinin güvenliğini azalttığı gibi, eğiticinin de hazır dokümanlardan dolayı kendini geliştirememesine neden oldu.

Çok farklı kaynaklardan eğitim vermeye çalışmak hem eğiticide hem de eğitimde zihin karışıklığına neden oldu.

b-İslami çalışmaların yapıya uymamasıdır.

Müslümanlar çalışmalarında farklı kitapları inceleyip herkesin derslere aktif olarak katılmalarını beklediler.

Bu sistem medreselerdeki eğitim sisteminin birebir olarak sohbet halkalarına aktarılmasıdır. Medresede öğretici, yıllarca eğitim görmüş, icazetini almış, Arapça bilen, İslami konulara hâkim müderrislerdir. Öğrenci sayısı belli bir sınırdan tutulur. Eğer öğrenci sayısı arttırılırsa kaliteden ödün vermek zorunda kalırlar.

Lakin Müslümanların çalışma halkalarında ise eğitici, herhangi bir alanda uzman olmayan, Arapça bilmeyen, İslami alanda yeterli olmayan öğretmenler oldu. Öğrenci sayısı ise olabildiğince çok tutulmaya çalışıldı. Bunun neticesinde; sistem olarak medrese yapısının sohbetleştirilmiş haliyle öğrenci yetiştirilmeye çalışıldığı için öğrencilerde medrese kibri meydana geldi. Kendisinin en fazla bilen olduğu kanısı oluştu.

Yediden yetmiş uygulanan sistem tüm bireyleri tek tipleşmeye itti. Karşı olduğumuz eğitim sisteminin yetiştirdiği tek tipleşmeyi bu sefer de kendimiz yaptık.

Herkesi aynı halkanın içinde bilinçlendirmeye ve aynı kaynaktan beslemeye çalışmak Müslümanlara zarardan başka bir şey vermedi. Özellikle öğrenci yetiştirenlerin işin ehli olmaması kaliteli kaynakların da boşa sarf edilmesine neden oldu.

Hepimiz biliyoruz ki peygamberimiz kişinin ihtiyaçlarına göre nasihat verirdi.

Yalan söyleyen birine yalanın kötü olduğu, annesine karşı olana anneye itaati önceleyen nasihatler verirdi.

Herkesi âlim olmaya yönlendirmek başlı başına hatadır.

Âlim olmaya yönelene de maddi imkânlar sağlamamak, yol göstermemek de daha büyük bir hatadır.

Tüccarı ilme zorlamak iflas ettirmektir, kendini taşımayan âlimliğe yönlendirmek ukala yetiştirmektir, teknik becerileri fazla olan âlimliğe yönlendirmek teknik beceriyi öldürmektir.

İslam'da farz olan ilimlerden biri de ahlak ve tevhid ilminin yanında kişinin bulunduğu hal üzere olan ilmi öğrenmesidir. Buna riayet edilmeyince, tüccarın ölmesine, ukalanın liderleşmesine, teknik elamanın azalmasına sebep olduk.

İslami eğitim kurumları oluşturmaliyiz.

Bugün toplumumuz hantallaşmış, hantallaştıkça leş gibi çevresine kötü kokular yaymaya başlamış bir eğitim sistemi ile eğitilmektedir.

Medreselerin kapatılmasından sonra toplumun başına musallat edilmiş olan Batılı eğitim kurumları tamamen milli eğitimi ele geçirdiler.

Batı'dan getirilen eğitim programcıları; Batının zihniyetini, kültürünü, kapitalist sistemini yerli işbirlikçileri sayesinde bu millete yamadılar.

Öğretmenler okuttukları dersin müfredatını, öğrenciler uğruna ömürlerini çürüttükleri dersleri bir gün olsun ciddi manada sorgulamadılar.

Çünkü biz millet olarak okullara hep ekmek kapısı olarak baktık. Oğlum, kızım oku da bir ekmek kazanasın; dedik. Fakat şu bir gerçek ki bu sistem bize bir parça ekmek yedirmek için kurulmadı.

Eğitim sistemini düzenleyenler, müfredatları hazırlayanlar hiçbir gün müreffeh bir milletin oluşması için eğitim programları hazırlamadılar.

Çünkü Batı bizi sömürmeyi, yozlaştırmayı, yoksullaştırmayı, istiyordu.

Batı; bir milleti sömürmenin yolunun eğitim sistemini ele geçirmekten geçtiğini çok iyi biliyordu. Ne yazık ki eğitim sistemimizi; medreseleri kapatıp tüm eğitim kurumlarını milli eğitim bakanlığına bağlayarak ele geçirdiler.

Müslümanlar olarak bu durum karşısında ne yaptık?

Bireysel çabalar hariç hiçbir şekilde ciddi manada İslami bir eğitimin verilmesi için çaba harcamadık. Böyle bir talebimiz de olmadı.

Hem niye oldu ki? Biz bir defa ekmeğin dardına düşmüştük.

Yıllarca ekonomik krizlerin pençesinde kıvranan bir millet nasıl düşünebilirdi ki? Varını yoğunu çocuğunu okutmak için harcayan velinin tek bir düşüncesi vardı: **Çocuğum benim gibi yok-luk çekmesin. Müreffeh bir hayat yaşasın.**

Ama ne yazık ki bu eğitim sistemi anasına basısına yük olmaktan başka hiçbir şeye yaramayan bireyler üretmekten başka bir şey yapmadı.

Artık bunun farkına varmanın zamanı değil mi? Gerçi küçükten büyüğe herkes bunun farkında; yeter ki bu deritten bahseden birileri olsun!

Bu derdin dermanı biz Müslümanlardadır.

Özellikle İslami camialar hep beraber hantallaşmış hantallaştıkça çevresine kötü kokular yayan milli eğitim sistemine alternatif oluşturmaliyiz.

Yani artık Müslümanların da eğitim kurumları olmalıdır.

Fakat Batı'nın vahşi çarkının dönmesine hizmet eden milli eğitime destek veren kurumlar olmamalıdır.

Her şeyi ile İslam'a hizmet eden eğitim kurumları kurmalıyız.

Yani 21. yüzyılın Ashab-ı Suffa'sı misali, İslam'a adam yetiştirecek kurumlar kurmalıyız.

Bu sistem buna müsaade etmez demeyin, lütfen.

Çünkü biz sistemin kulu değiliz; âlemlerin Rabbi olan Allah'ın kuluyuz. Ona kul olacak, ekmeğini kazanacak bireyler yetiştirecek eğitim kurumları kurmalıyız.

Yani hem Hûda'nın rızasını kazanmayı öğretecek hem de parayı kazanmayı öğretecek eğitim kurumları oluşturmaliyiz.

Şu bir gerçektir: Dünün hayalleri bu günün gerçekleri oldu.

Bu günün hayalleri de yarının gerçekleri olacaktır.

Ey Müslüman eğitimciler, öğretmenler, öğrenciler İSLÂM'A ait bir eğitim sistemi oluşturmanın hayalini kurmaya; bunun gerçek olması için çalışmaya var mısınız?

Nefsi Bilmek

Hayriye BİCAN

Geleceği hakikat üzere inşa etmek bir zorunluluktur. Bilgi seviyesi günün ve geleceğin planlanmasında önemlidir. Bilginin kaynağı da hayatın yönünü ve hedefini etkiler. Vahiy kaynaklı hakikat bilgisini talep edenler, yaşamlarını haktan yana olan prensiplerle düzenlerler. Çocuk gelecektir, istikbale açılan kapıdır. Çocuk için yapılan her şey geleceğe yatırımdır. İnsan yetiştirmek, aydınlık bir istikbal arzulayan herkesin üzerine düşen vecibedir. Çocuklarımıza doğru yaşama eğitimi vermeye mecburuz. Çünkü yarını onlara emanet edeceğiz. Bizim çocuklarımız başkalarının kurbanı olmamalı. Sadece bilimsel bilginin sihrine kapılarak, medeniyetimizin temeli olan irfan pencerelerini kapayarak, irfan kapılarına sırtını dönenler hikmete ulaşamazlar. Fitrat dininin prensiplerini cesaretle ortaya koyarak, hayatı güzel örneklerle haktan yana temsil edersek ancak o zaman istikbaldeki nesle tertemiz ve korunmuş bir miras bırakabiliriz.

İlmi, en güzel ahlak üzere yaratılan Peygamber Efendimizden(s.a.v) alırsak hayatlar o kadar güzel ve berrak olur. O'nun(s.a.v) rahle-i tedrisinde devamlı olarak kalırsak, o bilgi bizi kurtuluşa ulaştırır. İstikbalin edep, hayâ ve ahlak ölçüleriyle dopdolu olmasını istiyorsak, geleceğe insanlık onurunun damga vurmasını arzuluyorsak, ulvi değerlerin kökleştiği, ihane-tin ve cinayetin yok olduğu bir zaman dilimine şahit olmak için hayatta haktan yana karelerle iz bırakmalıyız. Asla unutulmayacak bir gerçek, eğitimdeki en etkin metodun model olmak olduğudur. Eğitimciler ve veliler olarak hepimiz

temsil misyonumuzu en güzel şekilde gerçekleştirerek geleceğe ışık olmak zorundayız.

Damarlarımızdaki kan, kalbimizdeki sevgi ve aşk, beynimizdeki akıl ancak nebevi mesajla gerçek değerini ve anlamını bulur. Ellerimiz, ayaklarımız, gözlerimiz bütün vücut azalarımız Peygamberin(s.a.v) öğretmenliğine muhtaçtır. İnsanlık, maddi-manevi kurtuluşu için O'nun nurlu mesajına muhtaçtır. İnsanlık ağacında canlı parlak bir renge sahip olmak isteyen her insan bu rahmet merciine mutlaka başvurmalıdır. Kur'an ve sünnetten neşet ederek, hayır ve hasenatın neşvünema bulduğu mümbit hayatları ikame etmek için Peygamberin(s.a.v) örnekliğine, öğretmenliğine, önderliğine su kadar, hava kadar hatta daha fazla muhtacız.

İlim hayatı inşa etmek için en önemli mefhumdur. Yaratan Rabbin adı ile okunmayan, O'na(c.c) ulaştırmayan, hakikati işaret etmeyen, doğruya götürmeyen bilgi fayda değil bilakis zarar verir. Okumayı ve kitabı sevmeden, kitapla dost olmadan ilme erişilmez. Hayat yolculuğunda her gencin en iyi arkadaşı "Kitap" olursa verimli ve başarılı bir yaşamı olur. Çünkü asıl kazanç Kitap'tadır. Harf harf, kelime kelime Kitaba kapı aralayan gençler hem topluma hem de insanlığa faydalı olurlar. Kitap dostu gençler, titiz ve istekli bir yapıyla başarılı çalışmalara imza atarlar. Hayırlı ve faydalı ilimi talep eden Müslüman genç, salih amellerden örülü bir ömrün de talibidir aynı zamanda. Bu şuurla adım atan gençlerin her bir faaliyeti, çağın fitne ve fesat ateşini de söndürecek su olur, çağın yeniden inşası için ab-ı hayat olur.

İlim; bilmek, idrak etmek, anlamak, kavramak duyu organlarının yardımıyla elde edilir. Göz ve kulak gibi görme ve işitme melekelerinin yanında, dokunarak, tadarak ve koklayarak da öğrenilir. Merak ilmin kapısıdır. İlgi ve merak düşünmeyi ve öğrenmeyi sürekli kılar. İlim ve irfan insanı değerli kılar ve cehaletten kurtarır. Bilgiden ve eğitimden mahrum kalanlar irfan sahibi olamazlar. Bilgi, duyular ve hisler, akıl ve zihin vasıtasıyla öğrenilir. Maddi âlemle ilgili şeyleri akıl aracılığıyla öğreniriz. Ama fizik ötesi denilen gayb âlemiyle ilgili bilgi sadece akılla bilinemez.

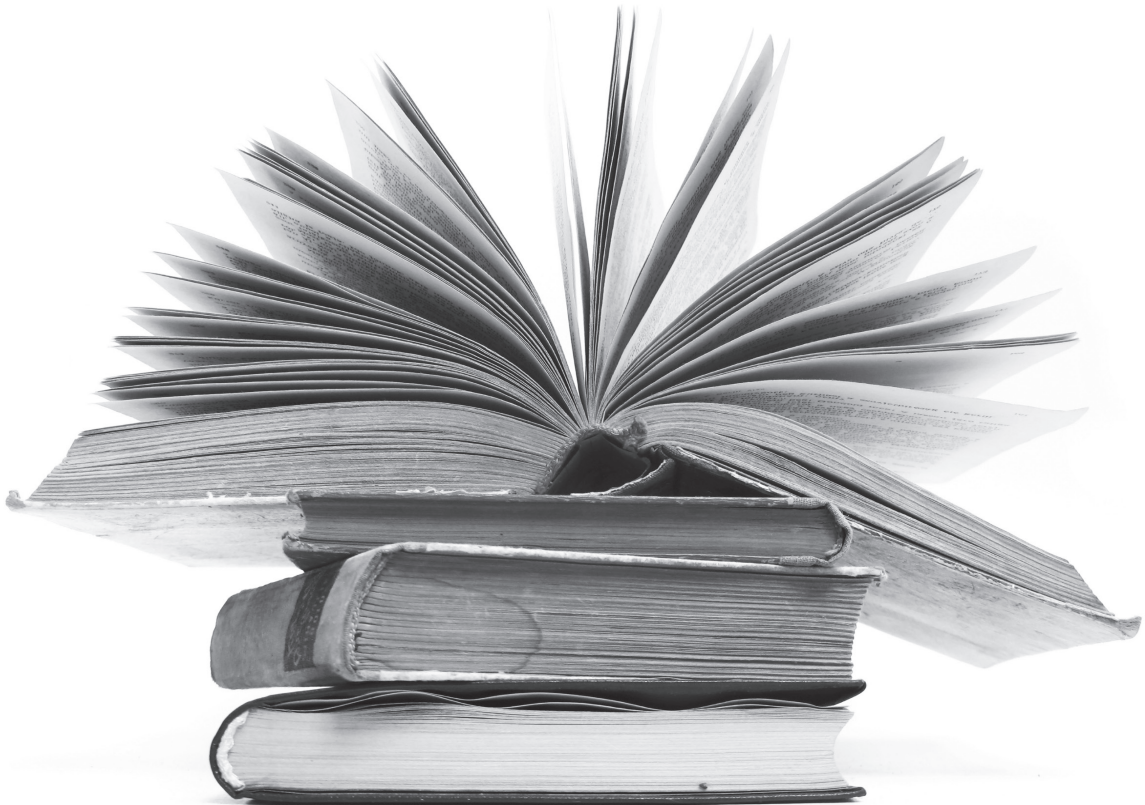
Akıl ilim öğrenmede önemli bir vasıtaadır. Ama akıl tek başına hakikati kavrayamaz. İlim ve irfan sahibi olmak için akıllı vahyin nuruyla aydınlatarak çalıştırmak gerekir. Vahye muhatap olmayan akıl körleşir ve sağırlaşır. Böylece akıl heva ve hevesin emrine girerek yozlaşır ve anlama ve kavrama istidadını bozarak kötüye kullanır.

İslam tasavvurunda ilmin yeri çok önemlidir. Kur'an'ın ilk nazil olan ayetleri oku emriyle başlamaktadır. Kur'an okumadan, öğrenmeden, mesajını anlamadan, o mesajı hayata tatbik etmeden Müslüman olmak mümkün değildir. Her

Müslüman helal ve haram ölçüsünü bilmelidir. Hak ile batılı ayırt edecek kadar ilim öğrenmesi de şarttır. "İlim tahsil etmek her Müslüman erkek ve kadına farzdır." (İbn-i Mace) İslam, cahilliğin karşısındadır ve asla hoş görmez. "Sakın ha cahillerden olma!" (En'am-35)

"Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz temiz akıl sahipleri öğüt alıp düşünürler." (Zümer-9) ayetinde olduğu gibi, ilim ve türevi olan kelimeler Kur'an'da yüzlerce kez kullanılmıştır. Bunun yanı sıra akıl, fikir, zikir, irfan ve hikmet vb. kelimeler de kullanılır. Ayrıca kalp, göz ve kulak gibi öğrenme araçları da sıkça kullanılır. "De ki: sizi yaratan, size işitme duyusu, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz." (Mülk-23)

İnsanoğlu iman etmedikçe huzur bulmaz. İman ve ilim mefhumları birbirini bütünleyen iki kelimedir. İlim ve irade imanının iki temel unsurudur. İrade kullanımı şahsiyet kazanmada çok önemlidir. İslâmî terbiyenin yerleşmesi için irade ve istikrar kontrolünü sağlamak gerekir. İslâmî kimliğin yerleşmesi ve korunması için genç, vahiy bilgisiyle buluşmalıdır. Bu noktada gönül bağı çok önemlidir. Vahiy ile genç arasındaki iletişim kalp ile sağlanır. Beden sarayını

nın hâkimi kalptir. Kalbin dinginliği ancak imanla sağlanır. Gönle dolan iman muhabbeti insana, düşüncede incelik ve hassasiyet, duyguda itidal ve sekinet, eylemde de nezaket katar. Hakikat bilgisini hakkıyla öğrenenler tefekkürde, tefekkür, tezekkür ve tedebbürde derinleşirler. Allah'ın emirlerini incelikleriyle kavrarlar. Rablerini tanırlar ve O'na karşı gönülden saygı duyarlar. "Kulları içinde Allah'tan ancak âlim olanlar korkar." (Fatır-28)

İnsan, ilim ile şeref kazanır. Çünkü Rabbi ona beyanı ve kalemle yazmasını öğretmiştir. İnsanın bileceği ilk şey kendisidir. Kendisini tanımayan kişi marifet alanına adım atamaz. Öz, söz, gönül uyum üzere hareket ettiğinde kişi hakikat bilgisine doğru adım atar. Allah'ın tanıttığı şekilde nefsi bilmek, kişiyi cahillikten kurtarır. İmanın aydınlığında yürüyen insan, Rabbinin tanır ve bütün varlığıyla O'na yönelir. İman beyanı ve kalbi ifsad istilasından korur. Şeytan ve dostlarının yaldızlı yalanlarının arkasındaki gerçeği gösterir.

Elbette ilim insana değer katar, âlimler toplum içinde önemli bir yere sahiptir. Ama sadece teori olarak akademik başarı olarak edinilen bilgi insana bir hayır katmaz. Davranışlarda güzel ahlaka dönüşmeyen ve uygulama alanında somutlaşmayan bilginin insana bir yararı olmaz. Zihnini doğru bilgiyle, kalbini Allah'a karşı saygıyla Resulüne itaatle ve sorumluluk şuuruyla dolduran, hayatını da Salih amellerle donatanlar ancak hakikat yolculuğunda irfan ve hikmet menziline ulaşır. Feraset yüklü bakışlarla kurtuluş ufuklarına doğru yürürler.

İlim, insanın öncelikle kendisini bilmesiyle başlar. Kendisini bilmeyen insanın öğrendiği bilgi ona daha çok yük olur. Bilgisi onu Rabbin rızasına ulaştırmaz. Nefsini tanıyan insan Rabbinin de bilir. Rabbine karşı saygısızlıktan ateşten kaçır gibi sakınır. Nefsini bilip tanıyan insan had-dini ve yerini de bilir ve her zaman sırat-ı müstakim üzere olur. Nefis bir şeyin özü demektir.

sadece teori olarak akademik başarı olarak edinilen bilgi insana bir hayır katmaz. Davranışlarda güzel ahlaka dönüşmeyen ve uygulama alanında somutlaşmayan bilginin insana bir yararı olmaz. Zihnini doğru bilgiyle, kalbini Allah'a karşı saygıyla Resulüne itaatle ve sorumluluk şuuruyla dolduran, hayatını da Salih amellerle donatanlar ancak hakikat yolculuğunda irfan ve hikmet menziline ulaşır. Feraset yüklü bakışlarla kurtuluş ufuklarına doğru yürürler.

Ruh, can, benlik, kalp ve cevher gibi manalara gelir. Bir kul olarak insan, insanın yaratılış kıvamını, ne ile malul olduğunu, arızalarının, eksiklerinin ne olduğunu iyi bilip ona göre bir yol izlediğinde, Rabbin hayata koyduğu ölçülere sadık kaldığında rızaya ulaşmış bir nefis olarak cenneti hak eder. "Ey huzura kavuşmuş nefis/insan! Sen O'ndan hoşnut, O da senden hoşnut olarak Rabbine dön. (Seçkin) kullarım arasına katıl ve cennetime gir." (Fecr, 27-30)

İnsan zihnini ve yüreğini vahiy bilgisiyle aşarsa hayra ulaşır. Çünkü

ancak bu aşısı ona insanlığını hatırlatır. Bu aşılama hem mikroplara karşı koruma, hem de daha kaliteli hale gelmek için gereklidir. Tabi burada söz konusu olan aşısı nefse yapılan manevi bir yardımdır. Vahiy kuşanıp hidayet üzere yürümeyen her insan dalalet saldırılarına karşı korumasızdır. Vahiy inzal edilip insana hayatı ve sorumlulukları hakkında mesaj verilmeseydi, insan bilgisiz bırakılsaydı insandan daha korkunç bir canavar olmazdı.

Bizi en iyi tanıyan, bizi yaratan, nefsimizin fısıltılarını işiten ve bize şah damarımızdan daha yakın olan Rabbimizdir. Hayat kitabı olarak bize gönderdiği Kur'an'da bizi çok ince noktalara kadar tahlil etmektedir. Bizim ruh yapımızı ortaya koymaktadır. "Ruha ve onu en güzel biçimde şekillendirene, sonra ona kötülük duygusunu da(fücur) sakınıp iyi olmayı da (takva) birlikte ilham edene yemin ederim ki, nefsinin kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiş, onu kötülüklerle daldıran da ziyan etmiştir." (Şems,7-10). "Ey insan! Seni yoktan yaratan, düzgün yapı ve endamlı kılan, sana ölçülü ve dengeli davranma imkânı veren (maddi ve akli yapıda seni en üstün kılan) seni dilediği en güzel şekil ve biçimde terkip eden ihsanı bol Rabbine karşı seni aldatan nedir?" (İnfitar-6,7,8).

"Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka hüsrana/ziyana uğrayanlardan oluruz."(A'raf-23)

Kitap Tanıtımı:

Sevmek Bu Kadar Güzelken/ Yuvanız İçin Mutluluk Reçetesi

Muhammed Mahi MÜNİR

YAZARI: SEMA MARAŞLI

YAYINEVİ: HAYAT

BASIM YILI: 2012

"**B**ir erkek karısına, karısı da kendisine baktığı zaman, Allah her ikisine de rahmet nazarı ile bakar ve erkek karısının elini tuttuğu zaman, her ikisinin de günahları parmakları arasından dökülüp gider." Hz. Muhammed (s.a.v)

Cennet'te temelleri atılan ve Mü'minler için ebediyen Cennet'te de devam edecek olan aile...

Toplumun en küçük yapı taşı diye tanımlanan aile, aslında en temel ve en önemli yapıtaşdır. Bireylerin, toplumların, devletlerin mutluluğu, devamlılığı, sağlığı hep bu taşa bağlıdır. Fitrat dini olan İslam, bunu dikkate almış, -genellikle- aileyi esas hükümler getirmiştir. Durum böyle olunca; ailenin kurulması, öncesi, korunması ve sağlıklı bir şekilde devam ettirilmesi için hükümler beyan etmiştir. Sevgili Peygamberimiz de bu konuda hem sözleri/Hadis-i Şerifler hem de hal ve hareketleri/Sünnet ile bizlere her konuda olduğu gibi en güzel örnekliği teşkil etmiştir.

KİTABIN KONU BAŞLIKLARI

Sevmek Bu Kadar Güzelken (s.7)

Kitaba ismini veren bu bölüm Rum Suresi 21.ayet ile başlıyor:

"*Kaynaşmanız/sükûna ermeniz için size kendi (cinsi)nizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peydâ etmesi de O'nun (varlığının) delillerindendir. Doğrusu bunda, iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır.*"

Allah evlilikten maksadın sükûna ermek olduğunu bildiriyor. Peki, ne demek sükûn? "Rahatlamak, dinlenmek, durulmak, kaynaşmak, huzura kavuşmak" gibi anlamları vardır. Rabbimiz kadın ve erkeği, birbirlerinde dinlenmeleri, durulmaları ve birbirleri ile rahatlamaları için çiftler halinde yarattığını açıklıyor.

Ayetin devamında sükûn için "sevgi ve merhamet koyduk" buyruluyor. Yazar burada "sevgi ve merhamet"ın Rabbimizin çiftler için **düğün hediyesi** olduğunu belirtiyor ve "**Nikâhta keramet vardır.**" sözünü hatırlatıyor.

Sevginin önemini, huzur ve bereketin ancak sevgi ile yoğrulmuş ailelere ineceğini belirttikten sonra, sevginin ancak rahmet ile anlam kazanacağını Rasulullah(s.a.v)'ın hayatından örnekler veriliyor ve şu cümlelerle bölümü tamamlıyor.

*Sevmek bu kadar güzelken; bu kızgınlık, bu nefret, bu kavgalar niye?

*Sevmek bu kadar sevapken, biz ne yapıyoruz böyle?

*Vedud olan seven ve sevilen Rabbimiz, sevgiyi çok tatlı yaratmış. O halde Rabbimizin hediyesi olan sevgi ve rahmeti kaybetmemek için yine Rabbimizin ve Rasulünün yol göstericiliğine ihtiyacımız var. İnsanı Yaratan'dan daha iyi kim bilebilir ki?

SEVGİNİN DÜŞMANLARI (S.12)

"Hakikat O (Allah) kibirlenenleri sevmez."(Nahl 23)

Sevginin en tehlikeli düşmanının **kibir** olduğunu belirtiyor. Sevgi ile merhametin, kin ile de kibrin ikiz kardeş olduğu; Sevgisiz insanın hırçın olduğu durulmak için kin ve kibirten arınmış temiz

bir kalple sevmeyi öğrenmemiz gerektiği vurgulanıyor.

Şu cümleler yaptığımız yanlışlarda, nasıl şeytanın olmasına takıldığımızı çok güzel ifade etmektedir.

Kadın diyor ki: "Ben çok sabırlı bir kadınam. Bir kere sinde kocamla küstük, barışmak için hiç adım atmadım, direndim, sabrettim!!!"

ERKEKLEŞME HAREKETİ VE ZARARLARI (S.16)

Bölüm Efendimiz (s.a.v)'in şu mübarek sözü ile açılıyor:

"Kadınlaşan erkeklere ve erkekleşen kadınlara lanet olsun."

Kadın ile erkek arasındaki çekiciliği sağlayan zıtlıktır. Her şey zıddı ile kaimdir. Erkek güç, liderlik vb. ile donatılmışken; kadın şefkat ve teslimiyet vb. ile donatılmıştır.

Modern/cahili mantığın en vahim hastalığı, bu zıtlığın bozulmaya çalışılmasından dolayı kadın ve erkeğin birbirine benzemeye başlamasıdır. Bu noktada erkekler kadınlaşma yolunda daha yavaş ilerlerken, kadınlar erkekleşme yolunda hızla ilerlemektedir ve bunda "Feminizm" (putunun) büyük payı vardır.

Feminizm "Kadın güçlüdür, erkeğin yaptığı her şeyi yapabilir." Diye kadınları zorlanacakları işleri almaya teşvik etmiş yani fitrata aykırı hareket ederek, hem kadına hem de tüm insanlığa zarar vermiştir. Televizyon ekran/kanalizasyonları yoluyla milyonlar hatta milyarlar ifsat edilmiştir.(Rabbim bizleri ve kadınlarımızı muhafaza eyle!)

KADININ GÜCÜ (S.21)

Kadının gücü şefkat ve teslimiyetindedir.

Kadın güçlenmeli sözlerinin altında bir kıskırtıcılık var: "Siz kadınlar aciz, zavallı varlıklarsınız, güçlenmelisiniz." mesajı da gayet net okunuyor. Sizi güçsüz bırakan kim? Tabii ki erkekler.

Aşağıdaki ifadeler gerçekten dikkat çekici ve doğru cümleler:

Evlerde yaşanan huzursuzlukların çoğunun temelinde kadın-erkek güç çatışması vardır. Baştaki ayete dönersek, Rabbimiz: "güç çatışmasına girmesinler." diye, kadınlara gizli güçler, erkeklere açık güçler vermiş. Birbirlerini tamamlasınlar ve bütünlesinler diye.

Bölüm şu cümlelerle son buluyor:

"Şah bile sevgiye kuldur, köledir." Kadının asıl istediği sevgidir. Sevgiyi de erkekten kavga ederek alamaz. Bu yüzden de kadını mutlu etmeyecek sahte güçler, kadına yük olmaktan başka bir işe yaramaz.

EVLENDİRME PROGRAMLARI (S.24)

Bu tür programların eksikliklerini belirttikten sonra, velhasıl evlendirme programları yapılmalı. Şu anki formatı ile değil. Edebi ile terbiyesi ile. Dini kanallar biraz bu ko-

nuya el atsalar, gençleri evlendirseler çok iyi olur. Program bekârlara örnek olsa, katılanlar birbirinde dini hassasiyet arasalar.

Erkek çıksa dese ki **"Hanımefendi hâfız, Rabbimin kelâmını ezberlemiş, kabul ederse onu baş tacı edeceğim."** Kadın çıksa dese ki **"Beyefendinin asgari maaşı bize yeter, şu ölümlü dünya aç gözlülüğe gerek yok, ben onun yaşlı annesine bakmasını takdir ettim, onun kalbini sevdim, olur bu evlilik."** dese. O günleri görsek ne güzel olur.

EVLİLİK ÖNCESİ DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER (S.27)

Flört denen zinanın arttığı, anne babaların hesaba katılmadığı, gençlerin başına buyruk hareket ettiği bir dönemde, yazarın bu bölümde aktardıkları çok dikkat çekici:

En güzel evlilik: "Akıllı görücü usulüdür." Kızı da erkeği de tanıyan, aklı başında kişilerin "Bunların şu özellikleri birbirine pek uyuyor, bunlar birbirleri ile mutlu olabilirler." diye birbirine yakıştırdığı çiftler genellikle mutlu olur. Burada en hassas nokta; aracılardan "akıllı" olması, muhakeme yeteneklerinin olması.

"Oğlan serseri, kız da dindar, bunları evlendirelim de kız oğlanı yola getirsin" ya da "Oğlan efendi, kız da dikbaşı, bunlar birbirlerini idare ederler" mantıksızlığı ile uyumsuz olanları birbirine yakıştıranlar, bir tarafın kusurunu saklayarak evlendirilenler, daha doğrusu başı yakılanlar var. Böyle görücüler, kimseleri görmesin. Ayrıca ticaret ve evlilik aracılığında kusurları saklamak vebaldir. Bir tarafın zarar göreceği belli ise uyarmak gerekiyor. Kusuru saklayarak aracı olmak ise daha büyük bir vebal.

Özellikle ilk görüşmelerde şunlara dikkat etmek lâzım:

1-Güzelliğe ya da yakışıklılığa aldanmayın, yanıltıcı olabilir. Sizi rahatsız eden sebebinin bile açıklayamayacağınız bir şey varsa, uzak durun.

İlk gördüğünde hoşlanmak çok önemli. Hoşlanmak; güzellik ya da yakışıklılıkla alâkalı bir durum değildir: Ruhların uyuşması, iki kişinin yaydığı elektriğin birbirini tutması. Kanının kaynadıysa da küçük detaylara takılmayın.

2- Beklentilerinizi çok yüksek tutmayın.

3- Önceliğinizi belirleyin. Sizin için en çok ne önemli.

Dindarlıksa o yönden değerlendirin. Namaz saati kalkıp namazını kılıp kılmadığına dikkat edin. Dindarlık sadece ibadet değil elbette. Temizlik, nezaket... Kısacası güzel ahlak. Yere çöp atan, hayvana ve çevreye saygısı olmayan insanlardan uzak durun. Bir cemaate mensupsanız öncelikle kendi cemaatinizden olmasına özen gösterin.

4- Kendinizi olduğunuzdan farklı göstermeyin, dürüst olun. "Bizi aldatan bizden değildir" der sevgili peygamberimiz. "Dürüst olursam kabul etmez." gibi korkulara kapılmayın.

5- Aileler çok önemli; karşınızdaki kişinin ailesinin sizin hayatınızı etkileyeceğini unutmayın. Gençler "Biz anlaşsaksak gerisi boş" diye düşünüyorlar; fakat aileler zannedildiğinden çok daha fazla önemli.

6- Anneler evliliklerde çok önemli:

Erkekler! Annesine çok düşkün kızlarla evlenmeyin.

Kızlar! Anne sözünden çıkmayan erkeklerle evlenmeyin!

7- Kızlar! Her dediğinize "evet" diyen, kadın boyunduruğuna girmeye hazır erkeklerden uzak durun.

Erkekler! İddiacı, inat, erkeksi, dediğim dedik, çokbilmiş kızlardan uzak durun. Kadına bilgi yakışır; fakat bilgicilik hiç çekilmez. Birlikte yaşayacağınız bir kadın mı, yoksa yarışacağınız bir kadın mı istiyorsunuz, iyi karar verin.

8- Erkeğin eğitim ve maddi imkân olarak kadından geride olmaması iyi olur. Üniversite mezunu bir kızla ortaokul ya da lise mezunu bir erkeğin anlaşması biraz zor olabilir. Ancak çok okuyan bir erkek, aradaki farkı kapatabilir.

9- Görüştüğünüz kişinin sözlerine içinizden yorum yapmayın. Karşı tarafı iyi dinleyin, kendi kendinize yorumlamayın. Anlamadığınız ve

takıldığınız konuları mutlaka sorun. Mesela genç kız "ben biraz şımarığım" diyorsa "şımarıktır" bunu iyiye yormayın. Ya da erkek ben "ukalayım" diyorsa "ukaladır" "iyi farkındaysa dozunu ve ayarını biliyordur, söylemesi mütevazılığına gösterir" gibi iç yorumlara girmeyin, yanırlırsınız, sonra çok üzülürsünüz.

10- Detaylı soru sormaktan çekinmeyin. İki taraf için de "Ben özgürlüğüme düşkünüm." diyorsa "Nereye kadar ve evlilik içinde ne kadar geniş bir alan istiyor?" sorun ve konu ile ilgili kendi beklentilerinizi söyleyin.

Son olarak, toparlama babından; karar verdikten sonra nişanlılık sürecini çok uzun tutmayın. Çok fazla görüşüp, mesajlaşıp evlenmeden birbirinizden bıkmayın. Nişanlılık döneminde evlilik eğitimlerine katılın.

ERKEKLER İDARECİ VE KORUYUCUDURLAR (S.33)

Kur'an-ı Kerim'in bazı âyetlerinden utanıyor muyuz? İşte o kaçmaya çalıştığımız âyetlerden birisi:

"Erkekler kadınlar üzerine kavvamdır.(idareci ve koruyucudur)..."(Nisa 34)

"Kavvam" kelimesi "Kayyum" kelimesinin çoğulu. Hem **yönetici** hem de **koruyucu** anlamına geliyor.

"Erkekler kadınlar üzerine yönetici ve koruyucudurlar."

Ailede bir yöneticiye ihtiyaç var mıdır? Kesinlikle vardır. Aile toplumun en küçük kurumudur ve her kurumda bir idareci olmak zorundadır. Bu idareci ya kadın ya erkek olacaktır. Allah (c.c) ailede yöneticilik görevini erkeğe vermiş. Elbette Rabbiniz her şeyi en iyi bilendir.

Kadın ve erkek ikisi de evde yönetici olamaz. Nasıl memlekette bir başbakan, her belediyede bir belediye başkanı, her kurumda bir genel müdür varsa, ailenin de genel müdürü, idarecisi erkektir. İki idareci daha iyi olsaydı herhalde devletin en önemli kurumlarından bunu esirgemezlerdi. Peygamberimiz (s.a) "Üç kişi yola çıksa birini reis seçin." buyuruyor. Şu uzun hayat yolculuğunu da idarecisiiz götürmek zaten mümkün değil.

Erkeklerin doğuştan getirdiği özellikler "güç, iddia ve başarı"dır. Erkekler liderlik için gerekli olan vasıflarla yaratılmışlardır. Beyinlerinin sol tarafını daha çok kullandıkları için kadınlara göre çok daha gerçekçidirler. Kadınlar karar alırken, duygularını kararlarına fazlası ile katarlar.

Modern olmanın ölçüsü haline getirilen eşitlik iddiaları yüzünden, kadınlar, erkeklerin evde yöne-

tici olmalarını kabul etmez oldular. Erkekler; vatanı, kadınları, çocukları korusun, kimsenin buna bir itirazı yok. Neden itiraz eden yok? Kadın haklarını savunanlar mademki eşitlik iddiasındalar, şöyle demeleri gerekmez mi? "Askere, savaşa erkekler gidiyor, yaralanıyorlar, sakat kalıyorlar, ölüyorlar, burada bir eşitsizlik var. Biz kadınlar da savaşa gidelim erkeklerden geride kalmayalım."

"Erkekler bizi korusun ama yönetmesin." Oysa mesuliyeti alan idareyi de alır. Sorumluluk varsa yetki de olmak zorundadır.

Yetki sorumluluğu getirir. Erkekler; aileden, karısından, çocuklarından sorumludur. Yöneticilik erkek için ağır bir sorumluluktur. Erkekler yöneticilik görevlerini en doğru şekilde yerine getirmek için gayret içinde olmalıdırlar.

Kadın da erkeğin ailede reis olduğunu kabul etmeli ve gereken saygıyı göstermelidir. Mutlu bir evlilikte en önemli şey sevgi-saygı dengesidir. Kadın, erkeğe gerekli olan saygıyı gösterirse erkekten sevgi alabilir. Saygı görmeyen bir erkek, kadından sevgisini esirger.

Kız çocukları ve erkek çocukları farklılıkları üzerine yapılan bir araştırmada çıkan sonuca göre: "Kız çocukları sevgiye önem veriyor, erkek çocukları saygıya önem veriyor." Biz bütün çocuklar sevgi ister zannediyoruz. Oysa erkek çocukları saygıya daha çok değer veriyor. Saygı isteği erkekliğin temelinde var.

KADINA OTORİTE YAKIŞIR MI?(S.36)

Nisa 32. ayetle bölüm başlıyor. Değişik ülkelerden seçilmiş atasözleri ile, otoritenin erkeğe yakıştığı, ifade ediliyor. Örnek:

Mutlu evlilik, erkeğin baş, kadının kalp olduğu evliliğidir." (Portekiz atasözü)

TÜYLERİNİZİ DİKEN DİKEN EDEN EMİR (S.40)

Bu bölüm hem konu başlığı hem de içerik olarak çok dikkat çekiyor.

"Saliha kadınlar gönülden itaat ederler."(Nisa 34)Allah (c.c) "İyi kadınlar kocalarına itaatli ve saygılıdırlar." buyuruyor.

Tüylerimizi diken diken eden bir emir. "Kocaya itaat" Bu iki kelime yan yana geldiğinde biz kadınları çok fazla rahatsız ediyor. Allah'a itaat "tamam" seve seve başım üstüne; ama kocaya itaat "olmaz." Oysa kocaya itaat Allah(c.c)'ın emri olduğu için aslında Yaradan'ına itaat etmiş oluyor kadın.

Sevgili peygamberimiz de pek çok Hadis-i Şerif ile kadının kocasına itaatının önemine dikkat çekiyor.

"Kadın, beş vakit namazı kılar, orucunu tutar, kendini (namusunu/iffetini) yabancı-lardan korur ve kocasına itaat ederse, cennete girer." buyuruyor bu hâdis-i Şeriflerin birinde.

Öyle kaçılmak isteniyor ki bu âyeti kerîme'nin emrinden, âyet inkar edilemiyor fakat bu âyeti destekleyen bazı Hadis-i Şerifleri inkar noktasına gelebiliyor kadınlar.

"İnsanın insana secde etmesini emredek ol-saydım, kadının kocasına secde etmesini emrederdim."

Mesela bu hadisi şerifi pek çok kadın "sahih değildir" diyerek kabul etmiyor. Oysa Hadis-i Şerif sahih, kaynakları da sağlam. Riyazussalihin>de aldığım Hadis-i Şerif, kaynak olarak Tirmizî Radâ 10; Ebu Davud Nikah 40; İbni Mace Nikah 4'te yer alıyor.

KOCAYA İTAATTEN NE ANLAMALIYIZ?

"Kadın erkeğin her istediğini yapacak, erkek emredek kadın ezilecek." Böyle anlayanlar var. Ben böyle anlamıyorum. Benim erkeğe itaatten anladığım, "Kadın kocasına saygısızlık etmeyecek, onunla mücadeleye girmeyecek, erkeğin ailedeki otoritesini kabul edecek."

Allah (c.c) bu ayette saliha kadınları "kâinat" olarak vasıflandırmıştır. "Kunut" severek isteyerek itaat üzere olmak, demektir. Zoraki, hoşlanmayarak, içinde sıkıntı duyarak ara sıra yapılan bir itaat değil, tam aksi isteyerek, severek, içinden gelerek itaat edilmesi Rabbimizin emridir.

Daha sonraki bölümde "Feminizm" putunun eleştirisi yapılarak, Müslüman kadının feminist, feministlerin de Müslüman olamayacağı -ben böyle anlıyorum- belirtiliyor. (S.46)

"Namazını kılan, kocası kendisinden razı olarak ölen kadın cennete girer." Hadis-i Şerifi her şeyi açıklamaya yetiyor.(S.50)

EVLİLİK GEMİSİ KAPTANLARI NELERİ BİLMELİ? (S.51)

Öncelikle evlilik hayatını bir gemiye benzetelim. Erkek bu geminin kaptanıdır. Kadın da kıymetli bir yolcu, değerli bir emanettir. Sermayeleri de sevgidir. Birbirlerine ihtiyaçları vardır. Birlikte gitmeleri gereken bir istikamet vardır. Kaptan hem gemiden hem yolcudan sorumludur. Geminin yönetimi ve yolcuyu korumak kaptanın en önemli görevidir. Kaptan nasıl davranırsa bu yolcu ile güzel bir yolculuk yapma ihtimali yüksek olur?

Birincisi: Yolculuk öncesi yolcuyu doğru bilgilendirmek önemli.

İkincisi: Yolcu ile ilgili bilgi sahibi olmaya çalışın.

Üçüncüsü: Kaptanlık görevinizi yolcuya asla kaptırmayın.

Dördüncüsü: İyi bir kaptan iyi bir yönetici olmalıdır.

Beşincisi: Yolculukta yolcunun da isteklerini dikkate almak önemlidir, sevgi sermayesini batırmamak için.

Altıncısı: İyi bir yönetici sabırlı olmalıdır. İdare etmeyi bilmelidir. Sabırsızlıkla ve öfkeyle hareket etmemelidir. Yolcuya; güzeli, doğruyu göstermek için en iyi yolu bulmak için çalışmalıdır.

Yedincisi: Kaptan yolcunun ihtiyaçlarını bilmeli ve yolcunun makul ihtiyaçlarını mutlaka karşılamalıdır.

KADIN NEDİR? (S.55)

Kadın=Sevgidir, Duygudur, Kelimedir: Kadınlar, hayat enerjilerini kelimelerle toplarlar. Tatlı sözler, iltifatlar, hoş hitaplar, kadınları güzelleştirir. Kırıcı sözler ve eleştiriler yaşam enerjilerini bozar. Kadınlar kelimelerle sevmek ve sevilmek isterler. Kelimeler kadınlar için önemlidir. Kadınlar sevildiklerini, güzel olduklarını, iyi olduklarını duymak isterler. Yaptıkları işin takdir edilmesini beklerler. **Dil'dir:** Erkek, kulak olursa ona, güzel bir uyum yakalamış olurlar. Kadınların çoğu zaman konuşalım demeleri bile "beni dinle" demektir. **Ten'dir:** Yumuşaktır ve yumuşak dokunuşları sever. Hoyratlıktan, acelecilikten hoşlanmaz. **Gönüldür, Detaydır, Şefkattir, Neşedir, Candır:** Erkeğin canına can da katabilir, canından can da çıkarabilir. **Hayattır** Erkekten sevgi alamayan kadın, hırsını; paradan, alışverişten, oradan buradan çıkarmaya çalışır. Bu yüzden erkek, daha fazla kazanayım, diye muhabbetten çalmamalıdır. Çünkü kazandığını kadın bir şekilde harcamayı başarır. Muhabbet varsa daha çok çalışmaya da gerek yok zaten. Muhabbet olan evde, bereket mutlaka vardır.

Bu yüzden en önemlisi; gülü susuz, kadını sevgisiz bırakmayın.

EŞ HAKKI HESABI (S.59)

Bakara 222. ayet meali ile başlayan bölüm "Kul hakkı" üzerinde duruyor ve karı-koca hakkının en önemli kul hakları içerisinde yer aldığını belirtiyor.

Peygamberimize "Hayırlı, iyi kadın, nasıl olur?" diye soruluyor. Peygamberimiz:

"Kocası yüzüne baktığı zaman onu sevindirir, kocasının mevrû isteklerini yerine getirir ve onun olmadığı yerde hem malını, hem de nâmusunu muhafaza eder." diye tarif ediyor.

Başka bir hadis-i şerifte şöyle buyruluyor:

"Kadın beş vakit namazını kıldığı, Ramazan orucunu tuttuğu, namusunu koruyarak kocasına itaat ettiği zaman ahirette kendisine: 'Artık dilediğin kapıdan cennete gir' denilir."

KARI-KOCANIN MUHABBET SAATİ (S.64)

Uygulamanın özü şu: Çocuklar saat sekiz belki dokuz civarında odalarına çekilmeleri ve karı-kocanın baş başa kalmaları, dertleşmeleri, muhabbet etmeleri, cilveleşmeleri...

Bunun için de, çocuklarına "Biz akşam biraz baş başa kalmak istiyoruz, lütfen odanıza erken gidin" şeklinde demeleridir.

Bölüm sonu: "Muhabbet saati" uygulamasını tavsiye ederim. Yuvanızda sorunlarınızı azaltacaktır. Muhabbet etmek sevaptır. El ele tutuşun, göz göze bakışın, Allah(c.c)'ın rahmeti üzerinize olsun.

KADIN MISINIZ YOKSA BAYAN MISINIZ? (S.69)

Evliliklerde bu kadar sorun yaşanmasının temel sebeplerinden birinin kadınların "**bayan**" olmasından kaynaklandığını düşünüyorum.

"**Bayan**" ne tam kadındır ne de erkek. Biraz ondan biraz bundandır. *Feminizmin erkekleştirdiği kadındır "bayan"*.

Bölüm sonunda kadın ile bayan arasındaki farkı ortaya koyan bir test hazırlanmış.

İşte birkaç maddesi:

Kadın **teslimiyetçidir**. Bayan mücadeleci ve iddiacı.

Kadın **duygusaldır**. Bayan romantiktir.

Kadın gül ağacı gibi **esnektir**. Bayan odun gibidir, eğilip bükülmez.

Kadın **söyler**. Bayan söylenir.

Kadın **yumuşaktır**. Bayan serttir.

Kadın **fedakârdır**. Bayan eşitlikçidir.

KADINLARA NE OLDU? (S.72)

"Onların biri 'Kızlar Rahmân (olan Allah)'a aittir.' dediği halde kendisi ise onun (doğumu) ile müjdelendiği zaman yüzü kapkara olur ve kederinden yutkunup durur.

"Onlar, kızlar sūs içinde yetiştiği ve kavgaya (ve mücadeleye) açık (müsait) olmadığı için mi? (istemiyorlar da Allah'a nispet ediyorlar, O'nun olsun diyorlar.)

Zuhurf sūresi 18. âyet-i kerîmede kadınların yaratılışları ile ilgili çok önemli ipuçları var.

Rabbimizin kadın tarifi var: Kadınlar sūsü sever ve kavgaya meyilli olmaz.

Yaradan>ımız tarafından "kavgaya meyilli olmayanlar" diye tarif edilen günümüz kadınların çoğunluğu, maalesef ki yedi gün yirmi dört saat kavgaya hazırlar. Yeter ki bir dokunan olsun. Beden güçleri yeterli olmadığı için dilleri ile saldırıyorlar. Küfür, hakaret, alay, küçümseme psikolojik saldırı.

Fitrata uygun yumuşak olmak, uzlaştırmacı olmak aptallık; kavga etmek akıllılık oldu. Kadınların bu kavgaya hazır halleri elbette evlilikleri çok olumsuz etkiliyor.

KOCA İÇİN SÜSLENMEK CAİZ MİDİR? (S.76)

Kadının kocası dışındaki erkekler için süslenmesi caiz midir? Diye sorulması gerekirken ve kocası için süslenmesi gereken kadın, dışarı çıkarken süslenmeye başlayınca, böyle acayip durumlarla ve sorularla karşılaşılıyor işte.

Yazar burada, pislik saçan bir gazetede çıkan bir araştırmanın sonuçlarından yola çıkıyor ve görüşleri gayet güzel bir şekilde eleştiriyor.

Ve size güler misin, ağlar mısın? Dedirtecek bir bölüm.

Bir gurup hanımla bir yerde sohbet ediyoruz. Süslenme konusu açıldı, ben de "Bir kadın kocasının geleceği saatte aynaya bir bakmalı, saçını başını taramalı, kendine çeki düzen vermeli, güzel giyinmeli." dedim. Saçı açık, oldukça da süslü bir hanım "Ay ben süs köpeği miyim de kocam için süsleneyim." dedi. Şaşırdım kaldım. Dışarı çıkarken gayet güzel süslenmiş; fakat kocası için süslenmeyi bünyesi kabul etmiyor. Neden acaba?

İŞTE KAZANAN KADIN AŞKTA KAYBEDİYOR (S.81)

Newyork Times gazetesinde çıkan haberden bir bölüm:

"Londra'daki bir araştırma grubunun 35 yaşındaki yöneticisi Sasha Havlice, "Birçok aydın fikirli erkeğin kendilerinden daha başarılı kadınlar yüzünden cinsî ve hissî zorluklar yaşadığını görmek şaşırtıcı..." diyor.

Almanya'daki match.com adlı siteyi yöneten 43 yaşındaki Gesine Haag, "Erkekler kadınların başarılı olmasını değil, kendilerinin takdir edilmesini ister. Kadınların gece BlackBerry'yle oynaması yerine yatakta enerjik olmasını tercih eder..." diyor.

DÜŞMAN İLE AŞK (S.85)

Televizyonun insanoğlunun mutsuzluğunun baş sebeplerinden olduğu halde evlerin başköşelerini kapladığı, ahlaki değerlerin çöküşünde TV'nin rolü belirtiliyor.

Velhasıl, dikkaaat! Kendimizi ve ailemizi ekran başında kaybetmeyelim.

ERKEK DÜŞMANLIĞI (S.88)

Bir milleti yok etmenin yolu, aileyi yok etmektir. Aileyi yok etmenin en kestirme yolu da kadını erkeği birbirine düşman etmektir. Dizi ve filmlerden etkilenen kadın ve erkekler, gördükleri sanal bay ve bayanları bulamayınca, büyük hayal kırıklığı yaşamaktadırlar. Artık psikologlara gidip: "Kocam bana filanca dizideki gibi davranmıyor." Diyen kadınlar var.

Yazar şöyle devam ediyor. Bir hanım arkadaşım anlatıyor:

"Umre yapıyordum, bir Arap hanım kolumdan tuttu ve bana şöyle sordu:

"Türk erkekleri, dizilerdeki gibi, kadınları kucaklarında taşıyorlar mı?"

KADIN, HAKKINI DEĞİL AKLINI KULLANMALI (S.92)

Haklar değil **vazifeler** konuşulmalı. Kadınlar Allah'ın kendilerine verdiği iletişimle donanımlı müthiş zekâ ile gayet mutlu olabilir.

ERKEKLİK ADIM ADIM BİTİRİLİYOR MU? (S.97)

Biz feminizm hayranlığıyla kadınları kışkırtırken, batı aile kurumunun çöktüğünü görünce yaptığı yanlış fark etti; kadın ve erkeğin yaratılışına uygun olan geleneksel rollerine dönmesi üzerine toplantılar düzenliyor. Her geçen gün açıklanan yeni araştırma sonuçları kadın ve erkeğin yaratılış farklılıklarının ne kadar önemli olduğuna dikkat çekiyor. Fakat bizim bazı üniversite hocalarımız bile çıkıp, kadın ve erkek arasında çok da önemli farklılıklar olmadığını iddia edebiliyor. Cehalet üniversite hocası olmakla da bitmiyor demek ki.

Amerika'da, kadın kışkırtmacılığının zararları ve erkekleri nasıl tükettiğinin fark edildiği; bu konularla ilgili çalışmalar yapıldığı belirtilerek konu ile ilgili bir kaç kitap adı ve içinden kısa notlar veriliyor.

Erkeklerde az miktarda "kadınlık hormonu östrojen" kadınlarda da az miktarda "erkeklik hormonu testosteron" vardır. Testosteron aynı zamanda "cinsel istek hormonu" olduğu için kadında olunca, erkeğe karşı cinsel istek duymasını sağlıyor. Az bir testosteron kadına güzel bir cinsel hayat için yeterli oluyor.

Kadınlar feminizm tuzağı ile erkekleşirken hormonları da değişiyor. Kadın erkekleştiğinde vücudunda testosteron artıyor, cinsel isteği normalin üstüne çıkıyor. İşin kötüsü; saygı görmeyen, cesareti kırılmış, karısından çekinen erkeğin vücudunda da kadınlık hormonları artıyor."

ERKEKLER HAKKINDA MUTLAKA BİLİNMESİ GEREKENLER (S.103)

Yazar, "kadın erkek ilişkilerinde, çatışmanın sebebi, iki tarafın birbirlerini iyi tanımamasından kaynaklanıyor." Haklı tespitinde bulunduktan sonra erkeklerin özelliklerini sıralıyor:

1-Erkeklerin yaratılıştan getirdiği özellikler "liderlik, güç ve iddia"dır. Kadının yaratılış özellikleri teslimiyet ve şefkattir.

2-Erkekler koruma ve kollama güdülerini ile yaratılmışlardır.

3-Erkekler saldırıya genellikle saldırı ile cevap verirler.

4-Erkeklerin anlık kızgınlıkları vardır.

5-Erkekler, sert kadınlardan hoşlanmazlar.

Diğer bölümde erkeklerin değişken halleri başlıklı bölümden sonra **"KADINLAR HAKKINDA BİLİNMESİ GEREKENLER (S.110)"** bölümünde şunlar anlatılmaktadır:

Nisa suresi 19. Ayette Rabbimiz **"Kadınlarla iyi geçinin."** diye buyuruyor erkeklerle.

Sevgili peygamberimiz de **"Sizin hayırlınız, kadınlara karşı en hayırlı olanınızdır."** buyurmuş.

1-Kadınları tanımaya çalışın ama anlamaya çalışmayın, sadece anlayışlı olun yeter.

"Kadın mantığı dörtlü karışımından oluşur. Bu ayrılmaz dörtlü **"duygu, hayal, his ve akıldır"** Kadın hisseder, hayal kurar, düşünür, duygulanır ve karar verir. Bu yüzden kadınlar görünmeyenin ötesine de geçebilirler.

2-Kadınlar için hayatta en önemli şey **sevgidir**. Kadının havası, suyu, yaşam enerjisi sevgidir.

3-Kadın ve erkek dili farklıdır. Kadınlar yaratılış olarak iletişimle donanımlı yaratılmışlar.

4-Kadınlar konuşmayı severler ve eşinin onu dinlemesini isterler.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Aişe'nin yanına geldiği zaman **"Benimle konuş, bana bir şeyler anlat Aişe."** dermiş. Erkek kadını dinlemeyi öğrenirse, kadının konuşması onu yormaz, tam aksi dinlendirir, günün yorgunluğunu ve ağırlığını giderir.

5-Kadınlar; haşin, çok sert erkekleri de sevmezler, her dediğini yapan çok yumuşak erkekleri de sevmezler.

6-Kadınlar çabuk kırılırlar, bu yüzden her gerçeği duymak istemezler.

7-Kadın hem kolaydır, hem zordur. Kadın hem kurnazdır, hem saftır. Kadın hem bencil, hem fedakârdır. Kadın kendi içinde bile pek çok zıtlığı barındırır.

Kitabın ilginç bölümlerinden birisi de **"BU ÂYETİ Tİ KERİMEYİ KİMSE DUymasIN"** Demeyelim.

Bir hanım, ilahiyatçı arkadaşı ile bu âyet-i kerîme üzerine konuşmak istemiş. İlahiyatçı hanım onu susturmuş. **"Sus, bu âyeti hiç bir yerde söyleme, kimse duymasın! Olur ki söylediğin kişilerin içinde kalbi İslam'a ısınacak birisi olurda onu dinden soğutursun."**

Gelelim aşağılık kompleksine sahip olanları utandıran ya da nefislerine ağır geldiği için ret noktasına gelenleri zorlayan Nisâ Sûresi 34. âyet-i kerîmenin son bölümüne:

"Geçimsiz, kafa tutan, aldatmalarından endişelendiğiniz kadınlara gelince, onlara nasihat edin, sonra kendilerini yataklarında yalnız bırakın, daha sonra disiplin için hafifçe vurun. Eğer size itaat ederlerse artık aleyhlerinde başka bir yol aramayın. Çünkü Allah Yücedir, büyüktür."

Son söz: Rabbimizin ayetlerinden utanmaya-lım. Yaradan'ımızın verdiği akılla Yaradan'dan daha iyi olduğumuzu düşünüyorsak eğer, bu düşünceden dolayı kendimizden ve Müslümanlığımızdan utanalım.

"Maddiyat mı Muhabbet mi?" bölümünde (S.124) 'İki taraf da "eşya kalitesi" ile uğraşana kadar **"kendi kalitelerini artırmak"** için uğraş-salar, o zaman yola daha doğru adımlarla çıkmış olurlar.'diyerek çok yerinde ve doğru bir tespit-te bulunmuş yazar.

"ÇOK EVLİLİK TAVSİYE EDİLMİŞ MİDİR?" (S.126) bölümünden sonra, **"BAŞTAN ÇIKMAK SANILDIĞI GİBİ ZOR DEĞİL"** (S.133) şeklinde ilginç ve önemli bir başlık var:

Geçenlerde bekâr bir hanımla konuştum. Bir kaç şey sordu bana. İş yerinde evli bir adama âşık. Durumunu nasıl anlatacağını bilemiyor. Şirkette pek çok evli erkeğin arasında çalışan az sayıda kadından biri. Sabah akşam birbirlerini görürken konuşurken en son tutulmuşlar deli gibi. Ne yapacağını bilemiyor. Bir kere evli bir adamı sevmiş olmayı kendine yakıştıramıyor. Erkek karısından ayrılıp kendisiyle evlense onu çocuklarından ayırmaya kıyamıyor. İkinci olmayı kendine yediremiyor. Velhasıl çaresizlik içinde çırpınıyor.

Aldatmalar arttı. Bu sorunu "Erkeklerin gözü zaten dışarıda." diyerek çözümsüz bir şeymiş gibi sunmak yerine aldatmaların ya da kumaların artmasında toplumsal düzenin etkisini neden sorgulamıyoruz? Artık kadın aldatmasını da konuşmak lazım. Onda da ciddi artışlar var.

Allah'ı Teâla Kur'an-ı Kerim'de Nur Suresi 30-31. âyetlerde **"Mü'min erkeklere söyle gözlerini sakınsınlar- Mü'min kadınlara da söyle gözlerini sakınsınlar."** buyuruyor. Ve bakışların önemine dikkat çekiyor.

İnsan düşünceleri ile elektrik üretiyor ve bu elektrikler bakışlarla başkalarına geçiyor. Bu yüzden kendini kontrol etmenin en iyi yolu gözleri kontrol etmektir. Dokunma ya da göz teması olduğunda beynimiz, sevgi ve bağlılık hormonu olan "Oksitosin"i hızlı bir şekilde üretmeye başlıyor. Çocuklarımız ve sevdiklerimizle konuşurken gözlerinin içine bakmak ve dokunarak konuşmak bu yüzden aradaki sevgiyi ve bağlılığı artırıyor.

Biz bu hormonun adını, varlığını ve nasıl ürettiğini bilmesek de Sevgili Peygamberimiz ailede muhabbet için bu hormonu çalıştırmaya işaret etmiş: **"Bir erkek karısına baktığı, karısı da kendine baktığı vakit Allah her ikisine de rahmet nazarı ile bakar ve erkek karısının elini tuttuğu zaman her ikisinin de günahları parmakları arasından dökülüp gider."**

Ne kadar güzel. Karı koca el ele tutuşuyorlar, göz göze bakıyorlar, muhabbet ediyorlar mutlu oluyorlar. Bir de günahlarından hafifliyorlar, Allah(c.c)'ın rahmetine mazhar oluyorlar. **Romantizm arayanlara işte romantizm, hem de en sevaplısından.**

Kadın ve erkek birbirini her zaman çeker. Allah(c.c) yüce kitabımız, hayat rehberimizde **"Zina yapmayınız."** demez **"Zinaya yaklaşmayınız."** diye uyarır. Baş başa kaldığında, yaklaştığında kendini kontrol etmek çok zordur çünkü. Ateş ve barut patladığında sadece iki kişi etkilenmez, aynı zamanda etrafı zararlı. Bu yüzden çok önemli bir konudur.

"Ben kendimden eminim, karımdan başkasına yan gözle bakmam. O benim bacım sayılır." falan hikâye. Kendine güvenenler daha fazla hata yapıyor.

"Gönlü temiz tutmak için göze dikkat etmek lâzım."

"ALDATILMA KORKUSU" EVLİLİKLERE ZARAR VERİYOR (S.138)

KADINLAR İÇİN GÜZEL KALMANIN SIRRI (S.141)

Güzelliğin ana reçetesi **KAVGADAN KAÇINMAKTIR.**

Kavga, kadını çirkinleştirir

Kavga, kadını erken yaşlandırır

Kavga, kadını yorar

Kavga, kadını hasta eder

Kavga, kadının saçlarını döker

Kavga, kadını aptallaştırır

Kavga, kadını yalnızlaştırır

Akıllı bir kadın, önce kendi için, beden ve ruh sağlığı ile mutluluğunu düşünerek kavgadan kaçınır.

Kavga; erkek için acı bir yemekse, kadın için zehirdir.

Bunun için "Kavgadan kaçınma diyeti" yapmak gerekiyor:

Diyetimizin ana şartları "asık yüz yok, eleştiri yok, suçlama yok, savunma yok, şikâyet yok" Bunlardan uzak durun.

"Tatlı dil, güler yüz, takdir ve teşekkür serbest."

S. 146'da "BOŞANMALAR ARTTI" denilerek sebepleri sıralanıyor. Bunda en önemli sebeplerden birinin **"Kadının erkekle iktidar mücadelesine girişmesi"** olduğu belirtiliyor.

Kitap 'hitamuhu misk' kabilinden "SEVGİLİ PEYGAMBERİMİZ EN İYİ ÖRNEK" (S.151) ve "KUR'AN VE SÜNNETİ HAKEM YAPMAK" (S.158) başlıklarıyla son buluyor.

Birinci başlık altında; Evlilik gemisinin örnek kaptanı Allah Rasulü Efendimiz'in olması gerekir. O eşlerine karşı hep sevgi ve merhamet ile yaklaşmıştır. Peygamberimiz sadece eşlerine değil, çocuklarına ve sahabe hanımlarına da aynı şekilde davranmıştır. Ensar hanımları "O bize bizden daha merhametliydi." demişlerdir. Her konuda örneğimiz ve önderimiz olan Rasulullah(s.a.v)'ın aile hayatı ile ilgili güzel örnekler sıralanmış.

"KUR'AN VE SÜNNETİ HAKEM YAPMAK" bölümünde ise, Aile mutluluğuna tek çare: "Kur'an ve sünneti hakem yapmak" diye giriş yapılmış ve Nisâ sûresi 59. âyet-i kerîme referans gösterilmiş. Rab-bimiz şöyle buyuruyor:

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resûlüne itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de... Herhangi bir şey hakkında çekişerseniz (anlaşamazsanız) eğer gerçekten Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, onu, Allah'a ve Resûlüne arz edin. (Kur'an ve sünnetle halledin.) Bu (sizin için) daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir."

Allah ve Rasûl'ün sözlerinden uzaklaştıkça kafalarımız laikleşiyor, dini ve dünyayı ayırmak istiyoruz.

Allah ve Rasûl'ü mutluluk formülünü vermiş. Elimizde Kur'an gibi bir hazine ve Hadis-i Şerifler gibi yol gösterici varken sahte mutluluk reçetelerine ihtiyacımız yok. Mutluluk çok yakınımızda...

İslam'da Tesettür - II

Hicret İMAMOĞLU

Tesettür ve hicabla ilgili geçen sayıda geniş izahatta bulunmuştuk. Şimdi bu yazıyı hazırlamamıza asıl sebep olan ve günümüzde tekrar tekrar gözden geçirilip yapılmaması gereken, çok önemli bir konu olan teberrüc hususunu açıklamaya gayret edelim:

Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır:

"Evlerinizde oturun. İlk cahiliye (çağı) kadınlarının açılıp saçılması gibi açılıp saçılarak (kınta kınta) yürümeyin." (Ahzab/33)

Teberrüc: Bir kadının kocasından başka kim-selere ziynetlerini (altın, gümüş, gerdanlık...) ve fiziki güzelliğini teşhir ederek göstermesi, böbürlenerek ve kıntarak yürümesidir.

Ayetteki çağrı her ne kadar Peygamber hanımlarına yapılmışsa da, tüm mü'mine kadınlar da yönelik bir emirdir.

İlk cahiliye çağı kadınlarının toplum içerisindeki dış görünümünü anlatan "**teberrüc**" kavramını müfessirler, şu şekilde açıklıyorlar:

"Kadın çıkar erkekler arasında gezebilirdi. Kadınlar evlerinden dışarı çıktıkları zaman, nazlanarak, kıntarak, üzerlerine ilgi ve dikkatleri çekerek yürürlerdi. Bu ayetle Allah (c.c) bundan mü'mine kadınları menetti. Teberrüc, kadının örtüyü başına bağlamadan onu bırakması; gerdanlık, küpe, boyun ve boğazını açık bulundurmasıdır. İşte o günün çıplaklığı, açıklığı bu idi."

Bu demek değildir ki, "cahiliye kadınları hiç başörtüsü kullanmıyordu. Fakat onlar, yalnız enselerine bağlar veya arkalarına bırakırlar, ya-

kaları önden açılır, ziynetleri görünürdü. Yani halaylık yaparlardı. Demek ki son zamanlarda çağdaşlık, asrilik sayılan kerdenküşalık (açıksa-çıklık) böyle bir eski cahiliyet şiarı idi. İslam bu açıklığı yasaklayıp, kadınları başörtülerini yakaları üzerine vurarak örtünmeleri farz kıldı.¹

Ebu Hureyre'den (r.a) rivayet edildiği-ne göre, Rasulullah (s.a.v): "**İki sınıf insan vardır ki, bunlar ateş ehlidirler. Birincisi, sanki hiç elbise giymemiş gibi ince ve dar elbise giyen kadınlardır. Bunlar bu elbiseleri erkekleri kendilerine celbetmek için giyerler. Bunların saçları da hörgüçlü develerin hörgücüne benzer (saçları kabartılmış). Bunlar cennete girmedikleri gibi, çok uzaktan duyulan cennet kokusunu dahi alamayacaklardır.**"² buyurmuştur.

Kadınların başlarının deve hörgücüne benzetilmesi, çeşitli bağ ve sargılarla sararak onları büyüttükleri içindir. Yani başörtünün altında da olsa, tepeye toplanan saçların dikkat çekici olmaması gerekir.³

Şimdi de günümüzde oldukça kullanılan ipek eşarbin hükmünü açıklamaya gayret edelim: Hz. Ali, Rasulullah (s.a.v) bana bir "siyera" (ipek cinsinden bir kumaş) kostüm vermişti. Onu giyerek dışarı çıktım. Ama (peygamberimizin) yüzünden O'nun bana kızdığını anladım

1 Ramazan Altıntaş, Bütün Yönleriyle Cahiliyye, s.45, Ribat Yay., Konya 1990

2 Müslim, Kitabu'l-Libas, 125, Ebu Hüreyre'den

3 Asım Uysal, İzahlı Kadın İlmihali Ansiklopedisi, Konya, Uysal Yayınları

ve onu derhal yırtarak yakınlarım olan kadınlar arasında paylaştırdım; demiştir. Müslim'deki rivayetinde Rasulullah: "Onu ben sana giyesin diye göndermedim, yakınlarından kadınların başörtüsü yapmaları için bölesin diye gönderdim." Buyurduğu ilavesi vardır. Demek ki ipeğin ipek olduğu için başörtüsü olarak kullanılmasında bir beis yoktur. Başörtünün mahzurlu olması, ipek olmasından değil, süslü-püslü olup, "teberrüc" (sayılacak bir başörtüsü) kapsamına girmiş olmasından dolayı olabilir. Yani rengi ve deseniyle cazip olup, "teberrüc" sayılacak bir başörtüsü, ipekten olmasa bile kadın için mahzurludur. Böyle bir başörtüsü ile de tesettür gerçekleşir, ancak teberrüc yaşağına uyulmamış olur. Rengi ve deseni ile teberrüc kapsamına girmeyen bir başörtüsü, ipek olsa bile mahzurlu olmamalıdır. (Allâhu Âlem) ⁴

Kur'an'ın "evlerinizde oturun"... (Ahzab 33) buyurmasını, her selim akıl sahibi insan anlar ki, eve kapanıp, boşu boşuna gününüzü gün edin anlamı çıkmaz. Bu, çıkmazı gerektirecek, şer'i bir ihtiyacınız dışında, gereksiz yere, cahiliye kadınlarının açılıp, saçıldığı gibi dışarı çıkmayınız demektir.⁵

Teberrücden korunamayan kadınlarla İslami bir cemiyet kurulamayacağı için de ilk İslam toplumunu oluştururken Allah'ın Resulü mü'mine kadınlardan teberrüc yapmayacaklarına dair biat alırdı.

Teberrüc; zinaya, boşanmalara, ailelerin dağılmasına, sapık akımlara zemin hazırladığı için haram kılınmıştır. Dolayısıyla dinimiz "dolaysız çıplaklığı" ve teberrüc dediğimiz "örtülü çıplaklığı" da yasaklamıştır.

Günümüzde "Tesettür Giyim" reklâmı altında yeni bir tehlike hortlamış bulunmaktadır. Bir takım firmalar, ürettikleri İslam'a uygun (!) modellerle Müslüman genç kızları adeta esir aldılar. Yırtmaçlı elbiseler, taşlanmış ipekten yapılmış çeşitli pardösüler, kaplar, tunikler, albenili başörtüler genç kızların hücumuna uğruyor. Gerçekten de bu sektör çok başarılı (!) oldu ve Müslüman kızları bir tüketim kölesi yaptı. Pardösülerin yakaları inip kalkıyor, göğüs kısmı açılıyor, kapanıyor, bir kemerle pardösünün vücuda daha da oturması sağlanıyor. Çeşitli takılar, zincirler, halkalar, iri iri düğmeler de aksesuar olarak bu pardösülerin şıklığını, çekiciliğini tamamlıyor.

4 Faruk Beşer, Hanımlara Özel Fetvalar, c.2, s.130, Seha Yayınları, İst-1890

5 Ramazan Altıntaş, A.g.e, s.46

Gerçek Tesettür

Altını göstermeyecek şekilde **KALIN**

Avret yerlerini örtecek kadar **UZUN**

Vücut hatlarını belli etmeyecek derecede **BOL** olmalıdır.

Hâlbuki başörtülü kıyafette aranan şartlar şunlardır:

1. Başörtüsü, saçları ve boynu kapamalıdır:

Bir düğün topluluğunda, başörtülerini ince ve şeffaf alan kadınlara Hz. Aişe (r.a): "Siz (Nur Suresine inanmıyor musunuz? (Mü'min) kadın böyle giyinir mi?" diyerek başörtüsünün kalın ve saçın rengini göstermemesi gerektiğini söylemiştir.

"Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve Mü'minlerin kadınlarına söyle! (başörtülerini üzerlerine alsınlar. Böyle yapmaları, tanınmalarını ve eziyetlere uğramamaları için, daha iyidir." (Ahzab/59)

Cilbab bahsinde beyan ettiğimiz üzere, kadın, dışarı çıktığı zaman yani mahremlerinin görebileceği yerde, başörtüsünün üzerine bir de "cilbab" (örtü) atmalıdır. Ama vücudun üst kısmını omuzları ve göğüsleri örten geniş bir başörtüsü de cilbab sayılabilir diyenler de vardır.

2. Başörtüsü, saçı gösterecek kadar seffaf olmamalı:

Dihye b.Halife el-Kelbiyye diyor ki: Rasulullah (s.a.v)'a Mısır'dan ince keten kumaşları gelmişti. Bir parça da bana verdi ve: "Bunu ikiye böl, birisi ile kendine gömlek yap, diğerini hanımına ver, kendisine başörtüsü yapsın" dedi, (başörtüsünün genişliğine dikkat) ben dönüp gideceğim zaman: "Hanımına söyle, altına bir kumaş daha giysin; saçlarını göstermesin" dedi.⁶

3. Başörtüsünün altına giyilecek beden kıyafeti olacak bir pardösüde şu özellikler bulunmalıdır:

a) Pardösülerin ya da daha değişik dış elbiselerin geniş olması, kadın vücut hatlarını belli etmemesi gerekir. Yani batı medeniyetinin bize fırlatıp attığı elbiseler gibi olmamalıdır. O öyle bir medeniyettir ki, modacılar göğüsleri, belleri kalça v.s. yerleri açığa çıkararak elbiseleri bütün duygu ve şehvetleri tahrik edecek elbise üretirler. İşte böylesine pardösü ve manto giyenler de giyinik çıplaktırlar. Böyle bir kıyafet de fitnedir.

b) Erkek pardösülerini ve gayr-ı Müslim kadınların özel kıyafetlerini andırmamalı, benze-memeli.

c) Kadının topuklarına kadar ayaklarını, yenleri (bilek kısmı) açılmayacak şekilde kollarını örtmeli.

d) Rengi, nakış ve dikişleri dikkat çekici olmamalıdır. Dikkat çekici renkli başörtüler giyilmemelidir. Koyu renkli başörtüler giyilmelidir.

e) Başında sade süssüz ve geniş bir üstlük vazifesi gören başörtüyle ve yukarıdaki özelliklere sahip abiye ya da pardösüyle kapatan kıyafet, adına ne denirse kadının dış elbisesi sayılabilir.⁷

4. Başörtülü kıyafette pantolon ve çorap meselesi:

Kadınlarımızın ve genç kızlarımızın cilbblarının veya pardösülerinin altına pantolon giymeleri mahzurlu olmadığı gibi övülen bir uygulamadır.

Hiz. Ali Efendimiz (r.a)'ın rivayetinde şunlar anlatılmaktadır: "Bulutlu ve yağmurlu bir günde Baki'de Rasulullah'la beraberdik. Merkebe binmiş bir kadın geçiyordu. Merkepten düşe-

cek oldu da Rasulullah (bir yeri açılır endişesiyle) ondan yüzünü döndü. Orada bulunanlar: "Kadının pantolonu (sirvalı var) üzeri açılmaz" dediler de Rasulullah: "Pantolonlar (sirvaller) edinin. Çünkü onlar en iyi örtücüdür. (Kadınların avretini) de dışarı çıktıklarında onlarla koruyun" buyurdular.⁸

Kadın, dış elbisesinin altında sirval-iç don (pantolon) giyebilir. Bunu da daha iyi örtünmek için yapmışsa güzel bir iş yapmış olur. Ancak hadislerde geçen 'sirval'i bugünkü pantolonlar gibi tam tamına anlamak da yanlış olur. Eğer paçalar gözükecekse onları erkek pantolon paçalarından farklı yapmalıdır. Erkek pantolonundan farklı olmalıdır. Albenili olmamalıdır. Aslında Anadolu kadınlarının giydiği ve 'dizlik' tabir edilen uzun iç donu "sirval" tarifine daha yakındır. (Allâhu Âlem)⁹

Önemli bir konu da, başörtü ve pardösü giyen bayanların dizkapağından aşağısına giydikleri Jartiyerli-Jartiyersiz diye bilinen naylon çorap giymeleri konusudur. Bacakların rengini ve şeklini gösteren bu tip çoraplarla yabancı erkeklere gözükme caiz değildir.¹⁰

Ayrıca (Nur suresi 31.ayette belirtildiği gibi) kadınların, ayaklarını yere vurdukları zaman ses çıkaran ayakkabıları giymeleri haramdır. Giyilen ayakkabının görünüş olarak ziynet hükmüne girmemesi ve cinsel duygu vermemesi gerekir. Erkeklerin, kadınları görmeseler bile ayakkabılarından çıkan seslerden etkilendikleri bazı psikologlarca tespit edilmiştir.

HAREMLİK-SELAMLIK

Dinimize göre kadın erkek ilişkilerindeki sınırlamalardan biri de yabancı erkek ve kadınların bir arada oturmamaları hususudur. Oturma mekânlarının ayrı olmasına "Haremlik ve Selamlık" adı verilmiştir.

Haremlik, harem kelimesinden gelir. Harem ise; Arapça bir kelimedir. "Haram", "Hürmet", "Mahrem", "Muhterem" ve "ihtiram" kelimeleriyle aynı köktendir. Haremin manası, kişinin özenle koruduğu ve uğrunda savaştığı, şehadet göze aldığı mukaddes şeydir. Örneğin adamın harem, ailesi, kadınları ve himaye ettiği şeydir.¹¹

8 Münavi, Feyzü'l-Kadir, c.1, s.109-110

9 Faruk Beşer, Hanımlara Özel İlmiyal, s.150, Nun Yay.

10 Hasan Çalışkan, Örtünme ve Çıplaklık, s.123

11 İbn-i Manzur, Lisani'l-Arab, c.12, s.120-123, Beyrut-1955

6 Ebu Davud, Kitabul-Libas

7 Faruk Beşer, Hanımlara Özel İlmiyal, S.150, Nur Yayınları

Haremlik, İslam toplumunun bir vasfı olarak İslami aile içerisinde kadına nikâhı düşenlerin girmelerinin yasak olduğu ve sadece kocasının ve nikâhı düşmeyenlerin girebildiği evlerin özel bölümüne denir.

Selamlık ise, İslami aile içerisinde erkeklerle açık olan evin özel kısmına denir. Şunu bilelim ki; haremlik selamlık keyfi bir uygulama ve hadise değil, şer'i naslardan kaynaklanan Rabbani bir mecburiyettir. Haremlik-Selamlık; kitap, sünnet ve sahabe-i kiramın icma-ı ile sabit olan bir husustur. İslam dini, "nesil emniyeti'ne önem vermiş ve zinaya yol açan her türlü davranışı mefsetet hükmüne dâhil etmiştir.¹²

Hanefi fukahası; nikâhlanmaları, neseb, süt emme ve diğer sebeplerden dolayı "ebediyen" haram olanların bir arada oturmasının bir mahzuru olmadığı hususunda müttetik-tir. Nikâhlanmaları, "muvakkat" olarak haram olanlara gelince: Bunlar bir arada oturamazlar. Mesala, bir mü'min erkek baldızı ile bir mü'min kadın da; kocasının kardeşleri (kayınları) ile bir arada oturamaz. ¹³(Bazı âlimlere göre, ille de kayına veya (nikâhlanmaları "muvakkat" olan) enişte gibi kimselere çıkılması icab ederse, kadın tam tesettürüne, oturuşuna, kalkışına, gülüşüne, konuşmasına, onların yanında kokulanmamaya, süslenmemeye ve onlarla teki tekine bir odada kalmamaya dikkat etmek şartıyla bir arada bulunabilirler) fakat yine de bir arada bulunulmaması en uygun olan görüştür.

Mutlak müctehid Hasan-ı Basri (r.a) şöyle diyor: "Erkekler ile kadınların beraberce (karma bir şekilde) toplanmaları, bir arada bulunmaları bid'attır.¹⁴

Şunu bilelim ki; "Haremlik-selamlık tatbika-tı; Kur'an ve Sünnet'den bir delile dayanmaz. Kötülüğü önlemek gerekçesiyle fukaha tarafından tanzim edilmiş kurallardır" diyen kimse, İslam'ın temel hedeflerinden habersizdir. Müctehid imamlar, keyiflerine göre kural tanzim etmekle suçlayan tipler, büyük bir hata içerisinde-dir.¹⁵

Haremlik ve selamlık tatbikatı; "Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir fuhuştur ve kötü bir yol-

dur." emr-i ilahisinin (İsra suresi ayet 32'nin) doğrultusunda atılan Rabbani bir adımdır. Haremlik ve selamlık prensibinin altyapısı örfü adet değil, ayet ve hadistir. Ahzab suresinin 53. ayeti bu konuyla alâkalıdır.

"Ey iman edenler! Bir yemek için size izin verilmiş olması hali müstesna, Peygamber'in evlerine girmeyin. (Yemeğe çağrılıp da girdiğiniz vakit de) yemek kabını gözetlemeyin. Davet edildiğiniz vakit girin. Yemeği yediğinizde hemen dağılın. (Yemekten sonra) sohbete dalmayın. Çünkü bu hareketiniz peygamberi üzüyor, fakat o (size bunu söylemekten) hayâ ediyordu. Ama Allah, hakkı söylemekten çekinmez. PEYGAMBERİN HANIMLARINDAN BİRŞEY İSTEDİĞİNİZ ZAMAN HİCAB/PERDE ARKASINDAN İSTEYİN. Bu, hem sizin kalbleriniz, hem de onların kalbleri için daha temiz bir davranıştır. Sizin Allah'ın Rasulünü üzmeniz ve kendisinden sonra onun hanımlarını nikâhlamanız asla caiz olmaz. Çünkü bu, Allah katında büyük bir günahtır." M.Hamdi Yazır (r.a) şöyle diyor: "Artık onlara bir hicab: Yani görülmelerine mani bir perde, bir siper arkasından sorun. Bundan böyle "harem" farz kılınmıştır ki, o zamana kadar Araplarda adet değildi."¹⁶

Dikkat edilirse haremlik ve selamlık uygulaması, İslam medeniyetini cahiliye medeniyetinden ayıran Rabbani bir alâmettir.

12 Mustafa Çelik, Uydurma Hadislerle Kadın Aleyhtarlığı, s.170, İst.-1995, Ölçü Yay.

13 Mustafa Çelik, A.g.e., s.170

14 Aliyyü'l-Kari, El-Esraru'l-Merfua, s.97, Beyrut-1986

15 Yusuf Kerimoğlu, Fikhi Meseleler, c.2, s.43, İst-1989, Ölçü Yay.

16 M.Hamdi Yazır, A.G.E., s.130

Yukarıdaki ayetin tefsirinde Cessas (r.a) şöyle diyor: **"Bu hüküm (hicab/perde arkasından isteme), her ne kadar özellikle Rasulullah ve onun zevceleri hakkında inmişse de, manası onlara da başkalarına da şamildir. Çünkü biz Allah'ın sadece ona has kıldıkları dışında Rasulullah'a uymak ve onu örnek edinmekle memuruz."**¹⁷

Bir gün Hz. Peygamber ashabına: "Kadınların yanına girmekten sakının." buyurdular; Ashabdan biri: Ya Rasulullah, hısım, akraba için ne buyurursunuz? deyince: "Hısım-akraba, ölümdür" cevabını vermiştir. Yani mahrem olmayan hısım-akraba da aynıdır. Hatta onun ihaneti daha fecidir."¹⁸

Yukarıda hısımdan maksat kocanın babaları, kayın birader ve geri kalan akrabalarıdır. Kadı İyaz da "Bir kadının kayınbiraderleriyle baş başa kalması dinde fitneye ve helake sebep olur. İşte Rasulullah bunu ölümle nitelendirmiş ve bu sözü söylerken de şiddet makamında söylemiştir."¹⁹ der.

Ümmü Seleme (R.Anha) validemizden rivayet edilen hadis-i şerif, bu tatbikatın, bizzat Rasulullah (s.a.v)'a dayandığını göstermektedir. Hadis şudur: "Hicap (örtü) ayet-i kerimesi geldikten sonra, Ben ve Meymune Rasul-i Ekrem'in yanında otururken, âmâ Hz. İbn-i Mektum (r.a) yanımıza çıkageldi. Bunun üzerine Rasulullah (s.a.v) bize: "perde arkasına çekilin" dedi. Biz "Ey Allah'ın Rasulü!... O âmâ değil mi? Bizi ne görür, ne tanır" dedik. Bunun üzerine Resul-i Ekrem (s.a.v): "Siz de âmâ mısınız? Onu görmüyor musunuz?"²⁰ buyurdu. Dikkat edilirse; gözleri (harama bakmaktan) sakınmak noktasında, kadınlara-erkek arasında pek fark yoktur. Bu hadis-i şerifin şerhinde İslam âlimleri çeşitli açıklamalar yapmıştır.

Hadis şarihlerinden Azimabadi (r.a) şöyle diyor: "Gerek İmam-ı Şafii ve gerekse Ahmed b.Hanbel (r.a) Ümmü Seleme'nin hadisini delil getirerek erkeklerin kadınlara bakmalarının haram olduğu gibi, kadınların da erkeklere bakmalarının haram olduğuna kail oldular. İmam-ı Nevevi (r.a) de bu iki imamın görüşünü esas görüş olarak kabul eder. Buradaki haram fitne korkusu olduğu zamandır. Kadınlar için fit-

ne korkusu erkeklerinkinden daha şiddetlidir. Rasulullah (sav)'ın kendi hanımlarını Abdullah İbn-i Ümmü Mektum (r.a)'ın gelişi esnasında hicab'ın perdenin arkasına gönderdiler. Nitekim kadınlarının mutlak olarak kendisini görmemeleri için değil, belki onların yanında Ümmü Mektum (r.a)'un avret yerlerinden bir kısmı açılır da Abdullah İbn-i Ümmü Mektum (r.a) farkında olmaz, fakat Rasulullah'ın hanımları o anda açılan avret mahallini görmesinler diye hicabın/perdenin arkasına gönderildiler. Nitekim kadınların çarşıya, mescide gitmelerine verilen izin de bunu teyit etmektedir.²¹

İslam ulemasından Seharanfurî (r.a)'de şöyle diyor: "Cumhur ulema'ya göre kadının ecnebi/yabancı olan bir adamın göbeğinden aşağı dizlerinden de yukarısının dışındaki yerlere fitne korkusu olmadığı zaman bakması caizdir. Yukarıdaki hadis-i şerif de hem men vardır ve hem de ruhsat vardır. Men durumu, fitne korkusu olduğu zamana hamledilmiş, ruhsat durumu ise fitne korkusundan emin olduğu ana hamledilmiştir."²²

Günümüzde bazı Müslüman hanımların, amca çocukları, teyze çocukları ya da komşu çocukları ile evlerine alabildiğine pervasızca, karışık olarak, güle oynaya, senli benli oldukları gözlenmektedir. "O benim kardeşimdir, bundan kötülük sadır olmaz. İş buraya kadar götürmek aşırılıktır" diyenler gerçekten İslam'ın kurallarını tahrip edenlerdir. Bunlar en azından dini kuralları çiğnemenin cezasını çekeceklerdir. Hiçbir mü'min: "Benim kalbim temizdir" deyip, İslami hudutları çiğneyemez. Çünkü bütün mü'minlerin kalpleri temizdir. Zira kalb temizliği imanla ilgili bir hadisedir.

Dünya üzerinde mâlum olduğu üzere kadında utanma duygusunun erkekte de kıskanma mefhumunun yok olması sebeplerinden biri de Haremlik-Selamlık konusuna riayetsizliktir.

Bu hususta en iffetli yol, kadının yanına erkeğin girmemesi, kadının da erkek cemaatine çıkmamasıdır. Başka bir ifade ile Haremlik-Selamlık kuralına uymaktır. Müslümanlığımız da bunu gerektirir.

Bazıları diyor ki: "Kadın tesettürlü olduktan sonra erkeklerle bilhassa akrabalarla (birbirlerine nikâhları düşenlerle) bir arada oturmalarının

17 Mustafa Çelik, A.g.e., s.174

18 Sahih-Buhari

19 Ahmed Davutoğlu, Sahih-i Müslim Terc.Şerhi

20 Mustafa Çelik A.g.e., s.179

21 Mustafa Çelik A.g.e., s.179

22 Mevlüt Özcan, Sorumsuzca söylenen sözler, C.2, s.202, Sabır Yay., İst.

da sakınca yoktur, oturabilir, karşılıklı konuşabilirler(!).” Böyle bir düşünce tarzının yanlışlığı ortadadır. Kadın-erkek bir arada bulunduktan sonra açıklıktan, kapalılıktan, söz etmenin manası nedir?

Kadın, evinde veya evinin dışında kocasını, arkadaşını karşılar onunla sohbet eder, tartışır ve çayı, yemeği vesaire gibi ikramlarda bulunur ve tokalaşırsa o kadının açık veya kapalı olmasında bir farklılık sayılmaz. Zira Allah (c.c) birini erkek, birini kadın yaratmış, birbirine karşı meyil ve arzulu yapmıştır. Bu kanunu değiştirmeye kimsenin gücü yetmez.²³

“Sen benim ahiret bacımsın, ben de senin dünya-ahiret kardeşin” şeklinde bir söz de haremlik ve selamlık kuralını çiğnemeye mazet sayılamaz. Zira İslam dininde nâmahrem (nikâhı düşenler) olanlar veya mahrem (nikâhı düşmeyenler) olanlar insanların bakış açılarına göre değiştirilemez. Biliyoruz ki İslam’da mahremiyet, nesep, sıhriyet ve süt emme yollarından birisiyle olur. (Nisa 23) Bu üç yoldan başka bir şekilde olması mümkün değildir. Ahiretlik, bacılık, kardeşlik ve kirvelik şeklinde mahrem olma dinimizce asla söz konusu değildir. Çünkü Ahzab suresi 53. ayet-i celilesi nazil olduktan sonra yıllarca Rasulullah’a hizmet etmiş olan ve hanımlarıyla sohbet eden Enes (r.a)’ın artık eskisi gibi yanlarına girmesinin menedilmesi²⁴ bizdeki şekliyle suni kardeşliklerin ve onun doğurduğu serbestliğin ne denli anlamsız olduğunu ifade etmeye yetmez mi?

Zira Rasulullah (s.a.v)’ın hanımlarının, mü’minlerin anneleri olması, buna rağmen ilişkilerin öz anne ile olan münasebetlere benzememesi gösteriyor ki, sun’i bir mahremiyet İslam’da asla söz konusu değildir.

Ayet-i Kerime’nin sonunda belirtilen ‘kalplerin temiz kalması’ şeklindeki illet özellikle bizleri uyarmalıdır. Çünkü bu ilahi hitap hususen ashab-ı kirama ve Nebi’nin hanımlarına yöneltilmiştir. Onlar Rasulullah’ın terbiyesi altında yetişmişler ve O’nun, “Ashabıma sövmeyin, sizden herhangi biriniz Uhud dağı kadar altın tasadduk etseniz, değil onların, bir ölçeğine dahi ulaşamazsınız.” Övgüsüne nail olmuşlardır. Buna rağmen şu fesat çağında “bizler bacı-kardeş olduk” yahut “kalbimize bakın” demenin ne anlamı olabilir? Şüphesiz böyle bir iddiada bulunmak hiçbir mü’min’in haddine düşmeye-

ceğine göre bu nev’i yapmacık ve göstermelik mahremiyetlere bir an önce son vermek ve geçmiş için de Allahu Teâla’ya tevbe etmek, mağfiret talep etmek en doğru yol olacaktır. Çünkü kimlerin kimlere mahrem sayıldığını ve adabının ne olduğunu tayin edecek olan Allah ve Rasulüdür. Allah’ın emirlerinin dışına çıkarak yeni yeni bid’atler uydurmak İslam’ın özüne aykırı yaşayışlar içerisine girmek, dalaletten başka bir şey olamaz. Aslında bütün mü’minler birbirlerinin kardeşleri ve dostlarıdır. Kardeşlik ve dostluk bağlarını kuvvetlendirecek hususlar elbette ki dinen de arzu edilir. Ancak yapılacak şeyler, İslam’ın hoş gördüğü meşru usullerle olmalı. Allah’ın koymuş olduğu sınırlar ve hükümler çiğnenmemelidir.”²⁵

Mevzuumuza Mevdudi (r.a)’nin şu veciz sözleriyle son veriyoruz:

İSLAM ŞÖYLE DİYOR:

“-Ey kadınlar! En iyi barındığınız, oturma-çağınız yer, her şeyden evvel kendi evinizdir. Aile çerçevesi dışında kalan meselelerden sizi sorumlu tutan yok... Huzur içinde, rahat rahat, size yakışan bir vakarla evinizde oturunuz. Evinizin işlerini görünüz. Ve evinizle ilgileniniz Fakat zaruret icabı sokağa çıkmanız gerekiyorsa, bu konuda size izin verilmiştir. Fakat iffetinizi ve namusunuzu korumalısınız. Herkesin dikkatini çekecek şekilde giyinmeyiniz. Başkalarını sizinle meşgul olmaya zorlamayınız. Gözleri aracılığıyla insanların gönüllerini avlayacak şekilde güzellik gösterilerinde bulunmayınız. Yürürken ağır başlı olunuz. Ellerinizle işaretler yapmayınız. Yüzünüzü göstererek kaş ve göz oyunlarına başvurmayınız. Hele kırtarak hiç yürümeyiniz. Yabancı bakışları üzerinize toplayıcı hareketlerden sakınınız. Mücevherlerinizi, bilezik ve sairenizi, gizleyiniz... Bunları şangırdatarak seslerini duyanların gönüllerini avlamaya kalkmayınız. “Benimde cicilerim var” kabilinde hareketler yapmayınız. Ölçülü konuşunuz. Bu kanun ve prensipleri nazarı dikkate aldığınız takdirde sokağa çıkmanızda herhangi bir sakınca yoktur. İhtiyaçlarınızı görmek için evlerinizden dışarıya çıkabilirsiniz.”²⁶

Bu çalışmamızın bizleri, Rabbimizin rızasına erişirmesini, izah etmeye çalıştığımız anlamda tesettürü uygulamamızı Rabbimiz Allahu Teâla (c.c)’dan niyaz ederiz.

23 El-Cessas, Ahkâmu’l-Kur’an, c.3, s.369,Beyrut

24 Sahih-i Buhari

25 Zeki Duman, Adab-ı Muaşerat isimli kitabından alıntı

26 Mevdudi, Hicab, s.452

Aile: Bireyden Cemaate, Düzensizlikten Nizama, Günahlardan İbadete Geçiş - II

Yalçın YILDIRIM

İlgi ve Sevgi: Bir eş ve babanın ailesine olan ilgisinin en önemli göstergesi, onlarla birlikte vakit geçirmesidir. Hz. Peygamber (s.a.s.), buna itina eder, ne ibâdeti, ne arkadaşlarıyla geçirdiği vakit ne de dünya meşguliyeti buna mani olmazdı. O, ailesi ile birlikte olduğunda, onlarla sohbet eder, hal ve hatırlarını sorar, şakalaşır ve eğitmeye çalışırdı.

Rivâyetler, Hz. Peygamber'in âilevî sohbeti iki istikamette oluştuğunu göstermektedir: Birincisi, âile fertlerinin her biri ile şahsen teması ve husûsî sohbeti; İkincisi, âile fertlerinin tamamının birbiriyle temas ve sohbeti.

Bu her iki sohbetin, günlük siyasi ve irşadi faaliyet ve diğer meşguliyetler içerisinde ihmale uğramaması için Rasûlullah (s.a.s.), birkaç kesin prensibe yer vermiştir:

Hanımlarıyla geçireceği gece, belli bir esasa bağlanmış, kur'a ile tesbit edilen bir sıra ile her gece birinin yanında kalmak, prensip olmuştur. Nevevi'nin açıklamasına göre kadın hayızlı halde olsa bile sohbet nöbetinde atlama yapılmamıştır.

Ayrıca her sabah mescitten çıktıktan sonra ve her ikindi vakti namaz kıldıktan sonra kadınların her birine teker teker ziyaretler yapar, alışılan muayyen bir müddet boyunca onlarla sohbet ederdi.

Bir de özellikle âilenin bir araya gelmesini sağlamak maksadıyla her akşam, bütün hanımlar, Rasûlullah (s.a.s.), o gece kimin yanında geceleyecek ise, topluca oraya gelirler, sohbet ederlerdi. Bu toplantılarda Rasûlullah'ın zevcelerine ibretli kıssalar anlattığı, hepsinin güldürücü şakalar yaptığı rivâyetlendirilmiştir.

Hız. Peygamber, günlük sabah ve ikindi ziyaretlerine müsaadesiz girer (zaten bütün hanımlar onu bekliyor olduğu için izne gerek de yok), selam verir, elini omuzlarına ya da başlarına koyarak öper, hal-hatır sorup meseleleriyle alakadar olurdu. ondaki bu incelik, hanımlarının ruhlarına bütün letâfeti ve nûrâniyetiyle sirâyet etmiş olacak ki, bir değil bir çok hanım birbirlerine aynı zarâfetle yaklaşmışlardır. Arada bir, görülen kıskançlıktan kaynaklanan meseleler ise kadın fitratının ayrılmaz bir parçası olarak değerlendirilebilir. Burada da Hz. Peygamber, tavır ve davranışlarıyla hanımlarına örnek olmuştur. Bundan ötürü aile reisi, eşinden hangi tutumu sergilemesini bekliyorsa kendisi de o tutum içinde olmalıdır. Kişi nasıl muamele ederse aynıyla mukabele görür.

Meselâ, bir gün önce, savaşta babası ve bazı yakınlarını kaybeden Safiyye'nin yanında Hz. Peygamber (s.a.s.) hiç uyumamış, sabaha kadar kendisiyle sohbet edip, ilgilenmiştir. Böyle bir ilgiye de ihtiyacı vardır ve kendisinden bu ilgi esirgenmemiştir. Ve neticede Hz. Peygamber'e gönülden bağlı, onu hiçbir dünya nimetine değişmeyen samimi bir Müslüman çıkar karşımıza. Safiyye, Medine'ye geldiğinde bütün kadınlar onu görmeye gelirler. Âşede tanınmayacak bir kıyafetle onu görmeye gider. Ancak Rasûlullah, Âişe'yi tanır ve "Safiyye'yi nasıl buldun?" diye sorar. "Bir yahu di kızından başka bir şey değil" deyince, "Böyle söyleme ey Âişe! O Müslüman oldu ve samimiyetle İslam'ı benimsedi" der. Hz. Peygamber hastalandığında "keşke senin uğradığın hastalığa ben uğrasaydım, senin yerinde yatan ben olsaydım" deyince diğer hanımlar birbirlerine göz kırparlar. Bunu gören Rasûlullah, "Safiyye bu sözünde sâdıktır" buyurur.

Hız. Peygamber'in hanımlarıyla sohbetinde, basit denilebilecek problemleriyle bile ilgilendiğini görüyoruz. Bir defasında Safiyye validemiz Hafsa ve Âişe'nin kendisine "yahûdi kızı, yahûdi kızı" diyerek takıldıklarını ve şakada ileri gidip "biz senden daha üstünüz, Hız. Peygamber'in hanımları ve amcasının kızlarıyız" dediklerini anlatır eşine. Hız. Peygamber de Safiyye'yi teselli eder ve şöyle söyleseydin der: "*Benim kocam Muhammed, babam Harun, amcam Mûsâ iken nasıl benden daha üstün olabilirsiniz?*"

Hız. Cüveyriye de aynı tarzda bir şikâyetle bulunur ve diğer hanımların: "sen hür zevcesi değilsin, câriyesisin" sataşmalarını anlatınca, "*Senin mihrin hepsininkinden büyük değil mi, senin sâyende kavminden kırk kişi âzâd edilmedi mi?*" diyerek gönlünü alır, onu memnun eder.

İlgi ve alâkanın varlığını gösteren bir husus da kişinin, karşısındakinin ihtiyaçlarını fark etmesi ve bu ihtiyacın giderilmesine imkân tanınmasıdır. Bu meyanda Hız. Âişe, önemli bir örnektir. Yaşının küçük olmasından dolayı arkadaşlarıyla beraber bebeklerle oynarken kendisini gören Hız. Peygamber ses çıkarmamış, hatta arkadaşlarının gelip oynayabilmesi için zemin hazırlamıştır. Aynı şekilde insan fıtratında var olan eğlenme ve şakalaşma ihtiyacını bilen Rasûlullah (s.a.s.) buna da imkân tanımış ve bizzat eşleriyle şakalaşmıştır. Muhtelif seferlerde Hız. Âişe ile koşu yarışması yaptığını vâlidemiz kendisi söyler ve bir başka latifesini aktarır.

İlgilenme ve değer verme, kendisini, muhâtabının fikrine saygı duyma ve önerilerini dikkate almada da gösterir. Ve tabii ki Hız. Peygamber bu konuda da örnek teşkil eder bugünün erkeklerine ve tüm insanlara. Özellikle eşinin sözüne ve düşüncesine, doğrudan hanımını ilgilendiren konularda bile müracaat etmeyen aile reisleri, Hız. Peygamber'in (s.a.s.) yaşayışı göz önüne alındığında en yakın arkadaşlarına haksızlık etmektedirler. Oysa Hız. Peygamber çok kritik anlarda eşlerinin fikrini almış ve uygulamıştır.

Hudeybiye anlaşması, Müslümanlara çok ağır gelmişti. Kabe'ye varamadan geri döneceklerdi. Anlaşmayı yazma işinden çıkınca, Rasûlullah, ashâbına: "Kalkın kurbanlarınızı kesin, sonra da tıraş olun!" buyurdu. Ancak (müşriklerle yapılan bu anlaşmadan hiç kimse memnun değildi. Bu sebeple) kimse kalkmadı. Rasûlullah (s.a.s.), emrini üç kere tekrar etti. Yine kalkan olmayınca Ümmü Seleme'nin çadırına girdi. ona halktan mâruz kaldığı bu hali anlattı. o, kendisine: "Ey Allah'ın Rasûlü! Bunu (yani halkın kurbanını kesip, tıraşını olmasını) istiyor musun? Öyleyse çık, ashaptan hiçbirisiyle konuşma, deveni kes, berberini çağır, seni tıraş etsin!" dedi. Hız. Peygamber

kalktı, hiç kimse ile konuşmadan bunların hepsini yaptı: Devesini kesti, berberini çağırdı, tıraş oldu. Ashâb bunları görünce kalktılar kurbanlarını kestiler, birbirlerini tıraş ettiler.

Üzerinde durulması gereken çok hassas bir konu bu. Kim, kadınlara karşı bu denli iltifatkar olabilmıştır? En kritik anda hanımıyla istişare eden kaç devlet reisi vardır? Bir aile reisi olarak kaç kişi, aile hayatında hanımıyla istişareye yer vermektedir? Hız. Peygamber'in (s.a.s.) örnek olduğu her alanla ilgili bu soruları çoğaltmak mümkündür. Ve maalesef soruların çoğunda cevap olumsuz olacaktır. İşte bu nedenledir ki mükemmel olan dinimiz, bizlerin yaşayışında aynı seviyede değildir. Halbuki Efendimiz nasıl davranışlarıyla kadınlara karşı lütfekar davranıyordu; nurlu sözleriyle de hep bu şekilde davranmayı teşvik ediyordu: "*Mü'minlerin iman bakımından en kulsursuzu, ahlâkı en güzel olanıdır. Ahlâkı en güzel olanınız da, kadınlarına en güzel davrananınızdır.*" (Ebû Dâvud, Tirmizî, Dârimî)

Hız. Peygamber, âile fertlerine ilgi gösterdiğini, kıymet verdiğini ifade eden çeşitli söz ve davranışlarıyla, onları memnun etmiş ve ruhen tatmin etmeye de ehemmiyet vermiştir. Hanımlarına faziletlerini söylemesi, sevdiğini ifade etmesi, bineğine alması, aynı kabın suyu ile müştereken yıkılması, hanımının hayvana binmesinde yardımcı olması ve dizine bastırarak bindirmesi, kendisine yapılan yemek davetine "*hanım da olursa*" kaydıyla icabet etmesi, bir sıkıntıyla kederlenip ağlayanın göz yaşlarını elleriyle silerek teselli etmesi gibi Rasûlullah'ın (s.a.s.) pekçok davranışı hanımlarını memnun etmeye yöneliktir. "Rasûlullah, Hatice'yi anınca artık ne onu senâ etmekten, ne de ona istiğfarda bulunmaktan usanırdı." Nitekim "*O'nun gibi var mıydı? O şöyleydi, o böyleydi...* diye faziletlerini sayardı". Ahmed İbn Hanbel'in bir rivâyeti bu hususu tavih eder. Ona göre Aleyhissalâtu vesselâm bir seferinde: "*İnsanlar beni inkâr ederken, o inandı; herkes beni tekzip ederken o tasdik etti. Herkes bana haram ederken, o malıyla benim için harcadı. Allah onun vesilesiyle bana çocuk nasib etti, diğer kadınlardan çocuğum olmadı*" buyurmuştur. Şurası muhakkak ki Rasûlullah, Hız. Hatice hakkında daha nice faziletler saymıştır: "*O akıllı idi, o faziletli idi, o ferâsetli idi..*" gibi.

Rasûlullah (s.a.s.), sadece hanımlarına değil, "âilesinden addettiği" her ferde eşit seviyede olmasa bile, husûsî bir itibar atfetmiştir. Amcası Abbas'ı öz babası kadar sevmiş, birçok meselede fikrini almış, onun yardımlarını hep kabul etmiştir.

Hız. Peygamberimiz'in âzatlısı Zeyd ve onun oğlu Üsâme de hususi sevgiye mazhar olanlardan-

dır. Üsâme "hibb-ı Rasûlullah" (Allah Rasûlünün sevgilisi) unvanıyla meşhur olacak kadar nebevi sevgiye mazhar olmuştur.

Hz. Peygamber, ehlinin yakınlarına da iltifat ve alakayı ihmal etmemiş, vefat eden eşi Hz. Hatice'nin yakınlarını ve dostlarını da gözeterek eşi bulunmaz bir vefa örneği olmuştur.

Hz. Âişe: "Rasûlullah (s.a.s.), onun (Hz. Hatice'nin) yâdını çok yapardı. Ne zaman bir koyun kesip parçalara ayırsa Hatice'nin dostlarına da gönderirdi. Bazan ona: "Sanki dünyada Hatice'den başka kadın yok!" derdim de bana: "(Onun gibisi var mıydı!) o şöyleydi, o böyleydi... (Öbür kadınlar beni çocuktan mahrum ederken) benim çocuklarım ondan oldu" diye karşılık verirdi. Hz. Âişe der ki: İçimden "Bir daha Hatice hakkında kötü söz söylemeyeceğim" dedim. Hz. Âişe devamla der ki: "Rasûlullah (s.a.s.), Hatice'den üç yıl sonra benimle evlendi."

Hz. Peygamber'e babasından kalan, Hz. Hatice ile evlendikten sonra âzat ettiği Ümmü Eymen'i de âilesinden bir parça saymış, kendisine anneye gösterilen alâkayı göstermiştir. Hitabettiği zaman "ey anneciğim" demiş, ona bakarak "sen ailemin son bakıyesisin" diyerek sevgi ve bağlılığını izhar etmiştir. Süt annesi, süt babası ve süt kardeşleri de aynı iltifata mazhar olmuş, üzerindeki elbiselerini onlara ikrâmen, altlarına yaygı yapıp üstüne oturtmuştur.

Hz. Peygamber (s.a.s.), büyüklere böyle ilgili böyle sevgili ve bu denli şefkatli olur da çocuklar hiç bundan yoksun kalır mı? Kalmaz elbette. O, zevcelerinin indinde fevkalade bir aile reisi olduğu gibi, mükemmel bir baba idi. Babalığı ölçüsünde misalsiz bir dedeydi, aynı zamanda.

Rasûlullah, çocuklarıyla doğmadan önce, fiilen ilgilenmeye başlamıştır. Hz. Fatıma'nın ilk doğumu yaklaşınca Hz. Peygamber sık sık uğramış, halini hatırını sormuş, "çocuk doğunca bana haber vermeden çocuğa hiçbir şey yapmayın" tembihinde bulunmuştur. Enes b. Malik, Ümmü Süleym'in oğlu Abdullah'ın doğumu yaklaşınca: "Çocuğun göbeğini kesince bana haber ver, benden evvel ağzına hiçbir şey koyma" diye haber saldığını belirtir.

Hz. Peygamber, yeni doğan çocuklara duâda bulunur, kulaklarına ezan ve ikamet okur, isim koyardı. Daha sonra ilk yedi gün içinde sünnet ettirmek, başındaki ilk tüyü traş edip ağırlığınca tasaddukta bulunmak, akika kurbanını kesmek gibi mevzularla yakından alâkadar olurdu. Çocuk su istediğinde, hiç bekletmez hemen verir, belki de çocuğun asabi olmaması için buna çok özen gösterirdi.

Hz. Peygamber'in çocuklara karşı tavrında en dikkat çekici yönlerinden biri, onlara karşı izhar ettiği sevgidir. "Çocukları cennet kokusu", "gözünün nuru" diye târif eder, "her öpücük için cennette beş yüz yıllık mesâfesi olan bir derece verilir" diyerek çocukların sevgiyle yetiştirilmesini tavsiye ederdi.

Günümüz babalarında görülen, çocuk, iyi, nesheli ve problemsiz iken çocuğa gösterilen ilgi, Hz. Peygamber'in hayatında hep vardı. Çocuğun ağlamaya terk edilmesine hiç taraftar değildi. Namaz kıldırırken bir çocuk ağlaması işitse, annenin de namazda olacağını düşünerek en kısa surelerle namazı tamamlardı. Hatta çocuk kucağında üstüne akıttığı zaman, akıtmasını kestirmemiş, müdâhale etmek isteyene "bırakın oğlumu, tamamlasın" demiştir.

O, çocuklarına, torunlarına şefkatle muâmele eder, böyle davranırken de dikkatlerini Allah'ın dine çekerti. Onları bağrında beslerken yüzlerine tebessüm eder, okşar ve aziz tutar, bu arada onların uhrevî meseleleri ihmallerine de rızâ göstermezdi. Günlük yaşamla ilgili hataları görmezden gelir, takva ile çelişebilecek istek ve arzularını, yumuşak bir üslupla ve âyetler ile reddederdi.

Kendisine on sene hizmet eden Enes b. Malik: "Aile fertlerine karşı, Hz. Peygamber'den daha şefkatlisini görmedim" demiştir.

Torunlarını okşar, sever; kirlenmiş yüzlerini temizler; onları dört ayak üstünde sırtında taşır; namazda secdeye sırtına çıkarlarsa, ininceye kadar secdeyi uzatırdı. Bir gün Hasan ve Hüseyin sırtında iken Hz. Ömer içeri girdi. Onları böyle şerefli bir yerde görünce, "ne güzel bineğinin var" dedi. Ve hemen O gönüller sultanı şöyle mukabele etti: "Ya, ne güzel süvariler onlar!" Bu ilgi sadece erkek torunlara değildi. Kız torunu olan Ümâme'yi de aynı şekilde sever, süslü bir giyimi ona yakıştırdı. Namaz kılarırken sırtına çıkarsa, secde yapacağı zaman yere kor, secdeden kalkarken de yine omzuna alırdı. "Bağış ve ihsanda çocuklarınızın arasını eşit tutun. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım, kızları üstün tutardım." derdi.

Zeyd İbn Harise, Rasûlullah'ın âzatlısıdır ve âzatlılarının en meşhurdur. Üsâme de onun oğlu olduğu için EbûÜsame diye künyesi vardır. Rasûlullah her ikisini de çok sevdiği için Hibb-ı Rasûlullah (Allah Rasûlünün sevgilisi) bilinirlerdi. Zeyd İbn Harise, cahiliye devrinde bir baskınla kaçırılıp, Ukaz panayırında köle olarak satılmıştı. Hakim İbn Hızam onu, halası Hatice adına satın almıştı. Bilâhare Hz. Hatice, onu zevci Muhammed'e (s.a.s.), daha peygamberlik gelmezden önce bağışlayacaktır. O sıralarda, he-

nüz sekiz yaşında bir çocuktur. Zeyd'in babası oğlunun izini bulur, onu kurtarmak ister. Rasûlullah, gitmek ya da kalmak hususunda serbest olduğunu bildirir. Zeyd babasıyla dönmeyi istemez. Bu karara çok şaşırır babasına, "ben onda öyle bir şey gördüm ki ebediyen ondan ayrılmam" şeklinde açıklamada bulunur. Rasûlullah'ın yanında kalmayı tercih eder. Aleyhissalâtu vesselâm onu âzâd edip, evlâtlık edinir.

Bir çocuk, kendisine kan bağı olmayan birinde nasıl bir içtenlik, nasıl bir yakınlık, sevgi, alaka ve saygı görmüştür ki, O'nu öz babasına tercih etmiştir? Üstelik babasını uzun zamandır görmediği ve özlediği halde. İnsan anlamakta güçlük çekiyor doğrusu. Ancak Hz. Peygamber'in hayatı, kişiliği, sonsuz merhameti ve bütün insanlara beslediği eşsiz sevgisi düşünülecek olursa, bu anlaşılabilir. Sayılan sıfatların bir insanda toplanması ve bu gün belki de böyle modellerden yoksun oluşumuz bu güzîde tercihi anlamamızı zorlaştırıyor.

Üsâme İbn Zeyd, Rasûlullah'ın terbiyesinde yetişmiş bahtiyarlardandır. Hz. Âişe der ki: "Üsâme bir gün kapının eşiğine takılıp düştü, alını kanadı. Aleyhissalâtu vesselâm bana: "Şu kanı temizleyiver!" dedi. Ben iğrenerek ağırdan almıştım. Rasûlullah (s.a.s.), o kanı emip püskürttü ve şöyle dedi: "Eğer Üsâme kız olsaydı, (ona güzel elbiseler) giydirdir, takılar takar (onu cazip kılar)dım."

İyi Muâmele ve Sabır: Hz. Ebû Hüreyre anlatıyor: "Rasûlullah (s.a.s.) buyurdular ki: "Mü'minler arasında imanca en kâmil olanı, ahlâkça en güzel olanıdır. En hayırlınız da ailesine hayırlı olandır."

İbn Abbas anlatıyor: "Rasûlullah buyurdular ki: "Sizin en hayırlınız, ehline karşı en iyi davranışlıdır. Ben aileme en iyi olanıyım."

Rasûlullah (s.a.s.) kadınlara iyi davranmayı emretmiş, en hayırlı kimsenin, hanımına en iyi davranan kimse olduğunu belirtmiştir. Şüphesiz "iyi davranma" izafi bir durumdur. Bu "iyilik" in içine öncelikle kadınların haklarına hakkıyla riâyet gelir: Nafaka hakkı, tahkir edilmeme, hatalarını başına kakmama gibi hadislerde belirtilen haklara riâyet. Ayrıca onların bir kısım huysuzlukları, kıskançlıkları karşısında sabretmek, terbiyelerin-

H. Peygamber, yeni doğan çocuklara duâda bulunur, kulaklarına ezan ve ikamet okur, isim koyardı. Daha sonra ilk yedi gün içinde sünnet ettirmek, başındaki ilk tüyü traş edip ağırlığına tasaddukta bulunmak, akika kurbanını kesmek gibi mevzularla yakından alâkadar olurdu. Çocuk su istediğinde, hiç bekletmez hemen verir, belki de çocuğun asabi olmaması için buna çok özen gösterirdi.

de iyi davranmak, geçimi iyi yapmak... hep kadınına karşı iyi olmanın içine girer. Ancak kişinin "en iyi" olması için kadınına karşı iyiliğin yetmeyeceği de açıktır. Âyet ve hadislerde, bunun için başka şartlar da sayılmıştır: Takvâ, zühd, amel-i salih... gibi. Şu halde o şartları yerine getiren, hanımına karşı da iyi olunca iyilikte kemale yaklaşmış olur. Rasûlullah'ın zevcelerine karşı davranışları ile kadın hususundaki tavsiyeleri tahlil edilince bu "iyilik"ten kastedilen teferuat ortaya çıkarılabilir.

Rasûlullah, "Kadın eğe kemiği gibidir, doğrultmaya kalkarsan, kırarsın. Onu

birakırsan eğri olduğu halde istifade edersin." buyurarak sert, haşın davranışlardan uzak durmakla beraber, ilgi ve alakanın hiçbir şekilde kesilmemesi gerektiği ikazında bulunmuştur. Kadın, erkekten daha hassas, daha ince mizaca sahiptir. Hz. Peygamber bu telâkkî ile, bazı fırsatlarda "zevcelerini camdan yapılmış şişeye" teşbih buyurmuştur.

Öyle ise hoşla gitmeyen davranışlarına karşı anlayış ve müsamaha esas olacaktır. Ashâba bir hatırlatması şöyledir: "Kadınlarınızı nasıl köle ya da hayvan döver gibi dövüyor, sonra da akşam olunca utanmadan, beraberce yatıyorsunuz?" Buna rağmen eşlerini dövenlere ya da dövmek isteyenlere, "Dövün (ancak bilin ki kadını) sadece şerhleriniz döver."

Bilindiği üzere Hz. Peygamber (s.a.s.), Hz. Hatice'nin vefatından sonra bir çok izdivaç yapmıştır. Birbirine rakip durumdaki hanımların geçinmesi ise pek zordur. Ancak Hz. Peygamber (s.a.s.) sabrı, anlayışlılığı, kadını iyi tanımasından dolayı, onları da birbirlerine yaklaştırmış, arkadaş olmalarına zemin hazırlamış, arada bir cereyan eden kıskançlık ve (birbirlerini) çekememezliklerine bazen gülümseyip geçmiş, bazen küsmüş, bazen uyarmıştır. İşte bunlardan bazıları.

Hz. Âişe anlatıyor: "Hz. Peygamber (s.a.s.), balı ve tatlı şeyleri severdi. Ayrıca, ikinci namazlarını kıldıktan sonra her gün kadınlarını teker teker ziyaret eder, her birine yaklaşır (sohbetinde bulunurdu). Bu ziyaretlerinin birinde Hz. Hafsa'nın yanına girmişti. Bu defa onun yanında, her zamanki kaldığı mutad (alışılmış) müddetten fazla

kaldı. Ben bunu kıskanarak sebebini Rasûlullah'ın diğer hanımlarından sordum. Bana: "Yakınlarından bir kadın Hafsa'ya bir okka (Tâif) balı hediye etti, Rasûlullah'a (s.a.s.)'ndan şerbet yapıp ikram etmiş olmalı, (o da şerbet hatırına sohbetini biraz uzatmıştır)" dediler. Ben: "Öyleyse, kasem olsun biz de ona mutlaka bir hile kurmalıyız!" dedim. Sevde'ye: "Hafsa'dan sonra sıra senin, O girince sana yaklaşıp. Sana yaklaşıncı O'na: "Ey Allah'ın Rasûlü! Sen megâfir (urfut denen ve meşeye benzeyen bir ağaçtan sızan pis kokulu püs'e denir) mi yedin?" diyeceksin. Ben biliyorum ki, O sana "Hayır!" diyecek. O zaman sen de: "Öyleyse senden burnuma gelen bu koku da ne?" diyeceksin. Bir rivâyette Hz. Âişe şu açıklamayı yapar: "Rasûlullah (s.a.s.) kendisinde kötü bir koku hissedilmesine tahammül edemez, buna çok üzülürdü, bu sebeple gerçeği itiraf ederek, muhakkak "Hafsa bana bal şerbeti ikram etti" diyecek. O zaman sen kendisine "Demek ki arı, balını urfut ağacından almış" diyeceksin. Senden sonra bana uğradığı zaman ben de böyle hareket edip aynı şeyleri söyleyeceğim. Ey Safiyye, sana uğradığı zaman sen de aynı şeyleri söyle! dedim." Hz. Âişe anlatmaya devam etti: "Sevde (bilâhere bana) dedi ki: "Kendinden başka ilâh bulunmayan Allah'a kasem olsun, bana tenbih ettiğin şeyleri, Rasûlullah (s.a.s.)'kapıdan görünür görünmez, senden korktuğum için (unutmadan) hemen söylemek istedim." Ne ise, Rasûlullah (s.a.s.) kendisine yaklaşıncı Sevde: "Ey Allah'ın Rasûlü megâfir mi yediniz?" der. "Hayır!" cevabını alır. Bunun üzerine aralarında şu konuşma geçer: "Öyleyse bu koku da ne?" "Hafsa bana bal şerbeti ikram etti." "Demek ki arı urfut yemiştir." Hz. Âişe anlatmaya devam ediyor: "Rasûlullah (s.a.s.) bana uğrayınca ben de aynı şeyleri söyledim. Keza, Safiyye'ye uğrayınca O da aynı şeyleri söyledi. Müteâkiben Rasûlullah (s.a.s.) Hafsa'nın yanına girince: "Ey Allah'ın Rasûlü sana o şerbetten ikram edeyim mi?" diye sorar. Hz. Peygamber (s.a.s.): "Hayır, ihtiyacım yok!" cevabını verir. Bu durumu işittiği zaman Sevde: "Allah'a kasem olsun balı O'na haram ettik!" dedi. Ben kendisine: "Sus, (sesini çıkarma)" dedim."

Hz. Âişe anlatıyor: "Safiyye Binti Huyeyy'in devesi hastalandı. Zeyneb Binti Cahş'ın yanında fazla deve vardı. Rasûlullah (s.a.s.)'ona: "Safiyye'ye bir deve ver!" buyurdu. Zeyneb: "Ben bu yahudi kızına deve mi verecek miyim?" diyerek reddetti. Rasûlullah (s.a.s.)'ona kızıp, Zilhicce ve Muharrem ayları ile Safer ayının bir kısmı boyunca küstü."

Hanımların bazı kusurları ise eğitime fırsat olarak değerlendiriliyordu, Hz. Peygamber

(s.a.s.) tarafından. Yine Hz. Âişe anlatıyor: "Safiyye gibi güzel yemek yapanı görmedim. Bir defasında Rasûlullah (s.a.s.) benim odamda iken, Safiyye ona yemek yapıp göndermişti. Çok şiddetli bir kıskançlık hissettim. Öyle ki beni bir titreme sardı, kabını kırdım. Rasûlullah (s.a.s.) "annenize kıskançlık geldi" buyurdu (ve başka hiçbir şey söylemedi). Sonra da pişman oldum ve: "Ey Allah'ın Rasûlü dedim, yaptığım bu hareketin keffâreti nedir?", "Tabağa aynıyla tabak, yemeğe misliyle yemek!" buyurdular."

Hz. Âişe: "Ey Allah'ın Rasûlü, sana Safiyye'deki şu şu hal yeter!" demiştim. (Bundan memnun kalmadı ve): "Öyle bir kelime sarf ettin ki, eğer o denize karıştırılırdı (denizin suyuna galebe çalıp) ifsat edecekti." buyurdu. Hz. Âişe ilaveten der ki: "Ben Rasûlullah'a (s.a.s.) bir insanın (tahkir maksadıyla) taklidini yapmışım. Bana hemen şunu söyledi: "Ben bir başkasını (kusuru sebebiyle söz ve fiille) taklit etmem. Hatta (buna mukabil) bana, şu şu kadar (pek çok dünyalık) verilse bile!"

Eğitim ve Öğretim: Rasûlullah'ın (s.a.s.) aile ocağı aynı zamanda bir mekteptir. Bu mektep, meselesi olan kadın-erkek bütün Medinelilere açık idiyse de talebe olarak, öncelikle ümmühat-ı mü'minine aitti. Onlar buranın devamlı ve asli talebeleri idiler. Bu mektebe, nikahla yapılan kayıtlı talim başlıyordu. Nitekim Rasûlullah (s.a.s.), hanımlarla evlenir evlenmez, gerekiyorsa ismini değiştirmiştir. Cüveyriye, Meymune isim değiştirenlerdendi. Hz. Peygamber (s.a.s.), uygunsuz ismi sevmeyen, hanımlarına hoşlanmayacakları lakaplarla hitap etmezdi. Normal isimleri ne ise onunla hitap ederdi. "Ey Âişe!", "Ey Zeyneb!" gibi. Rivâyetler, Şifa adlı, muhacirundan, okuma yazma bilen bir kadını Hz. Peygamber'in(s.a.s.)Hz. Hafsa'ya yazı ve bazı tedavi usullerini öğretmek üzere muallime olarak istihdam ettiğini haber verir.

Hz. Peygamber (s.a.s.), hanımlarının yetişmesine gayret eder, hepsinin beraber olduğu akşam toplantılarında eğitici sohbetler yaparlardı. Ve Rasûlullah'ın (s.a.s.) refakatinde bilgilenen hanımlar, bilgi ve tecrübelerini diğer kadınlara (hatta Hz. Peygamber'in (s.a.s.) vefatından sonra, kadın-erkek herkese) aktarmaya hazır hale gelirlerdi. Hz. Peygamber'in (s.a.s.) ev halkı, şehir dahilinde ve haricindeki kadınları kabul eder, itikadi konularla ilgili Hz. Peygamber'in (s.a.s.) talimini onlara bildirerek, din eğitimindeki rollerini yerine getirirlerdi.

Rasûlullah (s.a.s.), ailede gördüğü veya işittiği menfi durumlara her seferinde müdahale ederdi. Bir seferinde Hz. Âişe, kız kardeşi Esmâ ile otururken, Rasûlullah (s.a.s.) içeri girer. Esmâ'nın üzerinde geniş kollu (yukarı sıyrır-

lip açılabilen) veya şeffaf sayılabilecek çok ince bir elbise mevcuttur. Rasûlullah (s.a.s.), Esmâ'yı görür görmez derhal çıkar. Hz. Âişe, Esmâ'ya: "uzaklaş, Rasûlullah (s.a.s.) sende hoşlanmadığı bir şey gördü" der. Esmâ çıkar. Rasûlullah (s.a.s.) tekrar gelince Hz. Âişe niçin çıktığını sorar. Hz. Peygamber (s.a.s.) "*görmüyor musun durumu, Müslüman bir kadının şu kadarı görülebilir*" der ve elleri ile yenlerini tutup, parmaklara kadar kısmını örter, sonra da elleri ile şakaklarını örter. Sadece yüzünü açık bırakır." Dikkati çekmesi gereken husus, hoşlanmadığı bu manzara karşısında bağırıp çağırmamış, öfkelenmemiş, bunu eğitim fırsatı olarak değerlendirmiştir.

Rasûlullah'ın (s.a.s.) âilesinde çocukların talimi mühim meselelerden biridir. Doğumla birlikte çocuğun kulaklarına ezanın okunması, talim işinin ne kadar erken ele alınması gerektiğini sembolize eder. Fiilen tâlime konuşma yaşında ve Kur'an'ı Kerim'den âyetler ezberletilerek başlandığını şu rivâyetler haber vermektedir: İbn Şuayb der ki, "Abdumuttalib oğullarından bir çocuk konuşmaya başlayınca Hz. Peygamber (s.a.s.)" *el hamdülillahi'llezi lem yettehiz veleden ve lem yekun lehû şerikün fi'l mülki*" âyetini yedi sefer okutarak tâlim ederdi.

İlk öğretilcek şeyin Lailahe illallah olmasını da emreden Hz. Peygamber (s.a.s.), akıl ve muhakemeye müteallik talimin temyiz yaşından itibaren sistematize edilmesini irşat buyurur. Bundan dolayı yedi yaşında çocuk namaza alıştırılır, on yaşından itibaren düzenli kılması beklenir. Aile bu noktada öyle hassas olmalıdır ki, çocuğu dövmeye mahal kalmayacak şekilde, on yaşına gelinceye dek namaz eğitimini tamamlamış olmalıdır. Ayrıca çocuğa yazı, yüzme, ata binme gibi diğer bilgilerin öğretilmesi de Hz. Peygamber'in (s.a.s.) emirleri arasındadır.

Terbiyesinde olan çocuklara karşı davranışlarını, sevgi ve müsamaha üzerine bina etmiştir. Hatalarını tashihte de aynı yolda devam etmiş, azar, tenkit, tahkir, surat ekşitme gibi yollara başvurmamıştır. Hz. Enes on yıl boyunca Hz. Peygamber'e (s.a.s.) hizmet ettiğini, hataları, yanlışları olduğunda bile hiç azar işitmediğini, bir kere olsun "*of be*" demediğini, "*niçin böyle yaptın, şöyle yapsaydın*" şeklinde eleştirmedeğini rivâyet eder.

Abdullah İbn Amir anlatıyor: "Bir gün, Rasûlullah (s.a.s.), evimizde otururken, annem beni çağırdı ve: "Hele bir gel sana ne vereceğim!" dedi. Aleyhissalâtu vesselâm anneme: "*Çocuğa ne vermek istemiştin?*" diye sordu. "Ona bir hurma vermek istemiştin" deyince, Aleyhissalâtu vesselâm: "*Dikkat et! Eğer ona bir şey vermeye-*

cek olursan üzerine bir yalan yazılacak!" buyurdular."

Bu hadisin çocuk terbiyesiyle sıkı alâkası vardır. Efendimiz, terbiyede hiçbir surette yalana yer verilmemesini irşat buyurmaktadır. Bilhassa ağlayan çocuklara bazen yapılmayacak veya verilmeyecek şey vaat edilir, yahut da olmayacak şeyle korkutulur. Bunların hepsi neticede "yalan" olmakta birleşir. Rasûlullah (s.a.s.), bütün bunların haram olduğunu, çocuk terbiyesinde hiçbir surette yalana yer verilmemesi gerektiğini ifade buyurmaktadır. Hadis, çocuğun, böyle basit durumda bile yalandan uzak tutulmasını vurguladığına göre, ciddi durumlarda yalana yer vermenin nasıl büyük bir hata ve yanlış olduğunu ifadede beligi bir örnektir.

Hz. Peygamber (s.a.s.), çocukların cemiyet şartları içerisinde yetişmesine dikkat ederek, aile dışı temaslara imkân vermiştir. Çocukların bir kısım hizmetlere koşulması, bayram, düğün, ziyafet, mescidin cemaati gibi içtimai tezahürlere iştirak ettirilmeleri, çocukların aile dışı kimselerle karşılaşmasına imkân vermekte, böylece içtimaileşmeleri gerçekleştirilmektedir. Bunların sünnet-te örneği çoktur.

Adâlet: Rasûlullah'ın (s.a.s.) evlilik hayatı deyince ilk nazar-ı dikkate çarpan husus, birçok hanımla evlenmiş olmasıdır. Bu meseleye değinmekteki maksadımız çok evliliğinin en önemli sebebini vurgulamak ve zevceleri arasında gözetdiği adâletin Kur'an'ı Kerim'le nasıl bütünleştiğini göstermektir.

Hemen şunu belirtelim ki, yirmi beş yaşında iken, kendisinden on beş yaş büyük bir kadın olan Hz. Hatice ile evlenip elli küsur yaşına kadar onunla yetinen Hz. Peygamber'in, İslam ahkâmının teşrî ve neşir safhası olan Medine hayatında çok sayıda kadınla evlenmesinin birinci sebebi peygamberlik vazifesi ile ilgilidir. Sünnetinin aile hayatında geçen safhasının tesbitini, onların kadınlara intikal ve neşrini bu hanımlar yapmıştır. Alimler, "*Dünyanızdan üç şey sevdirdi...*" rivâyetinde, bunlardan birinin, "kadın" olduğunu söyleyen hadisi açıklarken, kadınların, Rasûlullah tarafından sevilmesini, onların "İslâm'ın neşrine olan hizmetleri" sebebiyle izah ederler.

Çok kadınla evlenmede dikkat çeken bir diğer sebep siyasî yöndür. Müteakiben görüleceği üzere Hz. Safiyye ile evlilik, Hayber Yahudileri ile sıla-i rahm'e vesile olmuş, Cüveyriye ile evlilik Benî Müstalik'ten yedi yüz kadar harp esirinin bedava azatlıklarını sağlamıştır. Mekkelilerin lideri EbûSüfyan'ın kızı Ümmü Habibe ile evlilik, EbûSüfyan'ın bozulan Hudeybiye Sulhü'nü yeni-

leyebilmek için, kızını bahane ederek Medine'ye gelmesine, Hz. Peygamber'in hane-i saadetlerine kadar girmesine yol açmış, bu durum onun hasmane duygularını törpülemiştir. Diğer evliliklerinin her birinde tıpkı neşr-i din gibi siyasî bir yönün dahi varlığı inkar edilemez. Rasûlullah'ın evlilik bağının siyasî yönünü nasıl kullandığını anlayabilmek için İslâm'ın ilk baştaki kuruluş ve neşrini sağlayan siyasî lider kadronun evlilik bağıyla birbirine nasıl kenetlendiğini ibretle tetkikte zaruret var: Hülefa-i Raşidîn denen bu çekirdek kadro, evlilik bağlarıyla birbirlerine perçinlenmiş gibidir. Hz. Peygamber (s.a.s.), Hz. EbûBekir ve Hz. Ömer'in kızlarını almış, onlara damat olmuştur. Hz. Osman ve Hz. Ali'ye kızlarını vermiş, onları kendine damat yapmıştır. Hz. Ali ile olan akrabalık bağının, Hz. Osman'daki eksikliğini, ona ikinci bir kızını da vererek telafi etmiştir. Hz. Hafsa ile evlenmeleri hususundaki teklife menfi cevap verdikleri için Hz. Osman ve Hz. EbûBekr'e karşı kırgınlık içine düşen Hz. Ömer'i memnun etmek ve öbürlerine karşı kalbinde yerleşecek bir gücenmeyi ve bunun kadroda hasıl edeceği çatlağı bertaraf etmek için Rasûlullah'ın Hz. Hafsa'yla evlenmesi fevkalâde siyasî bir ameliyedir.

Hz. Peygamber'in (s.a.s.) sünnetindeki ideal olan ailevi değerleri(karı-koca münasebetleri, terbiyevî, irşâdî, te'dîbî siyaset, maddî-mânevî ihtiyaçların karşılanması vs.) tesbitte, öncelikle bu iki evliliğin esas alınması gerektiği kanaatindeyiz: Hz. Hatice ve Hz.Âişe.

Çünkü, Hz. Hatice ile olan evlilikte siyasi ve teşrii mülâhazalardan ziyade, beşeri mülâhazalar hakimdir. Normal olarak evlenmelerde birinci derecede rol oynayan hissiyat-ı gariziyyenin insan üzerinde müessir olduğu gençlik döneminde Hz. Peygamber (s.a.s.), sadece Hz. Hatice ile yetinmiş, ikinci bir evlilik ne yapmış ne de düşünmüştür.

Hz. Âişe'ye gelince, Hz. Peygamber (s.a.s.) en çok onu sevmiş, onu takdir etmiştir. Üstelik âilevî hayatla ilgili pek çok teferruat onun vâsıtasıyla rivâyet edilmiştir.

Hz. Peygamber'in (s.a.s.), Âişe'yi çok sevmesi ya da taktir etmesi aynı zamanda gayri iradi bir durumdu. Hiçbir insanın kalbi temayüllere hakim olması söz konusu değildir, Ondan da beklenebilir. Hz. Peygamber (s.a.s.) bu nedenle, "far-kına varmadan birini diğerlerinden çok sevebilirim, bu da haksızlık olur. Onun için ey Rabbim! Elimden gelmeyen bu hususta Senin rahmetine sığınıyorum" diyerek istiğfarda bulunurdu.

Hz. Âişe, "beraber kalma hususunda yaptığı taksimde Hz. Peygamber'in (s.a.s.)hanımlar ara-

sında hiçbirine imtiyaz tanımayıp, hepsine eşit davrandığını" kesin bir dille ifade eder. Sefere çıktığı zaman beraberinde gelecek hanımları da kur'a ile tesbit ederdi. Hayatının son günlerinde hanımlarının hücrelerini dolaşamayacak kadar hastalığı artınca, Hz. Âişe'nin yanında sabit kalabilmek için, diğer hanımlarının rızasını almıştır. Hz. Peygamber (s.a.s.), hanımlar arasında uyguladığı adâlet ve eşitliğe hayatı boyunca riâyetetmiştir. İki istisna var ise de, her ikisi de rızâya dayanır: Birincisi, Hz. Sevede çok yaşlı olduğu için kendi arzusuyla gecesini Hz. Âişe'ye vermiştir. Hz. Peygamber (s.a.s.) de bunu kabul etmiştir. İkincisi ise, yukarıda zikrettiğimiz, hayatının son günlerinde Hz. Âişe'nin odasında kalmasıdır ki bütün hanımlar buna râzı olmuştur.

Hz. Peygamber adâleti gözetmesin de kim gözetsin? Bakınız o, ne buyuruyor: "*Bir erkeğin nikahında iki kadın bulunur da, aralarında adâlet gözetmezse, kıyamet gününde bir tarafı felçli olarak diriltilir.*" Çünkü adâlet, Kur'an'ı Kerim'in emridir: "*Bunlar arasında adâleti sağlayamayacak olursanız, o zaman bir kadın veyahut sahip olduğunuz câriye ile iktifâ ediniz. Bu şekilde adâletten sapmamağa daha yakın olursunuz.*"(4/Nisâ, 3), "*Ne kadar gayret ederseniz edin kadınlar arasında adâlete güç yetiremezsiniz...*" (4/Nisâ, 129)

Şunu belirtmekte fayda var. Mü'minlerin anneleri arasında kıskançlığın sevki ile cereyan eden hadiseler,onları birbirlerine karşı inafsız olmaya sevk etmemiş, birbirlerini kötülemeye, aralarında uzun süren dargınlıklara sebep olmamıştır. Belki de, Rasûlullah her gece birinin evinde olmak üzere sistemleştirdiği akşam sohbetlerinden, bunu da hedeflemiş olmalıdır. Rasûlullah'ın (s.a.s.)bu siyaseti hedefine öyle ulaşmıştı ki, hepsinin en çok kıskandığı Hz. Âişe'nin aleyhinde değerlendirebilecekleri en iyi fırsat olan ifk hadisesi sırasında, hanımların hiçbirinden menfi bir ima bile vaki olmamıştır.

Netice olarak inananlar aile yaşayışında da Hz.Peygamber'i (s.a.s.)örnek alıp, önder edinerek saadete ulaşırlar. Çünkü Allah, Kur'an'ı Kerim'de, " Gerçek şu ki, Allah'ı ve âhiret gününü (korku ve umutla bekleyen) ve O'nu her dâim zikreden kimseler için Allah'ın elçisi güzel bir örnek teşkil eder." (33/Ahzâb, 21); "*Rasûlün size verdiğini alın, yasakladığından da sakının.*" (59/Haşr, 7) buyurur.

Kaynaklar:

Ahmed Kalkan, Müslümanın Güzelleşmesi
Ferahye Sarıkaya
Ali Küçük;Besairul Kur'an

Artık Uyanacak Mısın?

Bekir TOK

Müslüman!...

Sen ki; çivisi çıkmış şu dünyada, kardeşlerinin hep ezildiği, horlandığı, özgürlüklerinin ellerinden alındığı, şu geçici gölgelikte halen dünyalıkların peşindesin. Her nefesini sana armağan eden Allah'ın, her saniyeni sana lütfeden Rabbinin sana yüklediği sorumlulukları arkana atarak, bu dünyanın, bu milyarlarca Müslüman'ın sana ihtiyacı var-

ken, sen hâlâ suskunsun, su üzerinde akan gerçöpsün.

Her gün Filistin'de can veren o sevimli çocuklar seni bekliyor başkasını değil. Müslüman topraklarda beyinleri pislik düşüncelerle, Yaradana isyan kokan cümlelerle, Kur'an'ın ışığından mahrum ve bir o kadar da düşman kesilen ideolojilerle yıkanan masum yavruların hesabını kimden soracak sanıyorsun; onların ve senin sahibin?

Her gün medyada senin dinin aşağılanırken, prensipleri palyaço kılıklı sahtekârlar tarafından çarpıtılırken sen neredeydin diye soracaklar sana değil mi?

Amerika tâ kalkıp yerinden, senin yanı başındaki toprakları kızıla boyarken, göklerini bombaların kara bulutlarıyla karartırken, senin kutsalın olan mescidlere o necis ayaklarıyla girip harap ederken ve tertemiz namuslar kirletilirken "sen ne yapıyordun" diye sorulacak sana.

Biliyor musun ki bir saniyede Allah sana hangi nimetleri veriyor? Sadece bir saniyede küçük vücudunda kaç milyon tepkime, kaç milyon hadise gerçekleşiyor; senin duyma, görme, koklayabilme ve en önemlisi düşünebilme için. Allah sadece nefes almanı sana bıraksaydı, saniyede bir nefes almak bile sana ne kadar zor gelecekti. Belki arada nefes almayı unutacaktın ve bu senin için büyük bir cefa haline gelecekti. Ya da geceleri ne yapacaktın? Bir nefes almanın arkasındaki o mucizevî fizyolojik mekanizmalardan bahsetmiyorum bile. Bu ve bundan daha karmaşık o aciz vücudundaki milyonlarca, milyarlarca mekanizmadan da bahsetmiyorum. Sadece nefesin ritmikliğini sana bırakalım diyorum. Ne oldu şaşırdın değil mi? Bizler nefesimizi bile kontrol edemeyecek kadar biçareyiz işte.

Peki, her saniyede en basitinden nefes alabilme nimetine karşılık bile sen ne yapıyorsun? Evet, tahmin edebiliyorum. Namazı biraz daha nasıl çabuk bitirebilirim derdindesin değil mi? Bugün Kur'an okumaya nefesin kalmadı belki

gün boyu dünyalıklara harcamaktan. Çocukların başkalarının eğitiminde her gün biraz daha İslamsız kalırken, Allah'ın bahsettiği günlük on binlerce nefesinin birkaç tanesini bile onların "Sırat-ı Müstakim" yolcusu olmaları yolunda çok gördün.

Nerede Allah rızası için parana ihtiyaç olduğunda yine Allah'ın sana kısa süreliğine emanet ettiği paran; nerede malın, nerede Müslümanların ihtiyacı olduğunda bineğin? Nerede hani o heyecan, karşıdakini alt ederken kullandığın o cümleler? Hani dünyayı sen kurtaracaktın, hani İslam'ı sen getirecektin, sen hâkim kılacaktın bu topraklara?

Ne oldu? Müşteri mi bekliyor, ya da yarın sınavın mı var? Veya bir işinin yetişmesi gerekiyordur herhalde.

Bekleriz... Bu ümmet yüzyıl oldu bekliyor hâlâ. Sen boş boş ahkâm kesmeye devam et. Televizyonda İsraili canileri gördüğün zaman sinirlenmeye, sıra lafa geldiğinde kükremeye devam et. Belki bir gün sen ve senin gibi niceleleri Allah'ın günde bahsettiği otuz bine yakın nefesin birkaçını gerçekten ümmet için harcar ve gerçekten ümmet dirilir bir gün. Ya da hâlâ devam et "sen" zamiriyle seslenilen muhatap sanki gerçekten sen değilmişsin gibi. "Nerdesiniz Müslümanlar!" çığlıkları dört bir yanı kaplamışken, herkes kafasını çevirip yanındaki Müslüman'a bakmaya devam etsin. Herkes bu çığlıkların muhatabı olmaktan kolayca kurtulabilsin böylece.

İNNA LİLLAHİ VE İNNA İLEYHİ RACİÛN

Okurlarımızdan Selahattin Acısu'nun kayınvalidesi, Nazife Acısu'nun annesi vefat etmiştir. Merhumeye Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Bekir Gürsoy'un babası vefat etmiştir. Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Cemal Artıran'ın annesi vefat etmiştir. Merhumeye Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan İsmail Karacaöz'ün amcası vefat etmiştir. Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.